

శ్రీ రస్తు.

శ్రీ వుమాపతయే నమః
VISWANATHAN
AT 50
MUSHINE
MADRAS 43. (A)

వి - కాళిదాసుని చేసిన ముద్రాపత్రము

మార్కండేయ విలాసము.

ఈ గ్రంథము,

వజ్జిల - పాపయ్య శాస్త్రిలవారిచే

బరిష్కరింపఁబడి.

భువనగిరి || రంగయ్య శెట్టిగారి కుమారుడు

చెన్నకేశవులు శెట్టిగారి

జ్ఞానసూర్యోదయ ముద్రాక్షర

శాలయందు

ముద్రింపించి ప్రచురింపఁబడియె.

MADRAS.

1890.

పొసగఁగరించె- బాహుబలాఘ్యండు పర్జన్యసుతుడు- నాహవశౌర్యండునర్జునుండతని- కూరిమిపుత్రుండుకువలయాధిపుడు - శూరుండుఁ జయుడస్తోకబలుండు-నభిమన్యుడనిబుట్టెనతనికితనయు- డభినవాలంకారుడగు పరిక్షిత్తు- జననుత్తుడైనయాజనపాలునకును-జనమేజయుండనజగమునవెలసి-యున్నట్టియా రాజయుర్వీశునకును-మన్ననతో జెప్పమదీసంతసింప- భారతకథిలెల్లభక్తిమీరంగ-సారమొప్పుగనువై శంపాయనుండు- చెప్పుచునుండంగక్షీతితలేశ్వరుడు తప్పుకమునిజూచితగభక్తిమీర- కురకమలంబులుకీరమర్థమొగిచి- యిరవొంద గామరియిట్లనిపలికె- నోమునికులచంద్రయోదయాసాంద్ర-నామనవినిప్రేమనయమొప్పువినుము - ఘనుడుమార్కం డేయఘనపుణ్యచరిత - మునువినసభిలాషబుట్టెనునాకు-వినుపింపవేమునివిశ్వేశయనుచు-నఃపాషికయైవేడనన్వదామాని- మనమునహర్షించిమార్కండుచరిత- మునువినయంబుతోమోదంబుమీర- పారాశరాత్మజుపదములుదలచి - యోరాజవినుమనియొగిజెప్పవొడగె॥ వ॥ ఇట్లున్నసమయంబునఘటికుండుసభాంతరమునకువచ్చిసభవారితో నిట్లనియెవినరయ్యాసభికులారాయీభూమండలంబునసప్తవారధులునసప్తద్వీపంబులునుగలవు కావున నాద్వీపంబులలో జంబూద్వీపం బతిశ్రేష్ఠంబుగనుక నాఖండంబునరాజుల సేకులుగలరువారిలో యయాతిపుత్రుండగుపురూరవుండనుమహాశ్రేష్ఠుండు- అట్టిరాజసంశులయినవారు పాండవులువారలలో నర్జునుండుబలపరాక్రమవంతుం డతనికినభిమన్యుం డాతనికి పరిక్షిత్తుహా రాజు ఆరాజునకుపుత్రుడగుజనమేజయుండు- వైశంపాయనమహాషికవల్లనభారథనాద్యంతంబుగవినుచుండి వై శంపాయనిమహామునింజూచి- మార్కం డేయపురాణవృత్తాంతంబంతయు సవిస్తరంబుగా జెప్పమనియడిగిన నతండు వివరించినట్టిపురాణంబు- నాటకంబుగాజేసి వివరించెదగాన- వాతప్పులన్నియు నొప్పులుగాగైకొనియవధరింపుడు సభాసదులార॥ చ॥ వినుజనమేజయుండ ధరవిపులవంశమునంద శ్రేష్ఠుడయి । ఘనుడువిభాండుడన్తునికిగౌరవమొప్పుయశంబుభాసీక । తనయుల సేకులుద్భవిల త్తద్దయవారలలోనపూజ్యుడై । యనఘమృకండుడొప్పితగ నాతనికిన్నతసంభ్రమంబునక॥ గీ॥ మానితంబుగ జ్ఞానాంబకుమృకండునకువివాహంబుచేసిప్రకటితముగ । బిదపథర్తువుదప్పుకముదముతోడ । దపజపాదులొనర్చిరిధారుణేంద్ర॥ క॥ పటుతరతేజంబొప్పుగ । గుటిలంబగుమాటలెసగగొక్కెరక్కాళ్లుక । దటుకుననురజితవేత్రము । ఘటికుడుచెయిపట్టినభకుగ్రక్కునవచ్చెక॥

దరువు॥ శేగుప్తి రాగము - ఆదితాళము.

వచ్చెచూడుడిమీరు- ఘటికుడు- వచ్చెచూడుడిమీరు॥ వచ్చెచూడుడిజను

లచ్చెరువందగ- ముచ్చటగనుబహుగచ్చలాడుచును॥ వచ్చె॥ పట్టెనామములు
కట్టముగా బెట్టి-మిట్టపండవేలి నెట్టనజూపుచు॥ వచ్చె॥ అట్టెచూచిసభనందరు
నవ్వగ-చుట్టునుండువారిజూచియదల్చుచు॥ వచ్చె॥ కట్టినతలపాగమిట్టిపడగ-
కట్టడిమీరమృకండునుతింపుచు॥ వచ్చె॥ చోళసింహపురి నాళికాతనూజూడ-
బాళిమీరగనుభళిరేయని॥ వచ్చె॥

ఘటికుని- వ॥ సైలెకసు పేశాదేయెన్నాయిక్కడచుమ్మాకొడుతాది

జయల - వ॥ ఒరేనివెవోడవురా. (భాంచేత్.

ఘ-వ॥ అరేభాయి కీకనన్నుతెలియాదు.

జ-వ॥ ఒరేనిన్ను మేముయెరుగనుగనుకనీయొక్కసవిస్తరముజెప్పురా.

ఘ-వ॥ అరేమియా నాకునీవుచెప్తాయిను.

జ-వ॥ యేమిరా పెద్దమ్మ-తారుమారుగామొరిగదవు.

ఘ-వ॥ అరేభాంచోత్ యొక్కడయేందిదడబుడాచేస్తాదిమియా.

జ-వ॥ యేమికాదు సంగీతముచాడుచున్నానురా.

ఘ-వ॥ హాహాహాహాఅరేమియాచంకలోమరణంపాడుతాది.

జ-వ॥ చంకలోమరణంకాదు శంకరాభరణరాగమురా.

ఘ-వ॥ అరేజూచితీరేగుప్తిరంగంపాడుతాను.

జ-వ॥ ఒరేనీవాపాడుతావు.

ఘ-వ॥ అరేమియా నేనుకాదు నీకుపోడుతాది.

జ-వ॥ ఆహాపాడుతాము.

ఘ-వ॥ నీవుమంచిదివుండాది.

జ-వ॥ బలేమంచిదికాని యింతదూరమునిండా శ్రమపడక నీవువచ్చిన
పనియేమిచెప్పుమురా.

ఘ-వ॥ అరేనానుచెప్తాయిను నాదుగురువుండలేదు భాంచోత్మియా
అందుకోసరలమీకు తెలిపివచ్చినాన.

జ-వ॥ ఎందుకైవచ్చుచుండురావోరి.

ఘ-వ॥ అరేమియా దానిపెండ్లాంపుండలేదుమరి ద్వితీవాడెక్కడినోపాయ
అందుకు వెనుకుతూవస్తున్నాడుగనుకమీకు అల్లారుకుం తెలియచ్చిన్నెక్.

జ-వ॥ అట్లాఅయితేసరే.

సంధి-వ॥ ఇట్లున్నసమయంబునమృకండుమహామునివచ్చుమాగ్గుబెటువలెను.

చ॥ కరమునయోగదండమునుకాంచగకుండలమొప్పుకణకామల్ | బరు
వడివెంటశిష్యులను బద్ధతిమీరగవేదమంత్రముల్ | సరగబరిచుచుకొమరియు
శాస్త్రపురాణములన్నిదెల్పుచున్ | కరమరుదారవచ్చెనుమృకండుపేదక
మీరనప్పుడున్॥

మృకండుని-దరువు॥ సావేరిరాగము- ఆదితాళము.

వచ్చెమ్మకండమహామని-శివాయనుచు-శంభోయనచు॥ వచ్చె॥ వచ్చెను
శిష్యులవదలకవెంటను- చెచ్చెరవేదములుచ్చరింపగను॥ వచ్చె॥ పేరురమున
చిల్వపేరులుజారగ - సారమారురాక్షసరములువ్రేలగ॥ వచ్చె॥ వేదమంత్ర
ములువేచురుజదువుచు-నాదిశంభుశివహరహరయనుచు॥ వచ్చె॥ చోళసింహ
పురినాళికాక్షునిపై-హాళిమీరనరహరినిదలచుచు॥ వచ్చె॥

ద్విపద॥ వినవయ్యనాపూర్వవృత్తాంతమెల్ల - వినుపింతు నేనునువిప్రవం
శమున-పుట్టిఈశ్వరభక్తపాలుపొందగల్గి - ఘట్టిగాయోగమార్గములన్ని నెరిగి
మునులలోభ్యాతిగాముదమందివేక్క - దనరంగవనములదవిలిజరించి-కొన్నినా
ళ్లకుగైకొనిమరుద్వతిని - చెన్నుమీరగబెండ్లిజేసుకొనంగ - యానలినాక్షితో
య్యలులగూడుగొని- మానకకాంతారమందునన్విడిచి - యెటుచనెనోదాని
వెతుకుచునేను- యిటువచ్చిచాడనాయుంఁనినాదు - కండ్లజూపించరేఘనపు
ణ్యులార-యొరరమృకండ్వాళ్ళనొప్పినవాడ॥

వ॥ ఆహాయోరిశిష్యానా యొక్కప్రాణనాయకియైనమరుద్వతియెచ్చట
నున్ననుజూచి శీఘ్రముగానాసమాచారముదెలియపరచుదుశిష్యులారా.

శి-వ॥ స్వామీఆమెయచటనుండునోసెలవిమ్ము వేగంబెగొనివచ్చెదము.

మృ-వ॥ అయితే చెప్పెదవినుండుశిష్యులారా.

శి-వ॥ మంచిదీఆలాగేసెలవిమ్ముమునివర్యా.

దరువు॥ దుజావంతిరాగము - చాపుతాళము.

చూడరే-నామరుద్వతిని-చూడరే॥ చూడరేబహువేడుకతోనన్ను- గూడి
యున్నగురుకుచనీవనమందు ॥ చూడరే॥ పున్నమచంద్రునిబోలుమోముగల-
సన్నుతాంగినిపణకశాలలోన॥ చూడరే॥ సారెసారెకునుమారునికెళిని-కోరి
రమించునాసారసాక్షినిందు॥ చూడరే॥ చోళసింహపురినాళికాక్షుడే- వేళ
యనుకృపాళుడైమముబ్రోచు॥ చూడరే॥

మృ-వ॥ ఓరిశిష్యులారా మనయొక్క తపోవనమునందును మనపణక
శాలయందును నాయొక్క కళికాగృహములయందును యివిమొదలయినస్థల
ములనాయొక్కగృహిణియైనమరుద్వతినివెదకి వేగరండుశిష్యులారా.

శి-వ॥ హేమునిశ్రేష్ఠాఆమెయెట్టిరూపురేఖావిలాససౌష్ఠవముగలచో
సెలవింముమునివర్యా. మృ-వ॥ తెప్పచున్నానువినుదుశిష్యులారా.

క॥ వినవయ్యశిష్యులారాననవిల్లుహసించుచుండునామరుద్వతిఁ ఘనలా
వణ్యముసౌబగునుమనమునదలపోసిపొగడమనుజులవశమే॥ వ॥ ఓరిశిష్యు
లారానాయొక్కఆత్మపత్నియైనమరుద్వతియొక్కసొంపును దానివిలాసము

నాసౌందర్యము నాల్పవణ్యము నాతళుకు నాబెళుకునాకులుకు నాసౌగసు
నాసోయగమునువర్ణింప హరిహరబ్రహ్మదులకైన నెన్ననలవిగాదు శిష్య
లా రామరియుచెప్పెదవినుడు.

సీ స మా లి క లు.

సారసంపువికాసచంద్రరమ్యత్వంబు నడ్డంపు తేటయయ్యతివముఖము |
పతికల్పసౌంపుచేసరిబెళ్ళుకెంజన కాంతిచేవెలయునాకనుబొమలు | చిగు
రుపచ్చనికెంపుతగుకాంతియమృతంపురుచియనదగుదానిరచనమోవి | శ్రీల
కంఠపునింపుబాలకోవెలసౌంపుశంఖంబులోధ్వనిసఖియగళము | కరుకువెండి
నిగుండ్లుకనకంపుబంతిచేసౌంపు గాకుచమలసౌబగుదాని | నింద్రనీలపుకాంత
సాంద్రభ్రమరకాంతి చీకటెత్తునుబోలుచెలియకురులు | సింగంపుమధ్యంబు
చెలినాభిసురపొన్న సర్పంబునూ గారుసఖియకమరు | కనకాంగియూరులు
కదళికంబంబులు మరువంపుగంధంబుమగువకమరు | నావిలాసంబునాసౌంపు
నావయస్సు | నాతిచక్కదనంబును నాణ్యచయము | నామనోహరిసుందరి
నావొయారి | నామరుద్వతిపొగడగనజునివశమే॥

చుక్కలబోలునా సుదతిప్పాదపుగోళ్లు తాబేళ్లుమీగాళ్ల దనరియుండు |
పిక్కలువదిపొట్టబిగువుమానగ జేయునరటికంబములననతివతోడలు | రావి
యాకుసమంబురమణిమరుగృహంబుసుర్మపొన్నపువ్వులసౌంపునాభిగజనింమ
పండ్లుబం గారుగుండ్లునుపూలచెండ్లుబాలిండ్లనచెలియకమరు | నాపెనూగా
రునల్ల చీమలబారుప్రాభవమొప్పువాపత్తికమరు | వీపురంభాపత్రవిధమిట్లు
లనితెల్లునిసుకదినైలవనైలెసగుపిరుదు | లందమయిశ్రీకారమనజెల్లుకణ
ముల్తలపుష్పమునుమించు కలికినాసి | కమదొండపంటినిక్కముజూపు నథ
రంబుముదుగుచంద్రునిబోలుముదితముఖము | నందుభ్రమరములయియుండు
నతివకనులు | నల్లత్రాచనజడయగుకల్లగాదు | గరముగళమునుసింహమధ్యం
బుబోటి | సాటిలేదుమరుద్వతినతికిజగతి॥

వ॥ ఓరిశిష్యాయిట్టిరూపురేఖావిలాసములుగలమరుద్వతియావనమునకు
చెలికత్తెలతోడ వనవిహారార్థమయివచ్చెనేమో మనముసరగుననీవనములో
వెదుకుదుముచనుదెంచుడుశిష్యులారా. శి- వ॥ మంచిదయ్యాస్వామి.

మృకండుదరువు॥ సావేరిరాగము- ఆదితాళము.

ఇటులవచ్చెనో-మరుద్వతి యెటులబోయెనో॥ యేరాశివ్య॥ ఇటుల॥
పటుతరముగనిటులవచ్చిన-పణినిమీరుచూడలేవో॥ ఇటుల॥ కాంతయేదిదా
బల్ హూంతకారిరా-పంతముతోనింతులగూడిసంతసముననాటలాడుచు॥ ఇ॥
చానయేదిరా యమృతపుసోనయేదిరా - సానదీరిన భాణమోయన జాల

కన్నులసౌబగుతోడ॥ ఇటుల॥ చోళపురమునందు వెలయునాకాళీ కాత్మని-
బాళిమీరభజియింపుచుపరగవనముజరియింపుచు॥ ఇటుల॥

వ॥ ఓరిశిష్యామనమరుద్వతినివెదుడుచుచాలాదూరమువచ్చితిమియిచట
నయ్యతివయగుపడలేదు నాకుప్రొద్దుచాలయైదిగనుక నాయొక్కనీమనిష్ఠ
జతపతస్సంధ్యావందనాదికృత్యములుసలుపవలయుగనుక నేనునాయాశ్రమ
మునకునరిగెదనికమీరు సమస్తమయిన వృక్షలతాగుల్ల సమూహములంజేరి
శోభాయమానమయియున్న యీవనమధ్యమందొక చందనవృక్ష మున్నది
యాసమీపమున మూడుబిల్వవృక్షములున్నవందు త్రికూటస్థానమందు నాద
ర్భావనమువరిచి దానికి దక్షిణభాగమందు నాదండకమండలము లురచుడు
శిష్యులారా దానిను త్తరపార్శ్వమున నాయొక్క యోదండమునుంచుడు
దానికి తూర్పుభాగమునందు నాయొక్క కేదశాస్త్రముమొదలయినగ్రంథ
ములునుంచుడు అందుగూర్చి నీయోగాభ్యాసానుసంధానపరుండనయియుం
డెవనుమీ కతల్లిమారయినమరుద్వతి యెచ్చటనున్న నుజూచిసమాచారమును
దెలియపరచుడుశిష్యులారా.

శి-వ॥ మంచిదయ్యాస్వామీమీరువచ్చించుమాటలన్నియు నాశ్చర్యకరం
బులుగానున్నవేమయ్యాస్వామీ. మృ-వ॥ యేమియాశ్చర్యమురా.

శి-వ॥ మీరుతపోమాహాత్మ్యముగలవారలయియుండి స్త్రీలమీదయింత
వ్యామోహముగలుగవచ్చునాస్వామీ.

మృ-వ॥ ఓరిశిష్యులారా కేవలముతౌక్యముననుసరించినసంసారమునప్రవ
ర్తించుచుయోగమునువహించునది రాజయోగమనిచెప్పబడునురాశిష్యా.

శి-వ॥ అదెట్లుచెప్పవయ్యాస్వామీ.

మృ-వ॥ మంచిదిచెప్పెదవినుండుశిష్యులారా.

మ॥ యతధీచిత్తమరుద్దశేంద్రియతను వ్యాపారుడైహోనియై । హత
కామాదివికారైడై గతభయుండై బ్రహ్మచారివ్రతస్థితుడై శాతమనస్కుడై
స్వగురుమూర్తిప్రోక్షలత్యార్థసం । గతియామద్వయమభ్యసింపదగయోగం
బుచితోవ్యోగుడై॥ వ॥ రాజయోగమనునట్టిది యిష్టిధముగానుండునురా
శిష్యా-మరియున్మజెప్పెదవినుము॥ గీ॥ యోగములకెల్ల శ్రేష్ఠమైయొప్పియున్న ।
రాజయోగంబుసంసారతమణితోడ । నభ్యసించియుబ్రహ్మంబునటవలయు ।
ననుచుజెప్పిరియోగీంద్రులభవముగను॥ వ॥ ఓరిశిష్యులారాయీప్రకారముగా
నుండుయోగముగనుక సంసారముతోనుండవచ్చునదియట్లుండనిమ్ము - వేగము
గామీరుయెచ్చటనైనావెదకహంసయానందోహా నిరండు నేనుపోయిచచ్చె
దనుశిష్యులారా. శి-వ॥ మంచిదయ్యా మీమీరుపోండు.

(౨)

మార్గం డేయవిలాసము.

సం - వ॥ ఇన్విఫంబునమృకండమహాముని తనధమకాపత్ని యైనమరుద్వ
తిని వెనుకుటకై శిష్యునిరూపణముగావించియాశ్రమంబునకుంజనియె తదనంత
రంబ తనభార్యయైనమరుద్వతివచ్చుమార్గంబెటువలెను.

మరుద్వతివేషమువచ్చెడి- తెరద్విపద॥ కేదారగాళ-ఆది.

శ్రీకరవైభవోచితమృదుగాత్రి - పాకశాసననుతభవ్యచారిత్రి- మరుని
రాచిల్క-మేల్మరువంపుమొలక- పరువంపులతకూనపన్నీటిసోన - వలపుల
మేల్బుంతినలరారుదంతి- కలికిమంద్యులగుమ్మకపురంపుదింమ - తలిరులమావి
క్రొత్తజవాజిక్రోవి- యలనైకతశ్రోణియంబుజపాణి- గరితబిత్తరహూంత
కారిమితారి- సరసిజేషణమహాసాధ్వీలలామ- ధీరయైనమరుద్వతిచేవివిభుని-
జేరగాపన్నీటిచేజలకమాడి - బంగారుసరిగెదువ్వలువధరించి- రంగుమీరగ
సరిగెరవికెయుదొడిగి- కురులునున్నగదువ్వికొప్పుదాబెట్టి - సరిలేనిరాగడి
చంద్రవంకయును-చేమంతిపువ్వునుచేరగాబెట్టి - భామవల్లియనంగబరగెడు
పువ్వు - పూచెననంగనింపుగలలాటమున - ధీచమత్కృతిమీరతిలకంబుదిద్ది
చెక్కునకమరిల్ శిరమున జేర్చి- గ్రక్కునముంగరకంమలుబెట్ట- సరిపెణలడ్డిగ
ల్పంద్రహారములు - ధరియించికంకణతతికరంబులను - సవరించిమొలనూలు
చక్కగాగట్టి-ప్రవిమలంబగునట్టి పావడంబులును- గజ్జలందెలుకాళ్లఘనముగా
నునిచి-ముజ్జగంబులమిగులమోహింపజేయ- నరుచెంచుమోహినియనునొప్పి
తన్ను - నరదారుసఖియ లాయ్యన జేరికొలువ॥ ఉ॥ భాసురకాంతిచేతనతి
భవ్యకళాభరుడైనచంద్రునికొ | హాసముసేయు కాంతియును నబ్జదళంబుల
బోలుకన్నులకొ | వీసమమైపక్షమునువిభ్రమకాంతికళావతంసముకొ | నాసవ
భోగమొప్పుగనువచ్చెనువేగమజ్జానమాంబికా॥

ఘ-వ॥ సయిలెకొనుకళాదేవిరేఖాయయే యిక్కడనిండాదడబుడా
గానుండాదిబాంచోత్.

మరుద్వతి-వ॥ ఒరేద్వారక

ఘ-వ ధాంపేశాదే.

మరు- ఓరిద్వారకా

ఘ-వ యెవరురాకూసేది.

మరు- ఓరిద్వారకా

ఘ-వ యెవరుఅక్కడ.

మరు- వ యెవరుకాదు నేనుమరుద్వతిని

ఘ-వ హాహాహా-నీవుమార్కుధో

మరు-వ॥ యెవరాభ్రష్టానేనుమరుద్వతిరా

ఘ-వ॥ తెలిసెతెలిసెతెలిసెతెలిసెతెలి గానితె నెవరు ట్టి

నిశీధసమమునుననొంటి గారావలసినకారణమేమి మరుద్వతి.

మరు-వ॥ ఓరిద్వారకానా పెనిమిటియైనమ్మకండమహాముని నేందును గా
నక్కవటవెతుకవచ్చితినిరాశిష్యా. ఘ-వ॥ ఓహెహాహెహాహెహా వొంటిగా
మరుండలేక మగనివెతకవచ్చితివోమరుద్వతీ.

మరు-వ॥ యేమిరానన్నెరుంగతారుమారు గాకూయచున్నావు.

ఘ-వ॥ నన్నే నేనెరుంగ నేనిన్ను నెరుంగుదునామరుద్వతీ

మరు-వ॥ ఇటులవచింపవలదు నేనుపోయివచ్చెదనురాశిష్యలా రా.

ఘ-వ॥ మంచిదంమామరుద్వతీ. మరు-వ॥ ఓసఖియలారా నా పెని

మిటియైనమ్మకండమహాముని యేగియలయందున్నాడో - యేవనాంతరముల

యందున్నాడో - యేపక్షశాలయందున్నాడో - యేయాశ్రమయందు

న్నాడో వెదకుదయరండువనితలారా. చెలికత్తెల-వ॥ ఓమరుద్వతీసీ పెని

మిటి యెచ్చటనుండినను వెదుకవలయుగాన నాయన యేరీతినుండునో నేల

నిమ్ముచంద్రవదనా. మరు-వ॥ ఓచెలియా సమాధినిష్ఠాగ్గమ యినవారు

గనుక నేసమాధియందున్నారో వేగచూపించుడుచెలియలా-

ఘ-వ॥ ఆహాహాహాహాశబాసు నీ పెనిమిటి సమాధియం డేవాడని

పలికితివి సమాధికిపోయినవారు తిరుగావజ్జేదికూడాకద్దా.

మరు-వ॥ అదికాదురాద్వారకా. ఘ-వ॥ అయితేవుత్తమాటలేనా

మరుద్వతీ. మరు-వ॥ ఓరిపాపాత్ముడాగాదురా ఆవివరములుచెప్పెదవినుమా.

క॥ సోహంభావంబనియెడు నాహంసంబామలనమమనటముద్రలచే

వాహంకారమునణచియు పోషణతోబూచుటదియె పూర్ణసమాధి॥

వ॥ ఓరిద్వారకా ఆసమాధినిష్ఠయెట్టిదనగా యమనియమాశ్రవచాణా

యామప్రత్యాహారధ్యానధారణసమాధ్యష్టాంగయోగాభ్యాసములలోచేరి

నట్టిదిసమాధినిష్ఠయనంబడునుద్వారకా. ఘ-వ॥ అయితేమరుద్వతీనీవుచా

టుగానున్నందువల్ల నాకుయేదిన్ని తెలియదుగాన నీయొక్కవృత్తాంతమును

తెలియబలుకుమీమరుద్వతీ. మరు-వ॥ అయితేచెప్పెదవినరాద్వారకా.

ద్విపద॥ వినరయ్యనాపూర్వవృత్తాంతమెల్ల - వినుముచెప్పెదనీకుఃశ

చంబుగాను - కార్యేటినగరంబుకడుప్రేమనేలు - యార్యేలశివరుషియతఃకి

సాధి - చండికాదేవనిచెప్పుమీలను - చండికావారలతనయులులేక - పర

మేళునూ - తపంబొనరింపకరుణతోవా కిగరకరుడవుడు - పరమిచ్చిచినననే

వారికిను నై - ధరజరించితిమరుద్వతీనాదుపేరు॥

మరుద్వతీ-దరువు॥ మధ్యమావతిరాగము - ఆదితాళము.

కొమలారాయోర్వజాలనే - బంగారుముద్దు - గుంమలారాతాళజా

లనే - కుండశరునీపైనందముబోలిన - సుందరాగుమీరెందునుగానరే॥ కొ॥

పున్నమచంద్రుని బోలుకాంతిముఖ - మెన్నడుజూచెనే కన్నులజల్లగ || కొ||
 నెయ్యముతోడనాతియ్యనిమోవిని - చయ్యననాక్కడి సఖునిబాసినే || కొ||
 చయ్యననావిశయ్యనుచేరుక - సయ్యెడచాయక నెయ్యముపల్కునె || కొ||
 ఘట్టిగనాబిగిగబ్బిగుబ్బలును - పట్టిరతులననురట్టడిచేసెనే || కొ|| చోళపురి
 శునిసుతుడగుయూమరు - కేళిదవిలిన హేళనచేసునో || కొ||

వ || ఓచెలియలారా యీసభకు మనమువచ్చితిమిగనుక వినాయకుని
 ప్రార్థించెదముచంద్రవదనా.క||గజవదనశేంభుపుత్రా||తిజగనుతప్రకాశదివి
 జస్తోత్రా||విజితేంద్రియమూషకమును| ధ్వజముగధరియించినట్టితత్వజ్ఞసిద్ధి||

• వినాయకుని దరువు|| జంఝూటిరాగము - ఆదితాళము.

రాజగజాననమాయారే-గణ-రాజగజాననమాయారే|| రాజవదనగిరి
 రాజపుత్రసురరాజవినుతవిరోజనయనగణ||రాజ|| సుందరసింధురతిలక ఫా
 లస - స్తందహాసచాలేందుధరతనయ || రాజ || భాగీరథికృష్ణాగోదావరి-
 సాగరతీరప్రశస్తనిలయగజ|| రాజ||

మరు-వ|| అమ్మామనపాలిటిసరస్వతినిప్రార్థనసేయుదము.

చెలి-వ|| ఆప్రకారముగానేప్రార్థించవమ్మామరుద్వతి.

క || వీణాక్షీమృదుపల్లవ| పాణికంజజునిరాణిపన్నగవేణి | వీణాకర
 ధరపాణి| పాణినాజిహ్వాయందువసియింపగదే||

దరువు|| కల్యాణిరాగము- ఆదితాళము.

వందనమంమశ్రీధారతీ- హరిచందనగంధిశుభాకృతి|| పొందుగగీర్వాణి
 బృందఘ్నసేతెడి - మందయనయరవిందలోచనీకే|| వంద|| నెచ్చెలివైమంము
 ధ్వాంకకరు - ణింపుముకన్నెడసేయకకడు- మెచ్చుగనాజిహ్వపైశిరిపొచ్చ
 గనునాట్యంబుసేయుము|| వంద|| హటక - మయభూషణేఘన - పాటలత
 రుమంజుభాషిణిజన- కోటిసన్నుతిచేయు - వినయి - నాటకముప్రఖ్యాతిసే
 యుము||వంద|| పాలింపుమముగీతివాడలనల- మేలుమంగాపతికోడలానా-
 మేలుపలుకులనమృతసారపు- తెల్లనిక్కముగాజేయుమిప్పుడు|| వందన||

వ|| మనపాలిటి శ్రీపరమేశ్వరునిప్రార్థించుదమురందుచెలులారా.

చూర్ణిక || శ్రీమదఖిలచరాచరప్రపంచ స్వర్గస్థితసంహారహేతుభూత
 మూలప్రధానతత్వాతీతపూర్ణాస్వయంప్రకాశం- శుభ్రీకశరదభ్రీసం
 కాశం- సకలాగమోక్తమంత్రలయతూటమనస్కాభ్యాస యోగీశ్వరబృంద
 హృదయారవిందలోలంబం- విమలభక్తజనావలంబం చతుర్దశవడ్విదశాకళ
 ద్వాదశారద్విపత్రాది వడ్విజోపహరిహస్త ప్రకమల కరికాంతరవిహార
 సచ్చిదానందసారం- అఖండలప్రముఖ సుధాంశసమూహ వరమస్తకాల

ముగా దెలియబలుకుముచకోరాక్షి॥ టీక॥ భాసురంబై నట్టి ఫాలభాగంబున
 ఫాలంబలాటంబ క్రించ-ఇత్యమరః అనియున్నదిగనుక- ఫాలం-ఫాలభాగ
 మునందు-భస్మ త్రిపుండ్రముంబు గువాడు- భూతిర్భూతభస్మ నికత్యమరః అని
 యున్నదిగనుక ఆయొక్క భస్మ త్రిపుండ్రంబులు ధరించుకొన్నవాడుగ దేవోదే
 లియా- రుద్రాక్ష మాలిక ల్ రూఢిమిరిగ కడువిప్పుగునురమున వెలయువాడు.
 చెలి॥ వ॥ ఓమరుద్వతీరుద్రాక్ష మనగా నేమమ్మ. మరు-వ॥ అయి తేచెప్పెదను
 వినవమ్మా సఖియా॥ శ్లో॥ రుద్రాక్ష మూలకి బహ్మంచ తన్నా కంఠేష్టు రుచ్యతే
 అగ్రంస వా శివంప్రో క్తంబిందూ నాం సర్వ దేవతాః॥ టీ॥ ఓచెలులా రానినుం
 డుడుద్రాక్ష మునకు పేరు బహ్మ యనియు దానికీ గెలువిష్టు వనియు కొనలయం
 దీశ్వరుండనియు- దానికీ ణరణములయందు దేవతలును త్రిమూర్తు విధముగా
 నాధార భూతులై యున్నారుగనుక నుపమానము లేని ప్రభావముగలవృక్ష మే
 చెలియలారా- ఓసఖులారా- రుద్రాక్షో నాగకంకణః- యిత్యమరః అనియు
 న్నదిగనుక- ఇట్టి రుద్రాక్ష ములను- పురోవక్షంచ వక్షశ్చ ఇత్యమరః అనియున్నది
 గనుక- యారుద్రాక్ష హారములను నక్షత్రంబున ధరియించినట్టివాడుగ దేమగువా
 దండకమండలోద్దండ వాగంబులు దండకమండలంచైవ- ఇత్యమరః అనియున్నది
 గనుక ఆదండకమండలమును యోగ వాగంబులను ధరించినట్టివాడుగ దేకోమలీ-
 ఓలలనా కాషాయ చేలముల్గులుగువాడు- కాషాయాంబలకలాంబరం- ఇత్య
 మరః అనియున్నదిగనుక- కావివస్త్రములను నారచీరెలును ధరించుకొనువాడు
 గదేకోమలీ, అష్టాంగ యోగములభ్యసించినవాడు- ఎనిమిదివిధములై నయో
 గములభ్యసించినవాడ౦మా. చెలి-వ॥ ఓమరుద్వతీ అష్టాంగ యోగ మనగా
 నేదియో వివరముగా తెలియబలుకుముచంద్రవనా. మరు-వ॥ ఓచేయీ
 ఆలాగే చెప్పెదవినుము- యమనియమాసనప్రాణాయామప్రత్యాహారధ్యా
 నధారణసమాధులను నీ యష్టాంగ యోగముల యోగంబులటంచుక వ్యాదుల
 యందెల్ల వివరింపుచున్నవిగనుక- ఇట్టి యోగములభ్యసించునట్టి గురుబోధాను
 గ్రహుండుగదమ్మా. చెలి-వ॥ ఓమరుద్వతీ నీ పెనిమిటి గురుబోధా రతుడని
 పలికితివిగనుక నాకా తెరగుచక్కగా నెరిగింపవమ్మా.

మరు-వ॥ అయి తేచెప్పెదవినరమ్మా చెలియలారా.

కంచార్థము॥ శంకరాభరణరాగము - ఆది తాళము.

యోగాభ్యాసమ్మనవిను॥ బాగుగ పటుముద్రలెఁగభ వ్యాసనముల్॥ వేగ
 మెగురుమూలంబును॥ సాగించుటలెరిగి సలుపంసాగునుయోగీ॥ రాగ ద్వేష-
 రహితుడౌయోగీ॥ భోగి త్యాగి యగుచురా గదిరిహితుడై - యోగములొన
 రించియంత రాత్త మనగ॥ సాగునుయోగీ॥

మరు-వ॥ ఈశ్రవకార - గానాప్పు గదమ్మా.

చెలి-వ॥ అట్లనగానొక కిన్నీ తెలియలేదుగదమ్మామరుద్వతి.

మరు-వ॥ వివరముగాచెప్పదవినుము చెలియా- యెట్లులనగా- లయ
యోగము-లంబకయోగము- హఠయోగము- సాంఖ్యయోగము- తారకయో
గము-అమనస్కయోగము-మానయోగము-రాజయోగము యీమొదలయిన
యోగములు సభ్యసించినవాడును- యిదియునుంగాక ఆసనములననుసరించి
అందుమీదటయోగాభ్యాసముననుసరించినవాడమ్మా చెలియా. చెలి-వ॥ ఆస
నములనంగావాటియొక్క ప్రభావముచెప్పవమ్మా. మరు-వ॥ చెప్పెదవిన
వమ్మా-కూర్కాసనము- కుక్కుటాసనము- మయూరాసనము- వీరాసనము-
హఠాసనము- సిద్ధాసనము- చిత్రాసనము- తర్కాసనము- వ్యాఘ్రాసనము-
ఇత్యాదిఆసనములననుసరించియందుమీదటయోగాభ్యాసముననుసరించినట్టి
వాడుగదంమా- ఇదియునుంగాక ముద్రభావములు తెలిశినట్టివాడుగదమ్మా.

చెలి-వ॥ ముద్దలనంగా నేమమ్మామరుద్వతి. మరు-వ॥ ముద్దలుగాదంమా
పంచముద్రలని చెప్పబడునుగదంమా. చెలి-వ॥ అదియెట్లువివరముగాచెలు
పుమంమా. మరు-వ॥ చెప్పెదవినవంమా చెలియా- ఖేచరి-భూచరి-మధ్య-
వణ్ముఖి-శౌంభవి- అను యీ పంచముద్రలభ్యసించినవాడుగదంమా- ఇదియు
నుగాక ఆసనములయందు ముద్రభావములనుసరించి యందుమీదట యోగా
భ్యాసముననుసరించినట్టివాడుగదంమా. చెలి-వ॥ తారకయోగములననుస
రించుటకుపంచముద్రలేసామరుద్వతీ.

మరు-వ॥ అవుపంమా చెలియలారా.

చెలి-వ॥ అదెట్లువివరముగాజెప్పవంమామరుద్వతీ.

మరు-వ॥ ఆలాగేవివరించిచెప్పెదవినుముచెలియా.

క॥ వరుశ్రీ ఖేచరియనభూచరియనమధ్యయుననంగవణ్ముఖియనగా వర
శౌంభవియనగనివీ ధరలోపలముద్రలైదు తారకమునకు॥ గీ॥ సద్గురూప
దేశసరణిచేనీయైదు ముద్రలనువిశేషముగ నెర్పింగి యభ్యసంపవలయునెటు
మీదతారకం బొందుప్రణావనాదబిందుకళల॥

చెలి-వ॥ ఆతారకమభ్యసంపవలసినక్రమముచెప్పవంమా మరుద్వతీ.

మరు-వ॥ ఆప్రకారమేచెప్పెదనువినుముచెలియా.

గీ॥ కనులుమూసి యైనగనువిచ్చి యైనను బొమలనకమదృష్టిపొసగనిశ్చి
యూర్వకముఖముగాను నొనరచూచిననది ముదితఖేచరియనముద్రదనరు॥

చెలి-వ॥ ఓమరుద్వతీనీ చెప్పినది యేమిన్ని తెలియలేదు విశదముగా
తెలియజెప్పుమంమామరుద్వతీ

మార్కం డేయి విలాసము.

కంఠార్థము॥ శంకరాభరణము - ఆదితాళము.

కన్నులనుమూసియైనను । గన్నులమరచియైన గ్రమమగుచూపుట ।
గ్రన్నవఘామధ్యంబున । నున్నతయూర్ధ్వముఖుడగుచు - నుండిననదియుట ॥
చిన్నయకారుడుండెడితెరగుట ॥ దంకిగ పంచమవ్రలలానభేచరి - మెండు వె
లుగునురెండొక్కటిగజూచు ॥ చుండిననదియుట ॥

మరు-వ॥ ఈభేచరీముద్రయొక్కప్రభావంబిటులనుండునచెలియా.

చెలి-వ॥ ఓమరుద్వితీ భూచరిప్రభావంబిటులనుండునచెలియా.

చెలి-వ॥ ఓమరుద్వితీ భూచరిప్రభావంబుచెప్పవంమా.

మరు-వ॥ ఆలాగేచెప్పెదనిముచెలియా.

కంఠార్థము॥ శంకరాభరణరాగము - ఆదితాళము.

నేత్రంబులుచలియింపక । పాశ్రుండగుగురునినియమభావముతోడట ।
అత్రపడకనాసాగ్రము । శాత్రవములడంచిచూపు-జారకచూడట ॥ సద్గురుమది
గోరికేవేడట ॥ యీరీతిని - ధారుణీసల్పినహరినిమునులని - భూరిగుణులు
భూచరియించునురుచూపు ॥ జారకచూడట ॥

మరు-వ॥ భూచరప్రభావంబిటువంటిదిగదమ్మాచెలియా.

చెలి-వ॥ ఓమరుద్వితీ భేచరీభూచరియొక్కప్రభావముతెలిసెనుగనుక
మగ్ధ్యముద్రయొక్కప్రభావముచెప్పవంమా.

మరు-వ॥ ఆలాగేచెప్పెదవినవంమాచెలియా.

కంఠార్థము॥ శంకరాభరణము - ఆదితాళము.

కన్నులనుసగముమూసియు । పన్నుగఘననాసికమునుబాండుకచూక్తుల్ ।
తిన్నగచేదరకచూచిన । నన్నిటలముగానుపించు - నన్నిటలమునట ॥ బ్రహ్మం
బును-చహిమీరగనినట ॥ వన్నెమీరగదపోవాఁధాపరులందు-క్రన్ననమథ్యము
ద్రావనజెల్లును ॥ నన్నిటలమునట ॥

మరు-వ॥ ఈమగ్ధ్యముద్రయీప్రకారముగానుండునుగదంమా.

చెలి-వ॥ ఓమరుద్వితీ నీవుశిష్యునిముద్రలయొక్కప్రభావంబు తెలిసినది
గనుక పణ్ణుభిముద్రప్రభావంబుచెప్పవంమా.

మరు-వ॥ ఆలాగేచెప్పెదవినవే ఓమందయానా.

కంఠార్థము॥ శంకరాభరణరాగము - ఆదితాళము.

నయనద్వయమును మూసియు । భయముగమరిబామలనడుమ పరికిం
పంగ । న్నయముగ నాదముబిందువు । రయమునచిత్త శలగని-రాయాసమునట ॥
పాయకజ్యోతి-పట్టపగలుగట ॥ కాయశుద్ధి జేసిసకమా-దులనురోసి సాయు
జ్యమొందుటేపణ్ణుభిముద్రని-రాయాసమునట ॥

మరు-వ॥ వణ్ణుభిముద్రప్రభావంబిట్లుండునుగదమ్మా చెలియా.

చెలి-వ॥ ఓమరుద్వతి- యీనాలుగు ముద్రలప్రభావంబు జెప్పితివిగనుక శాంభవిప్రచావంబుచెప్పవమ్మా.

మరు-వ॥ ఆలాగేజెప్పెదనువినవమ్మా.

కందార్థము॥ శంక రాభరణరాగము- ఆదితాళము.

అంతయుజూచినబాలులును । నంతయునిశ్చలపుద్యష్టియపగతపవనా । స్వాంతవికారముగలిగియు । ఎంతగజూచునదియె-విలసితకాశం॥ యతులకు బ్రహ్మ-నిలయప్రకాశం॥ యలఘమతినూహించియభిలజగమలలోపలజెప్పుదురుశాంభవిముద్రయనుచును॥ విలసితకాశం॥

మరు-వ॥ శాంభవిముద్రప్రభావంబిటువంటిదిగదమ్మా. చెలి-వ॥ ఓమరుద్వతీయూప్రకారముగా తారకయోగముననుసరించిన పంచముద్రలప్రభావంబుజెలిసినదిగనుక నీపెనిమిటిమరియునెటువంటివాడో తెలియజెప్పుమంమామరుద్వతి. మరు-వ॥ ఓసఖియాజెప్పెదనువినుము నిరంతరంబు శివభక్తి నెరయువాడు. నిరతంశివభక్తిసఃఖశ్యమరః, అనియున్నదిగనుకనిరంతమున్ను శివధ్యానపరాయణుడుగదంమా- స్నానసంధ్యాద్యనుష్ఠాన సత్క్రియాది నిత్యంత్రికాలములయందును స్నానసంధ్యాద్యనుష్ఠాన జపతపహోమములయందుజక్కగాజరుపుకొనునట్టివాడుగదంమా- తపములనుసల్ప వరతపోధనులలోన ఇత్యాదిపత్రములచుచక్కగాజరుపునట్టిమహనీయుడుగనుక అటువంటిమహానుచావుని గనులజూపించలేరటేకాంతలారా. ఓనారీమణీ నామనోహరుడైనమృకండమహామనినిగనులజూడకనిలువజాలనంమా- ఓచెలియా మారుడునాపైచలముచేత నిదోబాణములు వేయుచున్నాడుగ కత్తికనేనెటులనైరింతు నే సఖియలారా.

చెలి-వ॥ హేమింతమందియుండగా నీకేమిభయమంమామరుద్వతి.

మరు-వ॥ వినుడిచెలియలారా. చెలి-వ॥ చెప్పవంమామరుద్వతి.

కందార్థము॥ శంక రాభరణరాగము- ఆదితాళము.

మరుడురువడివిరిశరముల । గురుకుచములపైనవానగురియించెనునీకరు వలివానికివోడె । చెరియింపుచువీవసాగె- జలరుహసేత్రీ॥ ఓర్వగలేనే- సలలితగాత్రీ॥ చిలుకలుపలుగాకులకుబుట్టినకో - యిలలు నేమల్లరొదలునేయ నెట్లోతు॥ జలరుహసేత్రీ॥

కందార్థము॥ చలమునశశిమింటవ్వె । న్నెలగాయగనలరుసిరులునేగు పరక । కలువలబాణ నేయుచు । చిలుకలదుమికించుకొనుచు- శేడెరోవ ॥ మాపటియెండ- జిచేనొచ్చె॥ నాదేహపుజాడలెరిగిమలయజము దెలకములాడించినా సెగనడగించుదయమీర॥ శేడెరోవచ్చె॥

(3)

మార్కం డేయ విలాసము.

౧౭

మరు-వ॥ ఓచే డెలారా-నామనోహరుడయినమృకండుమహామునినిజూడ
నందున నామచును నిలువ నేరదుగనుక యావనప్రాంత్యముననున్నట్టి స్త్రీ
ములనై నావేడుకొనివత్తమిరుండుచేలియలారా.

చేలి-వ॥ మంచిదమ్మామరుద్వతీ.

సం-వ॥ యీప్రకారంబున మరుద్వతీతనవిభుండైనమృకండుమహామునిం
గానకవనప్రాంత్యంబునం జ్వలిక తైలతోడ పెనిమిటినివదికెడిక్రమంబెట్లనిన.

కందాథకము॥ శంకే రాభరణరాగము- ఆదితాళము.

గిరులారమానులారా॥ కరిహరిశాదూకలవిహగగణములుమీరల్॥ పర్వి
పూణాదయనునాదగు॥ వరునితెరగుడెల్పురయ్య- వనజములారా॥ నావెత
లన్ని-యునుదీర్పలేలా॥ ఘనమగుమదనునిచారిని-జిక్కితాళ్ళలే-కనునిటువచ్చితి-
కాపాడరేమిరు॥ వనజములారా॥

దరువు॥ ఘంటారాగము- ఆదితాళము.

ఇట్లులై తేమనసోర్చునే - బోటిరోయివుడు- రట్లుచేసెనెయనంగుడు-
దిట్టమైననిటలమునను బెట్టినత్రిపుండ్రములను - అట్టెచూడశివునిరూప మట్టు
లుండునమ్మయతడు॥ ఇట్లు॥ ఉల్లమలరగనుమంచి నుజ్వలకాషాయములను-
చెల్లుబడిగదాల్చినట్టిచెలువునిచూపరేమిరు॥ ఇట్లు॥ కల్వరేకులవంటికన్నుల
వాడేబంగారు- బిల్వహారములునుగలుగుపేరిమైనయొరమున॥ ఇట్లు॥ వణకము
లైనట్టిచృణకకణకకుండలములుబాల- కణకములనుదాల్చిబహుసువణకము
లైయుండునమ్మ॥ ఇట్లు॥ జోకలేనీయట్టియాచోళసింహపునివెలయు-యాక
మలాక్షసీధక్తునినమరసేయునట్టివాడిటు॥ ఇట్లు॥

సం-వ॥ ఇవ్విధంబునమరుద్వతీదేవితనయుక్కపెనిమిటియైనమృకండు
మహాపితానకవెదుకుచున్నసమయంబున మృకండుమహాపితానిత్యనైమిత్తి
కాదివిదులందీర్చుకొనిపణకశాలకువచ్చుచున్నసమయంబునమరుద్వతీనిజూచి
బుష్టిశ్వరుండేమనుచున్నాడు.

మృకండుమరుద్వతుల సంవాదము - ఏలలు

మృ॥ సన్నతాంగికానలోనపన్నగ నేవెతకేయలసి-యున్ననన్నగానకీర్పమ
యోమరుద్వతీ- కన్నెడసేయగాదగునటె॥

మరు॥ పన్నుగానాపణకశాలలోనన్నంటరిజేసివిడిచి- యన్నతంపుఅడవికి
బోవగ- నోముఃపంద్ర- కన్నెలతోవెతుకవచ్చితి॥

మృ॥ చనువుమేరపణకశాలకునుమనమనమలరగను- యెనసిహంతోషమున
నుందుము- యోమరుద్వతీ- మనసునందుకోపముంచకు॥

వ. చాలమింకెల జేసేరు మెలుగానుచోళపురి - నాళికాక్షునికృపచేతమ

నము. యోమునిచంద్ర- వాలాయముగ కూడియుందము॥

మృ - వ॥ వోమరుద్వతిమనముపల్ల శాలకుపోదమువచ్చెదవామరుద్వతీ.

మరు-వ॥ మంచిదినాప్రాణనాయకా.

సం. క॥ ఇటువలెవచ్చుమృకండుని పటుతరముగ గాంచి యపుడు పద్మనయ నము॥ పటుకునదానునువిధుడును | చటులత్వముమానిపల్ల శాలకుజనియె॥

మృకండమరుద్వతి సంవాదము - సీసపద్యము.

మరు॥ చక్కనిపగడంబునిక్కు బింబఫలంబు నొక్కెదవేమిరాచక్కనయ్యె॥

మృ॥ పనసతోనల్లెరుపంచదారలు గాదుకండచక్కెర పానకంబుగదవె॥

శి - వ॥ ఏమయ్యాస్వామీ ఆయొక్క అధరము అంతరుచిగానుండునా.

మృ-వ॥ ఓరిశిష్యాచెప్పెదవినుము. శి-వ॥ చెప్పవయ్యాస్వామీ.

మృ-వ॥ ఓరిశిష్యామహామధురమయినయమృతమునొలికెడుయాధరము గదరా యోరిశిష్యా. శి-వ॥ అదియెట్లాగయ్యాస్వామీ. మృ-వ॥ చెప్పెద

వినరా. క॥ పనసతోనపంచదారయు | ఘనరసముల చేరుకుజున్నుకమ్మనితే నల్లమనమలరనమృతసారము | కనుసమమైనదియెచెలియ మోవిరసంబుల్॥

మృ-వ॥ ఇవ్విధముగానుండునురావోరిశిష్యా.

శి - వ॥ అయి తేతమయిష్టప్రకారము జరుపుకోవయ్యాస్వామీ.

మరు॥ ఘట్టిగాగుబ్బలకరముల నంటట్లు జెనకెదవేమియోమనివరేణ్య॥

మృ॥ చెంట్లునురసగుండ్లుదిండ్లునుమా రేడుపండ్లుగాబోలనిపట్టినాపే॥

శి - వ॥ ఏమయ్యాస్వామీ మీరుస్త్రీలవద్దికిపోవడమున్ను - ఈభముగా వర్ణించడమజేమయ్యాస్వామీ. మృ-వ॥ ఓరిశిష్యావజ్రవై డూర్యనీలగోమే

ధికప్రప్యరాగమరకతమాణిక్యములను కనకముననమర్చినట్టి గిరులకు సమాన మైన నామరుద్వతి సనములకు సమముచేయబడునురాశిష్యా అదియెట్లుంటే

వినుము. క॥ మాలూరంబునుదాడిమ | జాళునబంగారుగుండ్లుజాలారు నిగల్ | చేలుబిసగుండ్లుగన్నెల | బోలునుగజనిమ్మ పండ్లుబోటీస్తనముల్॥

శి-వ॥ ఏమయ్యామీరునిష్ఠాగరిష్టసంపన్నులై యుండియునిటువంటికి చ వాతకలుబలుకుటమీకుచితమాస్వామీ. మృ-వ॥ ఓరిశిష్యాపంచేంద్రియం

బులబట్టవలసినపట్టివిడువంగవలసినదిచిపెట్టులన్నాడుగనుక ఘేమ స్వేచ్ఛా విహారులమైయున్నందువల యెన్నివిధములచేతవిహరించినప్పటికిన్ని మాయ

లసిటకుండునురావోరి అయెట్లుంటేనివినుము. డ॥ గారుడుమంత్రసిద్ధుడు రి - లచేగరపించుకొన్నత | రవిషంబులెక్కవటకుంభినిలోగురుమంత్ర

సిద్ధి | తారునినోదుడైవిష సం తేజంజినోజెందుగాకయా | పూరిత

మోహపాశముల బొందినబొందరయ్యమహామహుల్ || వ || ఆహాయోరి
శిష్యాదామరపత్రమునందుజలముభంగి కులాలకీటకంబుచొప్పున జలములో
ప్రకాశించునట్టితామరాకునున్న అమసులోవుండునట్టికుమ్మరిపురుగుకున్న
వీటికిమలినమంటువా-అంటదుగనుక మేముస్త్రీలయందుయెన్నివిధములచేత
వర్తించినప్పటికిన్ని ఆమామలుమమ్ముచేరి నెరదురాయోరిశిష్యా.

మీగు || మోముమోమునజేర్చిముద్దెలబెట్టేవు || మృ || శాస్త్రసమ్మతమిదెసర
సిజాక్షి || మరు || కళలుదేరెకీమేనుకొగలించెదవేల || మృ || కొగలించిన
తృప్తిగలుగునంట || మరు || ప్రద్యుమ్నసదనంబుపైహస్తమునదట్టుటది
యేమిచోద్యమోయతివరేణ్య || మృ || తట్టుటబట్టుటతమిహ్నాచ్చిగ్రోలుట
కందర్పశాస్త్రంబుకంఠకంఠి || మరు || కన్నులుజన్నులుగఁతంబుగతుంబున
ముద్దెలబెట్టేవుమోహనాంగ || మృ || కనకాంగితళవీడికడుమోహమెచ్చుట
యదియొకశాస్త్రమేముజ్జవదన || మరు || మదనకదనయనంగయదియేమిదె
ల్పుము || మృ || మదనునిసతపేరుమధురవాణి || మరు || అగడవుకుప్పసామి
తెయ్యారలేర || మృ || గుబ్బచన్నులుగుమ్మవేకుసుమగంధి || మరు || నన్ను
మన్నించికొగలిననుముకోర || మృ || కొగలించుకపెనగుముకమలనయన ||

మ కండమరుద్వతి - సంవాదము.

దరువు || పున్నగవరాళిరాగము - అటతాళము.

మృ || నారీలలామా- నవాయ్యారి- నయగుణధామా- తీరై నపలుకులతేనె
లోలుకునట్టి- సారసాక్షినాతోసరసమునాడవే || నారీ ||

మరు || నామనోనాథా - సకలజగ - న్నానితయోధా - తామరసాక్షవేదాది

• శాస్త్రములందు- ధీమసుడగుమహామునికులచంద్ర || నామనో ||

మృ || అంగుబులగుచాపాలు సుందరములకునా - నందించిసిదగు పొందుకోరి
నేను || నారీ ||

మరు || మదనునికేళిని మడిసొత్తసింపంగ - ముదమున సుధబోలు పెదవినినా
క్కర || నామనో ||

మృ || కోకిలవాణీమరుద్వతి-కోమలవేణీ- కగుకుచు - నట్టెరొమ్మునగు -
జోక నేలుమునన్నుసుందరగాత్రి || నారీ ||

మరు || చోళసింహ పురి నాళికాక్షునిస్తుతు -
తాక్షు - నానో దా ||

మరు - వాడు మీమీరునిష్ఠారి - త

ముగాస్త్రీ ననుభవం - తపోవిఘ్నం - కందు సుక ముఖ్య

ముగావిచ్చేయుడుస్వామి. మృ-వ॥ ఓభామానీవతిసౌందర్యవతివని నిన్ను
వినాహముచేసుకొంటి నిట్టికాలమందునీవు పతిమాటకుబదులాడుటతగువా
మరుద్వతి. మృ-చ॥ సఖిగారోనీదుకన్నులవిశాలముబెంపునుముద్దుశల్లలుకా
ముఖమధరంబుజన్గవయుమూపునునీమరుతూపుచూపులు। న్నఖములతీరుపల్వ
రుసనాతిమరుద్వతినన్నబోల్పనీయఖిలసురాళి నేలునమరాధిపుకై ననుతింప
శక్యమే॥ మృ-నీ॥ ఆదివిష్ణుమొదల త్తత్తోభోగించెతామరచూలియాశనయు
బొందె। తండ్రిబొందినసతి చాబొందెశమనుండు పాకశాసనుముని పత్ని
బొందె। గుముదబాంధవుగురుకోమలిరతినలైవాలితమ్మునిసతివలనబొందె।
గుముదబాంధవుగురుకోమలిరతినలైవాలితమ్మునిసతివలనబొందె। వ్యాసుం
డుమరదలివదినెతోభోగించె రతినలైగోడలిరావణుండు॥

మ-వ॥ ఓరిశిష్యామేన తయైనభూదేవునిమహావిష్ణువరించిరాడుకొమా
రైయైనసరస్వతినిబ్రహ్మవరించినాడు సూర్యుడును ఆయనకొమారుడైనయ
మధర్మరాజువీరిద్దరునుగుంతిదేవినివరించిరి- గౌతమహామునిభార్యయైనఅహ
ల్యనుదేవేంద్రుండువరించి- బృహస్పతిభార్యయైనతారనుచంద్రుండువరి
యించె- నంబికాంబాలికలనెడునప్పజెల్లెండ్లనువ్యాసుడువరించి- శేనకో
డలియినరంభను రావణుండువరించి- ఆయినను వారివలెనేనవర్తించలే
దురాశిష్యా. గీ॥ వారునటువలెనక్రమవతుకలగుచు| సంచరించియీభూ
మిచక్రమందు| నేనటువలెగాడుసన్తానముగను | నిష్ఠముగనాడుసతినివరించి
నాడ॥ వ॥ ఓరిశిష్యాపుత్రులయందువాంఛవగిలి పురుషునియందునభిప్రా
యముగలిగినట్టయితేభార్యాపేక్షపురుషుడుదీర్ఘియెడల శిశువాత్యజేసితే
నెంతపాపముగలుగునోఅంతపాపమనిశెద్దలుజెప్పియున్నారరాశిష్యా.

క॥ ఋతుచుతియైపుత్రార్థము | పతిగోరినభార్యయందుబతికూలుండై |
ఋతువిఫలత్వముజేసిన | నతనికమరిభూరిహత్యయుగునండ్రుబుధుల్॥

వ॥ ఓరిశిష్యాభార్యయేరితిగానుండవలెనోజెప్పెదవినుము.

శి-వ॥ చెప్పుమయ్యాస్వామి.

మృ-గీ॥ కార్యకారణభోజ్యాదికార్యములకు| శయనక్షమరూపములకెల్ల
సఖియైయుట్లు | దేజమెసగకభూమినిదేవరంభ | మంత్రివలెనుండవలయును
మగువపతికి॥ వ॥ అదియెట్లనిన భార్యయైనదిపనిసేయునెడల దానివలెను-
భోజనముబెట్టునెడల తలివలెను- శయనింపునెడల రంభవలెను- అలోచన
నుందుమంత్రివలెను- సౌందర్యమునందులక్ష్మీవలెను- ఓర్పునభూదేవివలెను-
కాయారువిధములచేతనిల్లాలుతగియుండవలెనుగనుక నందువల్ల నాయొక్క
ననోహారురాలయిన మరుద్వతిని నేనువరించినానురాశిష్యా.

మార్కం డేయి విలాసము.

౨౦౨

శి వ॥ అట్లయి తేమియిష్టమయ్యాచామి. సం-వ॥ ఈప్రకారం
బున మృకండమహాషిఁ తనపత్నియైన మరుద్వతితో సరససల్లాపరిబులాడు
చున్నసమయంబున వ్యాసులు గొందరురుఘలంగూడి సత్యలోకంబునకరుగు
చున్నసమయంబున మృకండమహాషిఁ యేమనుచున్నాడు.

ద్విపద॥ అప్పుడంబరివీధినరుగుచునున్న - గొప్పమహాత్ములగొందరగ
నుచు- ఘనుచుమృకండుడుగడుభక్తిపలికె- మనులారఘనులారిముఖ్యాత్ము
లార- యనువొందమీరలెందరిగెదరపుడు- వినుపింపరయ్యామీవృత్తాంతమెల్ల-
ననివేడియడిగిననంమహాత్ములను - వనజజుజూచెడివా ఛబోయెదను- అనిన
యలటనతియతివనుజూచు- వినుపించెకొన్నిసద్విమలవాక్యములు-వివరంబు
గాదెల్పువేడుకగలిగి- సవరణమశితోడసఖియతోజెప్పి - పరమేష్ఠిలోకంబు
బరగజేబోయి-శరుణివచ్చెదనుభద్రంబుగానుండు॥ వ॥ ఓమరుద్వతినేను
సత్యలోకపర్యంతముబోయిరావలయుగాన నెంపదిగానుండుముచెలియా-

మృ-దరువు॥ నాథనామక్రియరాగము - ఆదితాళము.

సెలవొసగనన్నబంపవే-ఓచెలియారో॥ సెల॥ నలువకడకు-సెలవొసగి
నన్నబంపవే॥ సలలితముగనానల్లువవిభవమును - గలయజూచినే గ్రక్కున
వచ్చెద॥ సెల॥ కలహభోజనుడుకపిలమునీంద్రా - దులగనివచ్చెదతోలుజ
ముఖిరో॥ సెల॥ కలగకుమనముననలత్రేతాగ్ను-వెలదిరోబ్రోవుమునిలువక
వచ్చెద॥ సెల॥ ఇలచోళపురియందువెలసిననరవారి- జలరుహసమపదముల
భజియింపుచు॥ సెలవొసగి॥

వ॥ ఓమరుద్వతినేను బ్రహ్మలోకమునకుంబోయిత్వరగావచ్చెదనునీవు
జిత్తనొందకనారాకనరయుచుండుముచెలియా. మరు-వ॥ అలాగేపోయి
రండుస్వామి. సం-వ॥ ఈప్రకారంబునమృకండమహర్షి తనభార్యయైనమరు
ద్వతినేవినురాచిశివస్తరణజేయుచు సత్యలోకమునకుంబోవుటయెట్లన.

దరువు॥ యమునాకల్యాణిరాగము - ఆదితాళము.

నిన్ననమ్మినవాడరా-ఈర-కన్నడమానిజేకోర॥ నిన్ను॥ నన్నగాభరణ
గాడి - పతిమహాదేవావోశివ॥ నిన్ను॥ ఎన్నిదైవములన్న నీకన్నదైవముల
నెన్న - నెన్నరానికరుణనీసన్నిధియొసగుమిక॥ నిన్ను॥ మించినాపూర్వజన్మ
సంచితౌఘములదృంచి- వంచనలేకనన్నాదరించుమికచర్చాంబరధర॥ నిన్ను॥
ధరచోళపురినివాసనరహరిశ్రీపాదదాస-కరుణతోనన్నువైగనరమరసేయక
బ్రోవు॥ నిన్నునంమన॥

సం-వ॥ ఇన్విధంబున మృకండమహాషిఁ సత్యలోకంబునకుంబోయిన
తదనంతరంబున మృకండునింజూచి ద్వారపాలకులేమనుచున్నారు

ద్వారపాలకుల- వ॥ ఎవరయ్యాస్వామి.

మృ- వ॥ ఛూలోకమునందు నేనొకఋషి శ్వరుండును రాద్వారకా.

ద్వా-వ॥ అయి తేమిరుయేమినిమిత్తమైవచ్చిరయ్యాస్వామి.

మృ- వ॥ నేనుబ్రహ్మసభకువచ్చితినిరాఓరిద్వారకా.

ద్వా-వ॥ అయి తేమికుసంతానమంతమందయ్యాస్వామి.

మృ- వ॥ ఇవరకునాకుసంతానంబులేదురాద్వారకా.

ద్వా-వ॥ ఓమునివర్యాపుత్రపీనులు బ్రహ్మసభకునర్హులుగారుగావున

తామిచ్చటనుండకవేగముగ పొందుస్వామి. మృ- వ॥ అయి తే నేనీసభకు

నహుండునుకానటరాద్వారకా. ద్వా-వ॥ అవునుతావర్హులుకానట

నిజజేనయ్యాస్వామి. మృ-వ॥ అయి తే నేనపీవుచున్నానురాద్వారకా.

ద్వా-వ॥ వచ్చినత్రోవను జెచ్చెగవిచ్చేయుముస్వామి.

మృ- వ॥ పుత్రపీనుడైనందుననిన్నిమాటలువినివలసివచ్చెదదైవమా.

మృ-దరువు॥ ఆహిరిరాగము - అటతాళము.

ఏమోనాపూర్వకమకమిట్లు జేసెను - యిక నేమి నేతునయ్యా - దైవమా
నేనిక నేమి నేతునయ్యా॥ స్వామి నేరుమలలో సరివచ్చిబ్రహ్మ - సభదూరమ
య్యెనయ్యా - దైవమాబ్రహ్మ సభదూరమయ్యెనయ్యా॥ ఏమో॥ తొలిజన్మ
మునయే త్రోవాయుజేసితిని తోడభవించెనయ్యా - దైవమా తోడభవించె
నయ్యా॥ ఏమో॥ శిశువాత్యజేసితిని పశువులగోస్తిలో శోధించిచూడుమ
య్యా॥ ఏమో॥ ధరచోళపురమునవెలయుశ్రీనరసింహ - దయయుంచిబ్రోవ
వయ్యా - దైవమానన్న - దయయుంచిబ్రోవవయ్యా ఏమో॥

సం-వ॥ ఇవిధంబునమృకండమహామునిచింతాకులితస్వాంతండై కచ్చు
చుండెనిచటమరుద్వతికడకు నెరుకలసానివచ్చెడుమాగ్గంబెట్లనిన.

ఎరుకలసాని- తెగద్విపద॥ ఆగభిరాగము - ఆదితాళము.

శ్రీకృష్ణుడొనుదనునిచేపువ్వుబంతి - సారసాయిత సేత్రిసన్నతగాత్రి-
భారతీదేవికిబరగభూజలను-గోరినేయునునన్నుకోమలగాన-నిదితరుగమ్మని
యెంచిభారతియు-మదిలోనకోరికల్మాయించుకొరకు-మనుజులుదేయని
మాయవేషంబు - మనమునదలచియుమహినినెరుగకను - వచ్చెనసోనైన
వన్నెలచీ -యొచ్చటకంచుకమొప్పుగానుండ-దంతపుకంమలుధరియించిమించి
హంతయైమీనననానరురత్నాల-సొమ్ములధరియించిసోగసుతావులును-
గ్రమ్మగానుడుటనుకమ్మకస్తూరి-తలకంబుధరియించివీరైనమంచి-కలషంబు
నలదియుకరకంకణములు - ఘణఘణతాగ్రంబురూంకృతులెసగ - ఘణ
ఘణమనుఘంటగజ్జలుమ్రోయ- శింజినిధ్వానంబుచెలగిమూపునను. రంజిల్లు

బుడుతనిరంగు జెలంగ- జుంగునబిగియించిసుందరియపుడు- ఖంగున మెట్టెలకల
రవమొప్ప-మునిశిఖామణి పత్తిముదితజ్ఞానాంబ - మనమునకోరికల్ వదిలెప్ప
దలచి - ముచ్చటతోడనుముదముతో వగల - బచ్చవిల్లునిరాణిపగిదిసిహెచ్చి-
మచ్చకంటులుతన్నుచుదినినుతింప- వచ్చెచుయెరుకలవనితయవ్వేళ॥
దరువు॥ ఆరభిరాగము - రూపకతాళము.

• వచ్చెనెరుకతహా॥ వచ్చెనెరుకలసానిబహుతీ వ్రంబునను జేమాములదూ
చుచు-ముచ్చటలుగులుకంగ పడతులు మెచ్చంగనుభహుయెచ్చవగతో॥ వచ్చె॥
రంగుమీరిన కాంచనంబుల యుంగరింబుననంగుళములచే- లంగబంగరుసరిగె -
చీరెముచుంగుజారగపొంగుచును జెలి॥వచ్చె॥ శిరముననునపురంజీబుట్టయుం -
గరమునను గాంచనపు బెత్తము - నురమునందునచిన్నికట్టసి జెరుకుననునవ
రించిమించియు॥ వచ్చె॥ వగలుమీరినపొంగుగుబ్బల నగరుకస్తువునుగుకల
పహ-నీగర జేయుచువగలమీరగచిగురుబోలులవగనుతింపగ॥వచ్చె॥ ఇలను
చోళపురిని వెలసినయలరువిల్లు॥ జనకుడుగునా - నలిసనాభుండగున్వసించుని
పలుమరునుదనమదిదలంచుచు॥ వచ్చెనెరుకతహా॥

హాస్యపు- వ॥ ఓయెరుకలసానీనీదియే దేశముయిక్కడికియెందుకువచ్చి
తినినీపేరేమిచెప్పుమా. ఎరుకలసాని- వ॥ ఓళసామే చెప్పుతింటావట్రా.

హా-వ॥ శీజష్టాచెప్పుయెవదేతినేది. ఎ-వ॥ ఒరేసామేకాదురా
సామే-నామాట చెప్పుతింటావట్రా. హా-వ॥ అయితేచెప్పవేయెరుకల

సానీ. ఎ-వ॥ ఒళసామేమాదికొల్లాపురిగాదంట్రాసామే. హా-వ॥ అయి

తేలిపుయ్యెందుండివచ్చివావేళిరిగి. ఎ-వ॥ ఓళయ్యామేముసరుకులుబట్టుకొని

వచ్చినాంరాసామే. హా-వ॥ అయితేమీరుయేమేమిసరుకులు తెచ్చినారే

యెరుకలసానీ. ఎ-వ॥ అయితేసామేజెప్తాయండ్రా. హా-వ॥ అయితే

చెప్పవేళింగి. ఎ-వ॥ ఓళయ్యా ఉస్తేరుగు- ఒంగేరుగు- బుడంకాయెరుగు-

సొరకాయెరుగు-గుండుడికాయెరుగు-యిన్నేరుగులునాదగ్గితుండాయినేనె

రుగుదురాసామే. హా-వ॥ ఓళింగియెరుగులేందేళింగి. ఎ-వ॥ ఓళసామే

కాదురాసామేమామాటలుమీకు తెలియదంట్రాసామే. హా-వ॥ అయితే

వీటిధరలుయెట్లాగేళింగి. ఎ-వ॥ ఓళసామేమాసరుకులన్ని ఆయాధానము

లకుతగినట్టుగా ఒక టేధా-రెండేధా-మూడేధా- అయిదేధాలురాసామే.

హా-వ॥ ఇంతేవాఇంకాయేమైనాజాస్త్రి గాయిస్తువాళింగి.

ఎ-వ॥ ఓళసామేనాయెరుగులు నీవుతీశేటట్టుగానుంచే నిన్నుగాళ్ళి

అదిన్నియిచ్చేనురాసామీ. హా-వ॥ ఓళింగినన్నుకాలుస్తానంటావేషేళింగి.

ఎ-వ॥ ఈండ్రాసామేకాదురాసామేనిన్నుకావోళిచివైన పూరా

సామే. హా-వ॥ ఇదిసరేకాని మీరుయొక్కడదిగివున్నారేశింగీ.

ఎ-వ॥ మేముడిరికివుత్తరానదిగివుండారాసామే. హా-వ॥ అక్కడ
యెవరెవరిగుడిసెలున్నవేశింగీ. ఎ-వ॥ చెప్పేనురాసామే రంగడిదిరాము
దుకుడసె-రాముడిదిభీముదుగుడిసె-భీముడిదిబొంమడిగుడిసె-బొంమడిదితిం
మదుగుడిసె-నదుంగనాదిగుడిసెరా విన్నావంట్రాసామే.

హా-వ॥ ఓశింగీకిదినియన్నచుకుడవమనవేశింగీ. ఎ-వ॥ కాదురా
సామేనదుంగనాదిగుడిసెరాఅయ్యా. హా-వ॥ ఓశింగీఅయి తెనీవువచ్చిన
సంగతిచెప్పుకే. ఎ-వ॥ చెప్పేనుయిండ్రాసామే.

ఎరుకలసానిదరువు॥ పంతువరాళిరాగము-ఆదితాళము.

ఎరుకజెప్పెదనే-అవ్వోళయ్య-అవ్వోళదొండి-అవ్వోళవ్వ॥ ఎరుకజెప్పె
దనే॥ ఎరుకమీకెల్లనుయెరుకజెప్పెదనుమా - బురకానిగాసంతబువ్వబెట్టిం
చరే॥ యె॥ బురుకలగన్నట్టిబుడసెలకెల్లను-మురుగులేకలెస్సయెరుకజెప్పెద
నుండి॥ యె॥ పతులసతాలపొంతనములరసిభా - మతులననోన్యసంగతుల
కీడునుదెలియ॥ యె॥ సూలుగొడాలునుసూటిసేజెప్పెద-బాలరొస్తనకంఠ
మచ్చుబుసమముగ॥ యె॥ కరళాఖలందునగలశంఖచక్రాల - వరరేఖలన్నిసే
వరుసజెప్పెదనుండి॥ యె॥ ధరచోళపురివాసునరహరిసోదరి-పురుషునిసాక్షిగ
నరమరలేకను॥ యె॥

సం-వ॥ ఇట్లున్నసమయంబున మరుద్వతీదేవిచెలికతెలుసెరుకలసానిని
దోడ్కొనిపోయిరటయెటువలె.

క॥ ఇటులచనుదెంచునెరుకను॥ కుటిలాలకులెల్లజూచికోమల్లియుగునా॥
జటిలుసలిమరుద్వతితో॥ దటుకుననెరుగించువారుదగనిల్వంగ॥

మరు-వ॥ ఓచెలులా రాయీయెరుకలసానినివున్నతమగునాసనముమీద
వేగగూర్చుండజెట్టుదుసఖియలాగా. చెలి-వ॥ భాగ్యమహ్నామరుద్వతీ.

మరు-వ॥ అమ్మా యెరుకలసానీ యీపీఠముపైవసెయింపువమ్మాచంద్ర
వదనా. ఏ-వ॥ మంచిదంమామరుద్వతీ!

మరు-దరువు॥ పంతువరాళిరాగము - జంపెతాళము.

వీదేశమేయెరుకయెందుండివస్తీచే- నాదిగాదెలుపుమీరామీదదయను॥
సంతానమందరే సవతులెందరెనీకు - కాంతుడెవ్వడెనీకు ఘట్టిగాబలుకు॥
ఇందేలవచ్చితివియేమిసీపేరిపుడు - నుందయినరొదెల్పుమాకుసంమతిగా॥
గరచోళపురివాసుకరుణచేమాకెపుడు - నరయసంభ్రమములనన్నియునువిను
పించు॥ ఎ-వ॥ ఓమరుద్వతిమీమాటలుమాకు తెలియలేదుగనుకవిశద
ముగాసెలవివ్వవంమామరుద్వతి. మరు-వ॥ ఓయెరుకలసానిచెప్పెదవినుము.

మరుద్వతి- యెరుకలసాని - సంవాదము.

దరువు|| పంతువ రాళి రాగము - అటతాళము.

మ|| యేయూరనుండుగ దితవే-నీ-వెందుండియిటకువచ్చితివే|| యే|| ఉండు
గూడెమువినుచుండి- పొందు- నుండివచ్చితి నోసిదుండి|| మ|| పతికినీ ప్రేమ
గలదా-నీ- సవతులెందరుదెల్పువనెదా|| యే|| నామాటవొలగడేమగదూ-
నొన్ను - ప్రేమనుంచుకొనుకెఱునుదూ|| మ|| చంకనాడుదమొగదాళిశువూ-
నాతో-బొంకకనుబలుకజేమగువా|| యే|| మొగబిడ్డచూడవేయవ్వా-న-న్నగ
డుచేసెదవేమెరవ్వా|| మ|| అడిగిననునీకుగ్గటవే-యిట్లు-పడతులడుగగనెం-
దుమనవే|| యే|| యెరుకడుగవుయోసిదుండిశింగ-డెదురుసూచునుగాచియుండి||
మ|| యేదేశములజూచినావే-నీ-వేదైవమనిగొలిచినావే|| యే|| ధరచోళపురి
జూచినావే-నర-హరిదైవమనిగొలిచినావే|| యే-వ|| వోదుండినేననేక
దేశములకుబోయియెరుకజెప్పినానుగదంమా. మ-వ|| ఏయేదేశములకు
బోయియెవరెవరికినెరుకజెప్పినావేశింగీ. శింగి-వ|| ఆహాచెప్పెదవినమమ్మా
మరుద్వతి. ద్విపద|| ఇదిగాకవినుమమ్మయెరుకజెప్పెదను-మదినిలెస్సగబూని
మాయమ్మవినవె- మాళవస్పంజయమగధనేపాళ- చోళకేరళపాండ్యశూర
సేనాంధ్ర- బంగాళసౌరాష్ట్రబర్బరయవన-వంగహూణపుళిందబాహ్లిక
సింధు - మత్స్యమరాటాదిమలయాళచేది - స్వచ్ఛకరాటపాంచాలవిదేహ-
కోసలకాంభోజకురుకరూసాఖ్య- కాశ్మీరసాల్వకేకయపారసీక - కొంకణ
కుకురసద్దుర్బరకచ్చ-మంకిలిలేకసింహాలముపైనేను- నెరిగియింద్రాణికినెరు
కజెప్పితిని - మరెమెచ్చినాకిచ్చెమరికతతాళి - పర్వతకన్యకుపాటించిచెప్ప-
శర్వాణియిచ్చెనుసరిపెణనాకు-నిందిరాజివికియెరుకనేజెప్ప- సందటికడియ
ముత్సఖియనాకిచ్చె- భారతీదేవికిబాగుగాజెప్ప-హరముల్కడియములమర
నాకిచ్చె- గావుననెరుకయుగబుతించిచెప్ప - నావలెనెవ్వరునాతిరొలేరు||

మ-వ|| అటులనా యెరుకలసాని అయితేచెప్పెదవిశము. క|| చెలి.

యా యెరుకలసాని| కలతెర్గులగొన్నిమాకుగరమునగనియా| నెలవులనెరిగి
యులెరుకల| ఫలములుమరిజెప్పవమ్మపంకజనేత్రీ|| సం-వ|| అనిననా యెరు
కలసానిమరుద్వతిహస్తంబునుంజూచుచు నెరుకజెప్పెడుమార్గంబెటువలెను.

ద్విపద|| వినవమ్మమాయమ్మవినవెయోకొమ్మ-గనవమ్మయెరుకయుఘన
పూలరెమ్మ- పూర్వంబునందునపూర్వోణిసీత- నువ్విలోనెరుకయునొగజెప్పి
కాదే- రావణబ్రహ్మశురణమునగూర్చి- పావనసాకేతపట్టణంబేతె- జంద్రము
తికినెరుకచావ్యనజెప్ప- నింద్రనిసమముగానింద్రలోకంబు- మరపదునాలుగు
మన్వంతరములు- సరిలేనిభూమిచక్రంబుననేక-చక్రాధిపతిగానుసర్వంబునెల్ల

నామించియు నేలనటుగాననీకు - జెప్పెదవేడ్కతో జెచ్చెరనీకు- నిప్పుడు
వాక్కును నెలమివచ్చెను గాక-శ్రీకాకు శేషయ్యచంగల్వరాయ- యేకాంబరే
శయ్యయెలగంటి ఈశ - సంపంగిలింగయచన్నమల్లయ్య - కంపిలివిరుపాక్షి
కాళహస్తీశ- కంచికామాక్షమ్మకనకదుర్గాంబ- యంచితపెదపాళె నెల్లమ్మ
తల్లి-శ్రీగిరిభ్రమరాంబచెంతనుండుమని- బాగొప్పప్రార్థించిపట్టిహస్తమున-
స్వర్గలోకంబునసత్తనీదుమగ- నిర్గమించీసుతుడనీకు లేదనుచు- సభకుపాత్రు
డు కావుచనుమనియనిన-రభసంబులోవత్తురది గొకవినుముమునిపత్నులిచటికి
- ముదమునవచ్చి- ననుదాహమడిగిననీవు దెచ్చియ్య-సుతులెందరమ్మయోసుదతి
- నీకనిన- సుతులులేరనిబల్కసొంపునవారు- కుడవకచెంబునుకుంభినిమీద-నిడి
వారుచనుదురునిదిఫలముచూడు - కాబట్టిశివుగూర్చికడునుగ్రతపము- జేబట్టి
సర్వినశంభుడుబుడుత- నీచ్చునునిదినమ్మునిక్కమ్ముసుమ్ము- ముచ్చటగులుగునీ
మొగబుట్టెనీకు-నిదినమ్ముముంమారునిటువాక్కునాకు- మచినకొల్లాపురిమహా
లక్ష్మీయిచ్చె- నొకటిలోనానగూర్చునొనరజేకొనిన- నొకటనజెలగునునొగ
యొకదేడు - బుడుతకుకాసింతబువ్వబెట్టించు - బుడుతగల్గునునీకుబుడుతనీ
లోడు- సత్యమునమ్ముముచాననామాట- నిత్యకల్యాణంబునీకొనగూడు.

మ-వ॥ అటులనామంచిదినీవుపోయిరమ్ముశింగీ. సం-వ॥ ఈప్రకారం
బుననెరుకలసానిచనిన తదనంతరంబున మరుద్వతీసమీపంబునకు మునికన్యలు
వచ్చునిధంబెటువలెను. శీ॥ బాళిమీరంగసప్తషణ్భార్యలెల్ల | నొక్కచోటన
గుదిగూడియుల్లముననఁ| ఘనమృకండునిపత్నియాజ్ఞానమాంబ | చూడవేడుక
గల్గియసొంపుమీర॥ అరుంధతి-వ॥ ఓఅనసూయా- వోరేణుకా- వోఅహ
ల్యా- వోమునికన్యలారా - మనమందరమునుమృకండునిభార్యయైనమరుద్వతినీ
జూచివత్తచువచ్చెదరామునికన్యలారా. మునికన్యల - వ॥ అటులనేపో
దమరండు అరుంధతీదేవి.

మునికన్య-దరువు॥ తోడిరాగము - ఆదితాళము.

మునిపక్షులరుగుదెంచిరి-జ్ఞావాంబనుజూడ-మునిపత్నులరుగుదెంచిరి॥
మనమగుసంతసులగుచుగౌరీ- దేవినివినుతులుగావింపుచుతా- పంతముతోముని
కాంతలువెడలిని- కంతువారునిపదచింతనసేయుచు॥ ముని॥ వనమునహావ
మొప్పగాజ్ఞానాంబను-గనుకొనువేడుకగలిగియుమనమున- ఘనమగువనమున
వనితలగనితా. యినునికాంతిజొరనట్టివనమునను॥ముని॥ చేరికొవీలలుగూయగ
నరసులు - సుందరులునుశృంగారహంసములు - పోవగనారసియలరులరస
ములు-గ్రోలుచుచుచిహరసములాడుచు॥ ముని॥ ఇలనుచోళపురివాసునితల
చుచు - యుల్ల - ల - లవునవేగమె - పలుదెర్లంగులను పాటలుబాడుచు.

నలరువిల్తుని తేజీలన గా॥ముని॥ అ-వ॥ ఓసఖియలా రామనముకొంచెము
సేపు గొబ్బిదట్టుదమువచ్చెదరా. ముని-వ॥ మంచిదిఆట్లా గేతట్టుదమంమా
సరసిజాక్షి. గొబ్బిపాట॥ముఖారి రాగము-ఆదితాళము.

గొబ్బియల్లో-క్షీరముగ గొబ్బిపాట- చెలువుమీర చాడరే॥గా॥ గొబ్బి
యల్లో-ప్రాకటముగ భక్తితోను-భామలందరుగూడుకొని గా॥ గొబ్బియల్లో-
ఇంతులార రాణేయిక - దంతునిపూజసేయ॥ గా॥ గొబ్బియల్లో కాంతలార
రాణేమీరు-కడువేగమునిప్పుడు॥ గా॥ గొబ్బియల్లో ధరనుచోళపురివెలయు-
నరహానిదలచరే॥ గొబ్బియల్లో॥ అ-వ॥ ఓసరసిజాక్షులారాయీవనము
దివ్యమైనవాసనలనొప్పియున్నదిగ నుకమనమిచటనిమిషమాత్రంబువసియించి
మార్గాయాసముదీర్చుకొనిపోదముచెలులారా. ముని-వ॥ మంచిదిఆలాగే
చేయుముఅరుంధతీదేవి. అ-వ॥ అయితేమనముచెండ్లాటలాడుదమురండు
చెలులారా. ముని-వ॥ మంచిదంమాశశివదనా.

దరువు॥ శహానారాగము - ఆదితాళము.

చెండ్లాడుదము-చేడియలందరుయీదినము-నిండువేడుకతోడను-పండు
వుగానుపిండుగమనము॥ చెం॥ బంతిచెయిబట్టిపైకినెగరగొట్టి- సంతసమున
నాయుంతులుకరములపంతన గాచేరిచిపట్టుక॥చెం॥ పట్టిపైకెగరగొట్టుచుధర
బడుదట్టుచును - యిట్టులతొలగనేకచేతులదట్టుచురెండునుబట్టుచును॥ చెం॥
చోళసింహపురి-వెలసిననరహారిని- చాళిమీరగనిడుకొని-హాళితోడగంతులు
వేయుచుమరి॥చెండ్లా॥ అ-వ॥ ఓమగువలారామార్గాయాసముచేతమిక్కిలి
పరితాపముగానున్నదిగానవేగముగరండు జలములగ్రోలుదముచెలులారా.

సం-గీ॥ ఇటులమునిపత్నులెల్లనుయింపుమీర॥వచ్చిజ్ఞానాంబగాంచియు
వారలంత॥ యధికదాహంబుకొనివినయమునవేడ॥ జారుకాంచనఘటమున
జలముదెచ్చి॥ వ॥ ఇట్లున్నసమయంబున కనకకలశంబుచేతంబూని ముని
కాంతలజూచియేమచుచున్నది. క॥ వారిజదళనేత్రులకుకొరికదీరంగ
నీరుగ్రోలుండనుచుక॥ వారల్లచేతికినివ్వన॥ వారితమతినిట్టులనిరిపనజనయ
నకుక॥ ముని-వ॥ వోమరుద్యతీమ కొకకొరికయున్నదిఅడుగవచ్చునామరు
ద్యతీ. మ-వ॥ సెలవివ్వండుమునిపత్నులారా. ముని-ద్విపద॥ కాంతామణి
రొనీకుగలిగినయట్టి- సంతానమెందరేసాధ్వీలలామ- యగ్నియిట్లుమునిపత్ను
లడిగనందులకు-వినిజ్ఞానమాంచికావశమై యవుడు॥ మ॥ ఓమునిపత్ను
లారాయెంతమాత్రమున్నుమాయొక్కస్థితులుదెలిసికొనక నన్నగడుసేయ
దగునామునిపత్నులారా. ముని-వ॥ మేముచెలుసుకోజాలకనడిగినాము
వాస్తవముజెప్పువంమామరుద్యతీ. మ-వ॥ అట్లాగేచెప్పెదవినువంమా.

మరుద్వతీ-మునికన్యకలసంవాదము- ద్వీపద.

మ-ద్వి॥ పుట్ట నేతేదమ్మ పుత్రులు నాకు- రట్టడే నైతినిరామలలోన॥

ము-వ॥ అనినటుల నామరుద్వతీ చెప్పెదవినుము. ముని-ద్వి॥ అట్టియిండ్ల చునీరునంట నేరదు- నెట్టననినవమ్మ నీకు జెప్పెదము- పుత్రులు లేనింట పొసగ నీటికిని-పాత్రంబు గాదు యాపర మేష్టి కైన-ననియిట్లు జెంబు తామవనిపైనుంచి చనికందర ప్పడా సంయమి సతులు॥ ముని-వ॥ ఏమరుద్వతీ మేము పోయివచ్చు చున్నాము జెంబుదీసికొనుము. మరు-వ॥ అదీయేమమ్మా ననితలారా.

ముని-వ॥ ఓమరుద్వతీ పుత్రులు లేనియింట జల పానము స్నేయ రాదు గనుక మేము పోయివచ్చెదమమ్మామరుద్వతీ. సం-గీ॥ కన్నెల పుడుబోవక దుఱుఱిఖ మునుబాంది॥ వేగ బిలిచివారు రాగనిలిచి॥ యిట్లు బల్కి మీర లేగుటదగ నొనె॥ రెండుగృహమునకును రచులులారా॥ వ॥ ఇట్లు పలికిమరి స్నేమనుచున్నది.

మరుద్వతీ-దరువు॥ శోకవరాళి రాగము-అట తాళము.

కరుణనాపైయుంచగదరమ్మ వోమునికన్యలారా- మీకరుణ లేకనన్నకడ త్రోయదగవొనెకాంతలారా॥ కరు॥ తొల్లినోచిననోము లెల్ల వ్యర్థములాయ తల్లులారా- మది- ఇల్లడమా యెనుతహతహమనుచునుతరుణులారా॥ కరు॥ ముందుజన్మ మనశివనింద జేసితి నేమోముదితలారా- అల- యింది రేఖనిమది నెన్నగ లేదేమోయమ్మలారా॥ కరు॥ గరనుచోళ పురిహరికృప లేదాయగరితాలారా-నాకు-చిరుతలుగల తెరగుడెలుపరమ్మ వ్రతశీలులారా॥ కరుణ॥

ముని-వ॥ ఓమరుద్వతీ నీవువగవవలదు శిశుముగా నీశ్వరాధాన జేసి నట్టయి తేసంతానముగలుగును అటుపిమ్మటమీ యింట జల పానము స్నేయ వచ్చు నుమేముపోయెదము నీవు పర్ణ శాలకుటామ్ముమరుద్వతీ. సం-క॥ అప్పుడు మీమందిర ముననొప్పును రాహంబుగ్రోలనో చెలియానీ॥ విప్పుడు శివు ఋజింపుము॥ తప్పక చూలొదవనుచుతరుణులుచనినక॥ సం-వ॥ ఇవ్విధంబునముని పత్నులు మరుద్వతీనూరాచినిన తదనంతరంబున సత్యలోకంబునకుంజనిన మృకండమహాపీఠ బ్రహ్మాదిదేవతలవలననింది॥ ప్లబ్ధువాడై తనయాశ్రమంబు నకువచ్చెడుమాగ్గంబెటువలెను.

మృ-దరువు॥ అసావేరి రాగము-అట తాళము.

ధరణిలోనావంటిదొర్చాగ్యవంతులు-నరయ నెందునుగలరా-దైవమా-నేనరయ నెందునుగలరా॥ ధర॥ చిరభ్రాగ్యవంతుడై ధరమీదమనకిట్టి-నరయ పుత్రులు లేరుగా-దైవమా-నాకరయపుత్రులు లేరుగా॥ ధర॥ పరమేష్టిగ నుగొని బరువడిజనగాను-బరువునదరిమిరయ్యా-దైవమా-నన్నుపరువునదరిమిరయ్యా॥ ధర॥ ధరచోళ పురివాసుసోదరిప్రాణేశ-వరపుత్రునొసగుమయ్యా.

దైవమా- పరపుత్రునొసగుమయ్యా॥ ధర॥

మృ - వ॥ ఓమరుద్వతీస ప్రభుకలు సత్యలోకంబునకుంబోవుచున్నవార
లంగూడి నీకుబుద్ధిమకులుచెప్పి సత్యలోకంబునకుంబోయిన తదనంతరంబున
ద్వారపాలకులు పుత్రహీనులైనవారు సభకు నర్హులుగారని యచటనిలువ
నీయక తరుమగా నిటకువచ్చితిని యోమరుద్వతి॥ శ్లో॥ అపుత్రస్యగతిర్నాస్తి
అనుశ్రుతిప్రకారముగా నేనువారలచేతబహునిందనొందితినిగనక నిటులనుం
డుటకైనచటనైనను వృక్షలతాగుల్పములుగానైనా సరే పర్వతపాషాణ
ములుగానైనా సరే జననమొందుట మేలుగదా మరుద్వతీ నాసమాచారిము
లనువిశదముగాజెప్పెదవినుము.

మృ-దరువు॥ పుష్పాగవరాళి రాగము-అటతాళము.

సరసిజదళనేత్రి- పరమేష్ఠిని- తరుణిగన్గొనబోవగా॥ కరుణసంతైనలేక
కరిరాజగమనరో-నిరుపమగుణులు నాపై నేరములెంచిరి॥ సర॥ పరిమళురుష
యనిహారునిదలచుచుబోవ- బురుషవర్యమరసికబుత్తులెందరి॥ సర॥ చిరు
తలులేనట్టిపురుషుడనేనన-నరయగవారినిచటికర్హుడుగావని॥ సర॥ ధరచో
ళపురివానుకరుణనాపైలేకను-తమించిమరనన్నతపియింపజేసెగాదె॥ సర॥

మ-వ॥ అటులనామునివర్యా మీరుచనినతదనంతరంబునస ప్రర్థులపత్ను
లిచటనన్నజూచుటకై వచ్చిపలికినపలుకులు వింటిరాప్రాణనాథా.

మృ - వ॥ ఓమరుద్వతీ వారలిచటపలికినపలుకులు విశదముగాజెలియం
బలుకుముమరుద్వతీ. మరు-వ॥ ఆలాగేజెప్పెదవినుముప్రాణనాథా.

మరు-దరువు॥ తోడిరాగము - ఆదితాళము.

మునికులవర్యామునిపత్నులు - చెప్పినపలుకులువినుము॥ ననుగనుగొను
వేడ్కనిటువచ్చివనితరోమాకుదాహముయిమ్మనియడిగిరి॥ మ॥ మనమునహ
షణ్ముతోకనకకలశ-జలమును నేనివ్వగచు నిపత్నులిట్లనిరి॥ మ॥ వనజాక్షిరో
నీకుతనయులెందరన్న- నేతనయులులేరనిపల్కకనలుగుచుగోలకజనిరి॥ మ॥
అవనిచోళపురాధీశుదాసుని - సవినయముననుతిస్పృశుతులుబట్టుదురనిరి॥
మునికుల॥ మ-వ॥ అటులనామరుద్వతీమరియు విశదముగాజెప్పుము

మరు-వ॥ వినుముప్రాణనాయకాసప్తమకలభార్యలు మనపణకాల
కేతెంచిజలములుగ్రోలవలయుననిన కనకకలశంబులచేజలమునొసంగితి వార
లుననుగాంచి నీపుపుత్రవతివేయనిన నేనునుపుత్రహీనురాలను యేలనంమా
యిటులబల్కెదరనినవారుకనలికనకకలశంబులుధరణిపైసేనిచి వారుచనగ్గా
నిటులనేయమేరాయనిపలికితినందుకై వారు యోమరుద్వతీ యికనైనవారుని
పూజించినట్లయితే పుత్రవతివాదువు అటుమీదమీయింట జలపానమునేయ

చచ్చుచు వారు జరిగిన నామనసునున్న వెతలను దీర్చ రాదా ప్రాణనాథా.

మృ-వ॥ మాగ హర్ష హర హర హర హర యెంత మాట యెంత మాట వింటియును లెల్ల వీటి నై యుండివుత్ర హీనత్వము వల్ల గదాయెంత మాట వచ్చెను గనుక నీకనుమన మిచ్చుట నుండతగు వేగ గా శికింబోయి యీశ్వరుని మెప్పించి వరిముగ్ధ శోనిపుత్రుని డయదము వేగరమ్మాకొమ్మా.

మరు-వ॥ మంచిది నా ప్రాణనాయకా.

సల-వృషద॥ ఘనమైన చింత మృకండుడు వచ్చి - చనిన కార్యంబును సఖి యొకటి కృ - నామన దృతి వాతలన్నియు జెప్ప - సేమ మెరింగి యు శివ శివా యనుచు - ముప్పిరిగొని శాను మూలుచు వగచి - తప్పుక సంజెను తలగింప గణి- యాత్ర పోవలెనిక నాలస్య మేల - గాత్రంబుతో దాన గరితయు గూడి ఘనమైన తపములు గ్రమమున సేయ - జనదలంచిరి గంగ సరస కునవుడు.

మరు-కందార్థము॥ శంక రాభరణము - ఆదితాళము.

మొదట చంద్రానీవును ఘనముగ పర మేశుతపము గా వించిన నం దనుజు లెల్ల గులలైన గల బునుగ డనయొనర్చు మయ్య - పురుష వరేణ్య - యోగులలోన - ముగ్ధుల వృత్త్యా కరుణా సాగర కలుషదు రాశుభా - కర సుందర రూప కాయ జూరెత్ర తాప పురుష॥ మృ-వ॥ అటుల సేవ నుము కా శికింబోయి యీశ్వరు గూర్చిన పము చేసి వయగుణ శీలుడగు పుత్రునింబడిసి మనులు సంప్రీతి నొందు నట్లు లక్షణము నునొందివ త్తమరమ్ము మరుద్వతి.

మృ-దరువు॥ సౌరాష్ట్ర రాగము - ఆదితాళము.

పోదము వేగ రా కే-తపము సేయ - పోదము వేగ రా వె॥ పోదము వేగ రా వె మోదము లోకధుని - పాదములను నతిభక్తిని సేవ జేయ॥ పో॥ మక్కు - వతోడుత నాకా - శికింబోయి - చక్కని శివుని గొల్వగక్కు నవరమిచ్చు॥ పో॥ ఇందు ధరు మా దారవికముల మది నా - నందము శోమనము పొందుగ పూజింప॥ పో॥ చోళ మృదాధీశుని దర్శింప జేను - జేయగై నను మనకు బాలునిదయ జేను॥ పోద॥

మృ-వ॥ ఓమనంద్య మనము వారణాశికింబోయి తపము సలిపి పుత్రుని బడి విడిచెదము వేగరమ్మాకొమ్మా. మరు-వ॥ మంచిది ప్రాణనాయకా.

మృ-దరువు॥ సావేరి రాగము - చాపు తాళము.

ఇంతి చేమలకర్పూలబలి చింతనీకే॥ ఇ॥ తరుణులతో మేల్చింతిన శా నామన సేతియా - మారుగోరితపము నల్పియనుపసవరముల బడయద॥ ఇ॥ కదిల రాంబర శనువగు గోకిపతి మనపాల్చిట - నరమర సేయదు గావు ననంబుజ మంబు వెతి నొందకు॥ ఇ॥ బాలునియేలీల నైన బడయు భాగ్యంబు మనకు - శూలి వజ్రనగలుగునీకను సుఖము ననుందమురమ్మా॥ ఇ॥ తంతిగ మనచోళనగరధా

మునికృపమనకుండగ॥ ఇంతి॥ సం.వ॥ ఇవి **VISWANATHAN** కండమహాపాఠా
ర్యాశిష్యసమేతంబుగా కాశీపట్టణంబు ప్రవేశించి **MUSUNUR** గానదింగాంచి యేమని **TOURIST**
స్తుతియింపుచున్నాడు.

దరువు॥ ధన్యాసిరాగము - ఆదితాళము. **HYDERABAD-500048. (A.P.)**

గంగాదేవీ-కల్పవహరీ- గౌరీసమానీ అంగజజనకుని పావోరుహ మై
నట్టి పరమ పావనిగిర్వాణీ॥ గం॥ హరుని శిరమునందమరిన సతీనీ- సరియెవ రేం
గతి- వేయి శాఖలతో వెలసిన ధన్యమూర్తి- నజ్జన నుతకీర్తి॥ గం॥ మంచుకొజడ
నుండి మహిమతో వెడలిన మానిత శుభ చరిత్ర - అంచితముగ నాశాంత సమద్ర
మండు గూడి సంతసము ననుండెడి ॥ గం॥ చోళసింహపురి నాళికాక్షుని శుభ
ముగ గూతురవై కడలి- రాజనువరించి చాలకీర్తి నొందిన బహుశీలా॥ గంగా॥

మృ-వ॥ ఓరిశిష్యులారా ఓమరుద్వతి యీ గంగ పుణ్యకరమైనది కనుక
నీ గంగకు ప్రదక్షిణ నమస్కారములు జేసి స్నానము సేయుదం మీరు రండు.

శిష్యు-వ॥ మంచిదయ్యా స్వామి. మృ-వ॥ ఓమరుద్వతి యీ గంగలో
స్నానము జేసిన నెట్టి పాపములైన ననశించి బోవును గనుక స్నానము చేయుదము
వేగరమ్ముమరుద్వతి. మ-వ॥ మంచిది ప్రాణనాథా. మృ-వ॥ ఓమరుద్వతి
యీ గంగలో స్నానము జేసి తే యెట్టి పాపములైన ననశించి బోవును వినుము.

మృ-దరువు॥ తోడిరాగము - చాపుతాళము.

స్నానము జేయుదు గంగా - స్నానము॥ పూనిన ప్రత్యేకాంబులు - పోన
డంచుని వుడుమీరు॥ స్నానము॥ వెన్నుని పాదమున బుట్టి చెన్ను మీరగ నుశంభుని
యున్న తంపు శీదిమీదనున్న ట్టిహాసావని॥ స్నా॥ శిశుహత్యయ గోహత్యయు
జేసిన పాపిష్టులైన - నిశిచరులైన నుగ్రుంకైన నెట్టన పాపముల బాయు॥ స్నా॥
శ్రీమించగఁ ఛో శేళుని శ్రీపదతీర్థంబటంచు - ఎమతోడ శిరమునందు పెద్దలు
కొనుచు జడు॥ స్నానము॥

మృకండ-శిష్యుల సంవాద వచనము.

మృ-వ॥ ఓరిశిష్యులారా నేను స్నానము జేసి వచ్చునంతలో తపస్సు చేయ
డమునకు నిమగ్నమైన స్థలముగా జూచి శుద్ధి పరచుము రాశిష్యా.

శి-వ॥ ఓస్వామి ఆలాగే యేర్పరచినామయ్యా స్వామి.

మృ-వ॥ ఎటువంటి స్థలము చూచినారురావోరీ. శి-వ॥ చెప్పెదవెను
మయ్యా స్వామి. క॥ గచ్చయును గన్నేరును మరి యుచ్చితముగ నుండ్రచం
డ్రనుండు తచెట్టు॥ పచ్చగ ప్రబలిన తాండ్రయు॥ ముచ్చటగా పెరుగుముండ్ల
ముష్టియునుండు॥ శి-వ॥ ఓరుషివర్యామేము యేర్పరచినట్టి స్థలము యిటు
వంటి వృక్షములతో నొప్పి యుండునయ్యా స్వామి.

మ-వ॥ అటులనాఅయితే ఆవృతములెందుకు పనికివచ్చును రాశిష్యా.

శి-వ॥ చెప్పదనువునవయ్యాస్వామీ గచ్చ చెట్టువున్ననాక వేళ వాతము చేతనారిబీజముదగితే వాడ్చికట్టుకోవచ్చునయ్యాస్వామీ.

మ-వ॥ అట్టనాఓరిభ్రష్టాగ న్నీరు యెందుకు పయోగము రాశిష్యా.

శి-వ॥ ఓస్వామీ గ న్నీరువుంటే తపస్సుయీ డేరక ఈశ్వరుడుబిడ్డనివ్వకుంటే మనసురోసి గ న్నీరువేరును మంచిను నెయును రెండుకలియనూరివుచ్చుకుంటే మీకష్టము లెల్లదీరి పోయిగానుండవచ్చునయ్యాస్వామీ.

మం-వ॥ ఓరిశిష్యా తాండ్ర జెండ్రలెందుకు పనికివచ్చును రావోరీ.

శి-వ॥ ఓస్వామీ తాండ్ర జేండ్రలుంటే తాముతపస్సు చేయుస్థలమునందు వంగితే యింతకండలేస్తే యింతకండ పెరుగుతూవుండనయ్యాస్వామీ.

మృ-వ॥ ఓశిష్యా ఉండు త్త యెందుకు పనికివచ్చును రావోరీ.

శి-వ॥ ఓస్వామీ యీస్వభానుసంవత్సరం కరువుకు గింజలువుట్టకుంటే నావుమైత్తాకువుడక వేసితింటే ప్రాణమునకు హాయిగనుండనయ్యాస్వామీ.

మృ-వ॥ ఓరిశిష్యా తాండ్ర చెట్టు యెందుకు పనికివచ్చును రా.

శి-వ॥ ఓస్వామీ తాండ్ర చెట్టువుంటే భోజనము జేయుటకు ఆకులకు పనికొచ్చును యింకొక పనికివచ్చునయ్యాస్వామీ.

మృ-శి॥ అడెట్లు జెప్పము రా శిష్యా. శి-వ॥ ఇచటతపస్సు నెరవేరని పక్షమందు ఆ తాండ్రతీగ నొక జెట్టుకొంమకొనకుగట్టి క్రిందికొనవుచ్చుకొని పెడకుతగిలించుకొనియిగిలించవచ్చునయ్యాస్వామీ.

మృ-వ॥ ముండ్రముష్టి యెందుకు పనికివచ్చును రాశిష్యా.

శి-వ॥ ఓస్వామీ ముండ్రముష్టియున్న నరోచకమునకు పూరిబిండినూరి తినవచ్చునయ్యాస్వామీ. మృ-వ॥ ముష్టి జెట్టు యెందుకు పనికివచ్చును రాశిష్యా.

శి-వ॥ స్వామీ వనవాసమువచ్చినచోట కొండనీళ్ళలోస్నానము జేసి జలుబుపట్టివోవగుణంగలిగితే నాముష్టి వేరు తెచ్చి చనుబాలుపోసి గంధము తీసినాలుకలో రాయగ దోషగుణముతీరిపోవునయ్యాస్వామీ.

మృ-వ॥ ఓరినిరక్షరకుక్షీ నీవు మహాదొడ్డవా వుగనుక మంచివిజనస్థలముగజూచియేర్పరుచుము రాశిష్యా.

శి-వ॥ నేను జెప్పినస్థలము పనికిరాదాస్వామీ. మృ-వ॥ ఓరిశిష్యా నేను పేయతగినట్టియోగమునకు నిట్టిస్థలముకూడదు రావోరీ.

శి-వ॥ ఇట్టిస్థలమునకానియోగమదేమియోగమయ్యాస్వామీ.

మృ-వ॥ అది రాజయోగమని జెప్పబడును రాశిష్యా.

శి-వ॥ రాజయోగమనగ నేమయ్యాస్వామీ.

(౫) మార్కం జేయ విలాసము.

మృ-వ॥ అయి తేజరాజయోగప్రభావమును జెప్పెదనువినరాశిష్యా.

శా॥ ప్రత్యక్షపగమంబుపావనమున భ్యాసంబుగావింపగా । నత్యంత
తోరుసుఖంబుధమమశిగుహ్యంబుతమంపాద్యము । సత్యంబాగమసిద్ధ
మాదిమునిరా ట్నంస్తుత్యమైయొప్పుదా । నిత్యానందమురాజయోగముమహా
నిర్వాణమార్గంబు ॥ శి-వ॥ ఓమునివ రేణ్యా మీరుజెప్పినత్రుతి మాకు
తెలియలేదుగనుక విశదముగా తెలియజేయుమయ్యాస్వామి.

మృ-వ॥ ఓరిశిష్యాఆగమశాస్త్రపద్ధతికిప్రత్యక్షముగానుండునట్టిమునులు
మొదలయినమహాత్ములందరునీరాజయోగమునభ్యసించిపరాత్పరమునుజెంద
వలెనురావోరిశిష్యా. శి-వ॥ వినుమయ్యాస్వామి రాజయోగమనగా
నేట్టివోవివరముగా తెలియబరచుమయ్యాస్వామి.

మృ-వ॥ ఆలాగేజెప్పెదవినరాశిష్యా.

మృ-కందార్థము॥ శంకరాభరణరాగము - అటతాళము.

ఘనముగతపమునుసలిపెటిఘనమునునీరాజయోగక్రమమునుసలుపక ।
మనమునహావకంబెసగం । గనుసాయుజ్యమునుమున్నె-కన్నులజూచుక ॥ పర
మాత్మయుదన్నుదాననుచుక - సన్నుతిచేయుచిన్తయాకారుక ॥ వున్నతమైన
యాయోగమాగకమువల్ల - సన్నుతిమీరగసర్వేశ్వరుకృపను ॥ గన్నుల ॥

మృ-వ॥ ఓరిశిష్యా రాజయోగమునకునింకనుజెప్పెదనువినరా.

శి॥ రాజగుహ్యమైనరాజయోగంబును । శ్రద్ధధానులగుచుజలములెల్ల ।
సంశయింపలేకసంసారవనధిలో । మునుగుచుందురుర్విమాధులగుచు ॥

శి-వ॥ వోతాపసవర్యమీరుచెప్పినవాక్యమునాకు తెలియలేదుగనుకవివ
రముగాజెప్పవయ్యాస్వామి. మృ-వ॥ ఓరిశిష్యా రాజయోగమనగామహా

గుహ్యమైనఫదము అట్టిరాజయోగమునుయేచిత్తమునభ్యసింపజాలక కేవ
లముతౌక్యముననుసరించిసంసారమునమునుగుచున్నారురావోరిశిష్యా-మ

యును. క॥ యీరాజయోగమార్గంబీరేడుజగంబులందునెవ్వరెరుగరా
త్పారాములసలుపగన । పారకృపాయుక్తులైనభక్తులదక్క ॥

శి-వ॥ ఓమునివర్యాయందుకు తాత్పర్యము విశదముగా జెప్పవయ్యా.

మృ-వ॥ వోరిశిష్యా యీరేడుజగములలోపలభక్తులయినమహాత్ములకు
నీరాజయోగముజెల్లునుగాని యింకెవరికినిజెల్లుదురా. శి-వ॥ ఏరితినుండిన
నొప్పునయ్యాస్వామి. మృ-వ॥ జెప్పెదనువినరావోరిశిష్యా.

మృ-కందార్థము॥ శంకరాభరణరాగము - అదితాళము.

అతులితతపసులుధరలో । సతిపతులునుసుతులుగలసి సాత్వికముగ ॥
మతియును నక్షయవాసము । జతురతధూమధ్యమందు జక్కగగనిక ॥

హృదయ విలాసము.

అయ్యోగము జేసెనంబ్రభువిని॥ చక్క-గగనినన్॥

తారకమనశ్చ తారకంబు । సాంఖ్యమాత్రస్వరూపవిభార
మాద్యమెరిగింతుమొదలనీపపథ
మిది ॥ ౨ ॥ దీనియ్యమనసునిమకలముజేసి నట్టిదే తారకయోగము- అనుభ
వముననుసరించిబడినదే సాంఖ్యయోగము- ఆత్మవిచారణనేయబడినదే అమ
నస్కయోగము- నీమూఱ్ఱయోగములమీరినది రాజయోగమనబడునుర.

క. తారకయోగమునెలియగ । నేరకవేదాంతవాక్యనికురంబముచే ।
 సూరకవాచింపునుజెడు । వారికిమోక్షంబుగలదెవసుధనుశిష్యా.

॥ పరియెట్లన్న తారకయోగంబు దెలియకనే గ్రంథాదులనుబడి
 పరియెట్లన్న తారకయోగంబు దెలియకనే గ్రంథాదులనుబడి

శ్రీ-మ. ఓస్వామీ తారక ము నేరీక్షి ననుసంధింపవలయునో యదిచక్కగా
చక్కఁగఁజేయవలయును.

మృ. శాత్రుము. మధ్యమ వతి రాగము - ఆదితాళము.

ఇంద్రియముల దశకంట నెసగగట్టి | మానస్తమమునుబట్టి కామమును
గొట్టి బంధములగాని శాంతుడై బరగిబ్రహ్మ | చారివతుడయి దృష్టికి - సరిమధ్య
గొనినట్టి - యాహుద్యుతవరతపములు నలిపి క్షరమిటుల సేయ యోగముల

లోన తారక-మరయోగ మనియవనినందరుమునులు సరిమధ్యగురితి॥

వ॥ వోరిశిష్యా తారకయోగప్రభావంబీరితినుండునుగాన నీయోగము
లన్నిటియందురాజయోగంబు మోక్షంబునకనుకూలమయినదిగనుక నిట్టియో
గంబునభ్యసించుటకుగర్వంబుగనుండునదెట్లునిన చెప్పెదనినుము.

గీ॥ రాజయోగంబుపూనినిరంతరంబు బట్టు గానభ్యసంపగబాలుమాలి।
కొన్నివేదాంతయుక్తులుగూడబెట్టి బలుక నేర్చినబ్రహ్మంబుభవముగలదే॥

వ॥ ఓరిశిష్యా రాజయోగమునిరంతరమునభ్యసంపలేక గ్రంథాదులబరి
శోధించితక్కించినంతలో బ్రహ్మజ్ఞానికా నేరడురాశిష్యా.

..శి - వ॥ అయితేనదియెటులనయ్యాస్వామి.

మృ-వ॥ ఆలాగేచెప్పెదనువినుమురాశిష్యా.

మృ- కందార్థము॥ శంకరాభరణరాగము - ఆదితాళము.

శ్రీగురువాక్యవిశేషము॥ చేగాకస్వరూపమందు జెందరుమనుజుల్ యోగ
ములెల్ల చిత్తత్యాగము జేసిననుగలుగు-భోగము॥ భక్తిజ్ఞాన-వైరాగ్యము॥
భాగవతులసంయోగము చేయి-రాగద్వేషములుబాగుబరచినదె॥భోగము॥

మృ-వ॥ మరియుచెప్పెదవినుమురాశిష్యా.

సీ॥ ధారుణిగాధాంధకారంబడంగునే వసుధపైకృతదీపవాతకవలన।
నాకొన్నమనుజుని యాకలిదీరునే ఘనసర్వసాన్నవణకనమువలన । నెరిజేద
వానిపేదరికంబుబోవు నేదివ్యప్రభావకీర్తనమువలన। రోగపీడితునిబల్రోగ
ముదీరునకలితౌషధప్రసంగంబువలన। జండిపడిబుడ్డిలో వెలినిండిమిగుల। దట్ట
మైనట్టి ఘ్నజ్ఞానతమముదెగు శె। తక్కితవిచిత్రశబ్దభోగంబువలన। ఫలితయో
గానుభవదృష్టివలన గాక॥

వ॥ మఱియునదెట్లునిన జెప్పెదవినుమురాశిష్యా.

క॥ యోగాభ్యాసమువలనన దాగళిజి త్రేంద్రియములదర్పములడగు॥

..రాగద్వేషాదులుజను బాగుగనాత్మకుసుఖానుభవముంగలుగు॥

వ॥ ఓరిశిష్యాయెల్లప్పుడును రాజయోగమునభ్యసించిన గామక్రోధ
లోభమోహమదమాత్సర్యబులడంగి యాత్మకు సుఖానుభవమిచ్చుచుగాన
యోగాభ్యాసంబు ముముక్షులకు గతవ్యంబట్లుగుటవలన దత్ప్రకారంబెరు
గించెదవినుమురాశిష్యా. చ॥ ఒనరుచు నేమియుందిననిపోసికిమిక్కిలివెక్కు
సంబుగా దినియెగబోయువానికినిదీర్ఘనిద్దుర నెల్లప్రొద్దుబై కొనబడియుండు
వానికినిగొంకకనేబగలాక్కరీతిమే । లొకనివసియించువానికి నగోచరము
ల్వరయోగలక్ష్యముల్॥ వ॥ ఓరిశిష్యామిక్కిలిభోజనముచేయునట్టివానికి
భోజనముచేయకనుండువానికిగాని గోచరముగాని యోగమునభ్యసంపబడ

మరాఠీస్యా. మరీయెట్టివానికినభ్యసింపబడుననిన జెప్పెదవినుము.

క. యుక్తాహరవిహారుడు. యుక్తస్వప్నావబోధుడురుకవకములక.
యుక్తవిశేషుండగును. యుక్తనకగుపరమరాజయోగసుఖంబుల్.

చ. ఓరుపివర్యా యేదివ్యదేశంబులయందు దిరుగుచున్నను మరియు
స్వప్నావస్థలయందున్నప్పటికిన్ని ఇట్టి రాజయోగంబుదగిన పట్కమకముల
యందు శిశ్నేష్టికుండై సాధనముగా యోగము దెవ్వరభ్యసించుచున్నారో
తాకి రాజయోగముమిక్కిలి సుఖకరము గానుండును రాశిష్యా.

శి. చ. ఓరుపివర్యా పట్కమకములన గా నేమో తెలియలేదు గనుక
విశేషము గాజెనియంబుకువయ్యాస్వామి. మృ.చ. ఓరిశిష్యాజెప్పెద
వినుము. యజన యజరాద్యయనాధ్యాపకదానప్రతిగ్రహము లీయారును
పట్కమకములురాశిష్యా. శి.చ. ఓరుపివర్యాయీ రాజయోగమునభ్య
సింపినవారలు యేదితిగనుండురయ్యాస్వామి.

మృ.చ. చెప్పెదనువినుమురాశిష్యా.

మృ.కం. చాక్షము. శంక రాభరణరా. ము. ఆదితాళము.

అంబముగ హృదయగోళర. మందునసద్గురునినిల్చి మారుతవిజయం.
బంధిదేలుబంధిపరమా. నందముననుసుఖమునొంది. యుందురు. యెందున
నంట-కుందురు. యేవిషయమునంట-కుందురు. యందుత్రయములపొందుపర
చిగా. యెందుతోడనుసంధిజేసుకొని. యుందురు. శి.చ. ఓరుపివర్యా
తామచెప్పినపరమాక్షము నాకుచక్క గా తెలియలేదుగనుక తాముతప
స్సుచేయుటకు శిల్పస్థలమువుండవలెనో జెప్పుమయ్యాస్వామి.

మృ.చ. ఆలాగేజెప్పెదనురాశిష్యా.

శి. చితతమైవిజనమైవిమలమైసుఖమైవాసగువివిక్తదేశంబునందు. సమ
చరామయందుశిశ్నేలము గావిష్టుపల్లములు గాకుండ బేలవముగాగ. వరుసగు
శాశిసవత్త్రంబులనువుగాబరచియొప్పుగ దాసిపైదిరముగ. బూనిపద్మాసనా
పీఠమై యామిద గామమధ్యమమునగళముశిరము. చక్క గానిక్కిదృక్కుము
బుక్కబిక్కి. బిక్కిరక్కించితక్కి నదిక్కు గొనక. మిక్కిలిద శేంద్రియంబుల
చుక్కశిశి. భరితముగ యోగమభ్యసింపంగవలయు.

మృ.చ. యోగితి గానుండునట్టి స్థలములయందు తపస్సుచేయడమునకై
కుర్చిబరచుమిమ్మలా రా. శి.చ. ఓర్వామీయెచటజూచినను వృక్షమయ
ముగానున్నదిగాని జేరుస్థలములేదయ్యాస్వామి. మృ.చ. ఓరిశిష్యావృక్ష
ములున్నది యోగ్యమయినవృక్షములుగలిగినస్థలమునజూడరాశిష్యా.

శి.చ. అదియెటువంటివృక్షములూ జెప్పుమయ్యాస్వామి.

మృ-వ॥ అయితే చెప్పిదనువినుమురాశిష్యా. మృ-క॥ చందనపిచు
మందంబును! కుందకురంటకమళోకకొవిదపనసత్. మందారతరువుమామిడి!
సుందరవృక్షములునుండుజూడరశిష్యా॥ శి-వ॥ వారుపివర్యామీరుజెప్పిన
ప్రకారముయోగ్యమయినస్థలముజూచివచ్చినిస్వామి. మృ-వ॥ ఓ-శిష్యు
లారా వోమీరుద్వితీ యనముగంగకుంజని స్నానముసేయుదముగండు శిష్యు
లారా. శి-వ॥ ఓస్వామీమీరు భార్యాసమేతముగానున్నారగుకముందు
గామీరుజేసుకొనుడు వెనుకఁజేముజేసుకొనియెదముస్వామి. మృ-వ॥ ఓరి
నిర్భాగ్యవామోదరా యేనీలీలతులవమాటలాడెదవురా. శి-వ॥ యేమి.
కాదుస్నానమయ్యాచామి. మృ-వ॥ ఓమరుద్వితీ కలుజారిపోవునేమో
జిన్నగదిగుముచెలియా. మరు-వ॥ మంచిదిస్వామి.

సం-వ॥ ఇవిధంబునమృకండమహామునిపత్నిసమేతంబుగాశిష్యులంగూడి
గంగలోస్నానంబుచేసేమార్గంబెటువలెను.

దరువు॥ యమునారాగము - ఆదితాళము.

అగణితకలుషములడచవే-గంగామా॥ అగ॥ గజతః యాహారి జః జ
సదృశపాద-యుగళములజనించియున్నవనొందితి॥ అగ॥ గిరిజాధీశునెసిరమున
జలకొని - పరమపావనియైనభాగీరథివీవు॥ అగ॥ సరగునపుత్రులదోషము
బోవోలి - నగధరుకడజేచ్చినజననివైతివి॥ అగ॥ చోళసింహపురి నాళికాక్షు
డెరుగ- బాళిచేసేలముభజనజేసెదను॥ అగ॥

సం-వ॥ ఇవిధంబునమృకండమహాపితృభార్యాసమేతంబుగాస్నానంబు
చేసి స్నాతనవల్కులములుధరించితపంబుసేయువిధంబెటువలెను.

మృ దరువు॥ పున్నాగవరాళి రాగము - ఆదితాళము-

తపముసేయగాదొడగెనపుడు- మృకండమహాముని - తపముసేయగా
దొడగెనపుడుతపముసేయగాదొడగెదర్వీకరభూషణునీ-యుపముతోడను

గూర్చియుధ్వజదృష్టిజూచి॥ తపము॥ తపముపవాసములజేసిమిక్కిలిమోహ
తాపములెడబాసి - చపలములేకబూజలుసల్పివేగమున - నుపమునచిత్తము
నొక్కటిజేసుక॥ తపము॥ మదముమత్సరముబోవిడిచి-పాశములనెడి-మలిన
ములెల్లబోదుడిచి- మదములుడిగిబల్సదమలహృదయము - పదపడిదాల్చుక
భగునిగూర్చి॥ తప॥ చోళసింహపురిశుడయిన-నరసింహునిపాద- నాళిక
ములజాలదలచి - బాళిమీరగనుపరిష్కరివిధముల- బూలతోడశంభునిబూజిం
పుచు॥ తపము॥ ఓంసదాశివా- ఓంనమోక్తైలాసపతే.

మృ-క॥ కొందరుకలడందురునిను । గొందరులేడందురతడు గురికాడ
నుచు॥ కొందరుకలడనిలేడని కొంద -ందురునిన్నుగూర్చిమహేశ

మృ-నరువు॥ ఖమాసురాగము - ఆదితాళము.

స-శివా-హర-సదాశివా॥ కైలాసవాసాకామితఫలదా-గర్వవినా
శివాకలుషవిచారా-కామసంహారాగంగాధరయో-గారీశల్లభకాంచన
జేలా-కాలాగ్నిపదా-కాలకంధరకల్పభూజామాకరుణాసాగర॥ సదా॥
భూతేశ్వరయోమాతయుతాకర భూతమయాత్మకభూతశరణ్యా-భూత
బాహుమాతాధారా భూతదయాగణ్య భూతవికాసా-భుజగభూషణౌ
పుష్కరిణాణక భువనరక్షణపురోణపురుష॥ సదా॥ శిద్ధమహాత్మకశిద్ధసే
విదా శివామహాహర శేవిదఫలదా-శశిమాళిధరాసేవ్యజనప్రియ-శత్రు
హాశనజితప్రభురాంతకసింధుగంభీరశివాశంభోహర॥ సదా॥ నాగకంఠణా
నగపాదభర-నాగమాషణానగతనయావర-నగధరవినుతానాగచమాణం
బర-నాగముఖజవానంగవైరిచోళస్థింహపురిసోదాప్రాణలింగ॥ సదా॥

సం-వ ఇష్టిధంబున మృకండమహాషిః సేయుతపంబునకు మెచ్చి ఈశ్వ
రుండు కైలాసంబున పార్వతితో నేమనుచున్నాడు.

ఈశ్వరుని-దరువు॥ కాంభోజి రాగము-రూపక తాళము.

వింటివాశాంధివీ-షి వెలదిరో-కంటివా పార్వతీ॥ వింటివా పార్వతివిపుల
మునరిప్పుడు-వింటిచూపుల చేనన్నంటియున్నాడదే॥ వింటివా॥ బరువడిలోక
మునంబునెట్లు సువడివపముల జేసినవారు-నరసింహాచినలేడుకరియానయిపుడు-
సరగునెట్లు బోయివరములియ్యవలె॥ వింటివాశాం॥ వారు శేయు ఘోరతప
ములగ సింహాడ-ఘోరముగనున్నదిప్పుడే-వానిజాక్షిరోపోయి వరములివ్వక
బోలే-దూకు జేతురునన్ను నూరిజనంబులు॥ వింటివా॥ బ్రహ్మదేవర్థమొదలు
గాగల శేకలు పరమాత్ముడగు విష్ణుడుండగా-నిమ్మహివాభక్తుడెదురుచూచి
చూచి-సాంమసిల్లగరాకచూచుచున్నాడదో॥ వింటివా॥ చోళస్థింహపురా
ధీశుడాయా-సోమమాకలగొంగదలచుచు-బాళిమీరగమనముపరగగనట
బోయి-కాలకంఠములిచ్చిచనుడెంతమివేళ॥ వింటివా॥

సం-వ ఇష్టిధంబున బలికియీశ్వరుండు పార్వతీన మేతుండై ధూళాక
మానకుల శ్చేడినూర్గంబెటువలెను.

యీశ్వరుని-దరువు॥ ఆరభి రాగము - ఆదితాళము.

గంగాధనుమశ్చేనపుడు-మృకండు నికడకు-గంగాధరుడు వచ్చెనపుడు॥
గంగాధరుడు వచ్చె భృంగీశ్వరుడు గొల్వలంగ జభస్తుడిదిగోపొంగుచు మృకం
డు కడకు-రంగుగహస్తయనందుబాలకు-రంగము తాల్చుక సంగతిమీరగ॥ గం॥
జగగాధరగము మె-యగను-సరగునమరులు-బరువడి వెంట గొల్చి రాగ-సర
గునగంగనునీరము నిమకొని-బరువడినందినివిరబిర్రువురుముక॥ గం॥ కాలకంఠ

త్రినేత్రముతోడను- త్రిశూలము- చేలముమెరయుచుండగను- వీలభూతగణ
ములుగై సేయగ - బాలవశాంకునిబాగుగ దాల్చియు॥ గం॥ తుంబురునారద
వీణనాదములు- చెలగగనపుడు- నంబరమునసురల పొగడగను- శంబరపు
డతిడంబముమీరగ-గుంభ సంభవుడుకొనియాడంగను॥గం॥ జాలరజనప్రభలు
గలుగు - నంది నెక్కి- గేళివిలాసముల పెంపెక్కి - చోళసింహపు-సురపు
మఠనుని- సోదరియగునగమతనుగూడుకొని॥ గంగా॥

సం- వ॥ ఈ ప్రకారంబుననీశ్వరుండు ప్రత్యక్షుంబయిన మృకండుమహా
షికస్తుతియించువిధంబెట్టిదనిన. మృ - భుజంగప్రయాతము॥ శివాభక్త
పాలానుశీలాదయాశూభవాప్రియాపాపశాపోపహాసా । భువిస్మిన్నునే
నంమిపూజించినాడె॥ గవిస్తుత్యనకప్రోవకాశీనివాసా॥

తేవారము॥ శంకరాకలుషనాశశశిధరవ్యోమకేశా । శంకజనూన
మిత్రాభక్తహృత్కమలమిత్రా । కొంకకమనుచునాదుకొరినవరములాసగి ।
సంకటమలనుమాన్పిసరగునకప్రోవుమీశా॥ వ॥ శరణువుమాధవాదురిత
హరణామీపరిపూర్ణకరుణతోడ సేగోరినవరములాసగి నన్నగృతాధుని
చేయుస్వామి. తురంగప్రయాతము॥ నీలకంఠఫాలనేత్రనీరనాభకాత్రన ।
శ్నేలుమీదయాపరాది సేశకోటిసన్నిభా । కాలకూటభోజియోజగన్నుతంబు
కాంచియా । కాశీవీలగూడియున్నకాద్రవేయభూషణా॥

క॥లంపటనునివారింపను । సంపత్కృపచేతజగముసన్నానింపం । జంపెడి
వారిహారింపను । సొంపారగసికుజెల్లుసోమాధకథరా॥

క॥ నీకంఠెనొండెగుంగను । నీకంఠెనుబరులుగావ సేరరుజగముల్ ।
నీకంఠెనొడయుడెవ్వడు । లోకంబులకెల్లనిభిలలోకస్తుత్వా॥

మృ-దరువు॥ తోడిరాగము - ఆదితాళము.

సదాసితాశరణుని-సదమలమహిమను-దెలియసాధ్యమెవ్వరికినైన-సార
సభవవందితహర॥ సదాశివా॥ సదానందనిలయసచ్చిదానందనిలయా-మది
లోనేనంమియుంటి మదనసంహర॥ సదా॥ వృషభధ్వజాయతే వృషభగమ
నాయ- విషభోజనాయతేవిషధరాభరణాయ॥ సదా॥ సదానిన్నునంమితిని
నామదిలోనినుగొల్చితి నే-వదలనిప్రేమతో సదయుడవైనసిక॥సదా॥ ధరచో
ళసింహపురినిరహరిసోదరు- కరుణచేనేలినపురహరహరహర॥సదా॥

సం-క॥ వచ్చినగంగాధరునకు । మచ్చటలలరంగనపుడు ముదితయు
దానుక । పచ్చవిల్లుపగవానికి । జెచ్చెరదండములు బెట్టిజేసిరివినుతుల్॥

వ॥ ఇవిధంబునమృకండుమహాషికపత్నిసమేతంబుగనమస్కారింబులు
చేసినిలిచినవారలనాశీర్వదించి యీశ్వరుండేమనుచున్నాడు.

యీశ్వరుని- వ॥ ఓమునిశ్రేష్ఠా. మృ- చ॥ ఏమయ్యాస్వామి.

యీశ్వరుని-కందార్థము॥శంకరాభరణము - ఆదితాళము.

మునివర్షానీవు జేసిన! ఘనతరమగుతపము నేను కాంచితినిపుడు॥ మన
మునకావకమునాదిత! ననఘాత్తావరములడుగు-అరమరలేరా॥ అగణిత
తనయ-నతగుణశీలా॥కరణతోడనునిన్ను కాచుటకైయిద్దరి-కరుడెంచితిపరమ
భక్తుడవనీ॥ కరమరలేరా॥ మృ- వ॥ వినుముత్రిపురాంతకా.

కందార్థము॥శంకరాభరణరాగము-ఆదితాళము.

హరహరగౌరీనాథా,పురహరసురవినుతదాసపోషకవసదా॥శరణు
శరణువహప్రభువుము॥ ధరణీసురవినుతదుష్ట-దానవహరణా॥ గిరిజాధిప-దీన
శరణ్యా॥ సూచకరాహరణశూలధరానిన్ను - జేనంమితినియ్య నిరతడయి
జూడు॥ దానవహరణా॥ మృ-వ॥ ఓకైలాసపతీ. యీశ్వరుని-వ॥ఏమ
య్యాతపోధనా. మృ- క॥ జయపార్వతీమనోహర॥జయపావకఫాలనే
త్రవందార్థధరా,జయజ్ఞుభూతగజేశా॥జయబ్రహ్మకపాలహస్తసన్నత
గాత్రా॥ సం-వ॥ యీప్రకారంబునమృకండమహాముని యీశ్వరునిస్తుతి
జేయుచున్నసమయంబున పరమేశ్వరుండేమనుచున్నాడు.

యీశ్వరుని- వ॥ ఓమునికులసార్వభౌమాచెప్పెదవినుము.

ద్వీపద॥ ఓమునికులచంద్రయోదయాసాంద్ర- యోమునిసింహంబయో
మృకండుండ- నీసరియెవ్వరునిఖిలభూస్థలిని - వేసారకిటువంటివింతతపంబు-
చేసిరేమున్నుక్షీతితలంబునను- గాశినొందగ నేలకడుబ్రియంబలరికి నేవరం
బడిగనిచ్చెదనీకు- భావగబుడెల్పుముపావనచరణ॥

మృ-వ॥ ఓచంద్రశేఖరావిన్నవించెదనాలకింపుముస్వామి.

ద్వీపద॥ పుత్రహీనుండనై బూలోకమందు- పాత్రుండుగాకనుబాపినై
నాడ - గావుననేనింతకడుమోరతపము - కావించినాడనుకరుణించినాకు-
సంతానముసగలే సంభ్రమవీల - నింతయేకాకనింకేమియునొల్ల - సరగున
నాయొక్క సొంకటముడిపి- కరుణించిరక్షించుకామసంహర॥

యీశ్వరుని- వ॥ ఓమునివర్షాచెప్పెదవినుము.

ద్వీపద॥ వినుమృకండుడనీవు వేడుటకిపుడు- చనదనలేననీజన్మకర్తంబు-
మదయుతుడై తొల్లిమదనారిపూజ - సదమలభక్తిచేసల్పమిచేత - ఘనమైన
పాపముగలిగెనీకిపుడు-తనములులేర్పయ్యోద్దయమీకు-చలమతులారయీ
జన్మంబునను- కలిగకుండికనుయోగభ్యాసులార॥

వ॥ మునీంద్రాశొల్లిజన్మంబునశివస్మరణసేయసందుననీకుదోషంబు
మంధమి॥ సంతాన లేకపోయెనోమునీంద్రా.

బాలునినాకిమ్ము ఫణి రాజభూషణమ్ || యీశ్వర-వ. ఓయిమ్మకండమహామునీ ఆప్ర
కార మేనొసగెదవరముగయి కొమ్ము మునివర్యా. మృ-వ. భాగ్యముస్వామీ.

సం-ద్విపద || బాలేందుభరుడంతప్రమదంబుతోడ మ్రోలనుండెడిభూత
ములయందునొకని-దనరగానీ యరుదవతిగర్భమందు-చనిపుట్టుపదియారుసంవ
త్సరములు - ధరణిపైజీవించితగనన్న శేరు - గరిమతోరమ్మని గాంచివచ్చించి-
శైలజతోగూడిసంభ్రమవీల - కైలాసమున కేగెగరళకంఠుండు ||

సం-వ. ఈప్రకారంబునయీశ్వరుండువరంబొసంగి కైలాసమునకుం
జనినతదనంతరంబునమ్మకండమహామునియును మరుద్వణియును వీరశిశ్వరుడిచ్చి
సవరమువలనసంతోషమనసుక్కులై సరసములాడుకొను మార్గము నెటువలెను.
మృకంఠుడు- మరుద్వతినివర్ణించుట.

నీ || ఇంతినీమోమునకీడుగాదనిచంద్రుడెలమినభంబుననిలచినాడు కలికి
నీనేత్రయగ్గములకునోడియా యుషములు డాగెను జలమునందు | సఖియనీకె
మ్మోవిసాటిగాదనియెంచి పగడమువీపులప్రబలియుండె | నతివనీపాలిండ్ల
జతనుబోలమటంచు జక్కువల్తురువుల నెక్కసాగె | మెలతనీకాంతితొలకరి
మెరుపుజూచి | యద్భుతమునొందిమబ్బులొనగియుండె నహహానీరూపునీ
సొంపునజునకైన | వణకనముజేసిగణుతింపవశముగాదు.

మరు-కందాథకము || శంకరాభరణరాగము-ఆదితాళము.

రావోయిమునిశిఖామణి | నీవంటిమహామహుండుగిఖిలజగములక | వ
రలేరుకృపాకర | కోవిదవంశితచరిత్ర-గురుజనవిహితా || సుందరతరసం-జ
నేత్రా || పరిపూర్ణచంద్రయోభావజనాకార-సురతక్రీడలమనముసుఖియిం
తమురమ్ము || గురుజనవిహితా ||

మృ-కందాథకము || శంకరాభరణరాగము-ఆదితాళము.

రావేముద్దులగుమ్మా | రావేబంగారుబొంమరామామణిరో | రావేవల
పులకొమ్మా | తావేయోహంసగమన-రాకేందువదనా || నన్నేలవే-యోకుం
దరదనా || ప్రాకటముగమన మేకరీతిగూడి - లోకులెన్నగను బాలునిగను
గొందాము || రాకేందువదనా ||

గురుశిష్య - సం-దము.

శి-వ || వీమయ్యాస్వామీ మీరిశ్వరసే లైయుండి తిరుగాస్త్రీలగూడి
వణిం-నచ్చున్వాస్వామీ మృ-వ || ఓరిశిష్యా అట్టిఈశ్వరుడును యిద్దరిని
మెట్టుకొనియున్నాడురా శి-వ || అదెట్లానయ్యాస్వామీ.

వ || అయితేచే వదనువీనుమురాశిష్యా. క || గంగాధరుండు
గౌరీ | గంగనుధరియించ లేదఘనదేహమునక | బొంగుచుబార్వతినుంచడె |

మార్కం డేయ విలాసము.

యంగన నేనుంచుకొనుట యాశ్చర్యంబా॥ వ॥ ఓరిశిష్యా ఈశ్వరుండు
పార్వతినివివాహముచేసుకొని యామెయెదుటనుండగా గంగను జటాజూట
మందుధరించుకొనియున్నాడుగాన నేనునాయాత్మపత్నియైనమరుద్వజినివరిం
చుటయాశ్చర్యమాశిష్యా. శి-వ॥ ఓస్వామీ మీరువారిసమానముగావర్తిం
చితిరేని తపోవిఘ్నముగాదాస్వామీ. మృ-వ॥ భంగముకానేరదుయెట్లనిన
జెప్పెదవినుమురాశిష్యా. మ॥ శివజీవైక్యసమాధియందువిలసచ్చిన్మాత్ర
తత్వంబులో నవలీలంగనిఘ్రాణుడైపిదప మాయాసంస్కృతింజెందినన్
తవులన్నేర్చునెయోగి పాటుబెరుగై తర్చంగ వేరైనయా నవనీత చికచల్లలో
గలియు నేనానాప్రకారంబున్
మృ-వ॥ ఓరిశిష్యా సమాధినిష్ఠజెన్నొందినతదనంతరంబున స్త్రీలతోడ
విహరించినను మాయజెందదు అదియెట్లంటే పాలుగాచిపేర బెట్టగాబెరు
గైనది దానితరచగావెన్నయైనదదికాచగానెయ్యెనది యా నెయ్యిపాలలో
కానిపెరుగులోకానికలుసు నాకలియదుగనుకనిందుకాక్షేపణలేదురాశిష్యా.

శి-వ వితేతమిత్తప్రకారముజరుపుకొనుడుస్వామీ.

సం-క॥ అనియిటులవరములూసగియు పనిబూనిశివుండునరిగెపార్వతి
తోడన్ జనియెమ్మకండుడుసతియున్ ననునొందగ పర్ణశాలకతిహర్షమునన్
క॥ ఫాలాక్షుక్యపారసమున వాలాయముగానుమానివనితామణికిన్
లాలితమరగనప్పుడే చూలేర్పడిచెలికిగర్భసూచనదోచెన్
• సుగంధవల్లి దరువు॥ మధ్యమావతి - చాపుతాళము.

ఒడలుభారమునొండెనే - వోచెలియారో - వొడలుభారమునొండెనే॥
వొడలుభారమునొండె - కడువేగముమంద - నడలుదోచగదొడగె - కడుపునిమ
డదయ్యె॥ వొడలు॥ గభాచిన్నెలుదోచెనే - యొకనెలలోన - నిభారముగవో
చెనే - దుభారమగుతపమభాకుకోర్కెలా - విభావింపగజేసిగర్భసంయమి
పత్ని॥ వొడలు॥ మోముపాండురమాయెనే - యాయంతికి - మోమునందము
దోచెనే - భూమిలోపలయట్టిరొమలకెల్లను - నామాడ్కిగలుగులలామలందరి
లోన॥ వొడ॥ నిట్టూర్పులుహెచ్చెనే - యాయంతికి - నట్టెకళలుహెచ్చెనే - పట్ట
యినదేహమునట్టెవెలవెలనయ్యె - పట్టుగవోళబూపాలునికృపతోడ॥ వొడ॥

సుగంధవల్లి - ద్విపదార్థము॥ మధ్యమావతి - అటతాళచాపు.

నేతకురెండవ నెలయనిజెప్పె - వెలవెలనైకొండు వింతగాదోచె -
బలువడిమీరంగపడతిచన్కొనలునలుపుతోచెనుయెంతోనాణ్యంబుగాను॥ వింత
వస్తువుగోరెనే - అయింతియేమో - సంతోషపడసాగెనే॥ కాంతలకెల్లనుగడు
ప్రియమలరగ - సంతోషంబునీసారెసారెకును॥ వింతవస్తువుగోరెనే॥

మృ-వ॥ ఓనిరత్తరకుక్షీనిర్భాగ్యదామోదరా. శి-వ॥ ఏమయ్యా
స్వామి. మృ-వ॥ విప్రోత్తములబిలుచుకవచ్చితిరా. శి-వ॥ పిలుచుక
వచ్చినామయ్యాస్వామి. మృ-వ॥ వారెవరురాశిష్యా. శి-వ॥ వీరేనయ్యా
స్వామి. మృ-వ॥ మహాభాగ్యముమీనామధేయమేమిశాస్త్రులవారు.

వి-వ॥ నాపేరుతిమ్మాభొట్టు. యనపేరుభల్లూకశాస్త్రులు.

మృ-వ॥ ఆహాహాహా మీరుమంచి హ్లాణులేకాని తిధివారనక్షత్ర లగ్న
యోగకరణములు మొకతైనవిచూచిచెప్పుడుతియ్యలారా.

వి-వ॥ ఓముసేంద్రానాపంచాంగంవింశావాతయనపంచాంగంవింశా

మృ-వ॥ యిందులోయేదిశ్రేష్ఠమయ్యా. (పా.

విప్ర) సంవాదము.

నాదికొండవీటశీమపంచాంగం. యాయనది కృష్ణాతీర పంచాంగము
గనుకనాదిశ్రేష్ఠమైనది. రెండవ-వి-వ॥ నాదేపెద్దది. చీనాదేపెద్దది.

మృ-వ॥ ఓవిప్ర)లారా మీదియేవ్యధముగాపెద్దదానానోవచింపుడు.

వి-వ॥ ఓరుషీచర్యా వేమిద్దరమువస్తున్ను ఈచెరువుకట్టమీదగూర్చుని
చూచుకొనగా నాయనది ద్వాదశాంగుశ్రవణమాణముగానున్నది. నాదిచతు
దశాంగుశ్రవణమాణముగానున్నదయ్యా. మృ-వ॥ అదియేమయ్యా.

వి-వ॥ ఏమికాదుపంచాంగమయ్యా. మృ-వ॥ అయితే మీరేవచిం
పుమవిప్ర)లారా. వి-వ॥ ఆలాగేచెప్పెదవినుమయ్యామహర్షా.

పంచాంగశ్రవణము.

శ్లో॥ సిద్ధించఫలమాప్నోతిరోమాదాయుష్యవధకనమ్

విషయావధకతేరోగం పంచాంగమిదముత్తమమ్॥

స్వస్తిశ్రీవిజయాభ్యుదయశాలివాహనశకాబ్దాః ముప్పదితొమ్మిదివేల
ఆరునూట తొంభైతొమ్మిది ముప్పాతికావీసన్నర- కలియుగాబ్దాః నలభై
యెనిమిదివేలయేడునూటదెబ్బదియేడున్నరామవీసంముక్కణి- అగునేటి
దండనామసంవత్సరం గుండిమంగిమాసం యెనగై యెనిమిదోతేది- గుద్దుల
టసిద్ధియరువై చాలుగుంముప్పాతికాపరక- కరాటనక్షత్రంనలభై మూడున్న
రాకాణి- జ్యేష్ఠయోగం ముప్పదిచాలుగుంముప్పాతికాముక్కాని- వీశాచ
కరణంఇరువై యెనిమిదిన్నర రెండుపిరలు- నేడుగాకనిన్నటికిదివారాత్రులు
సున్న- ఈవేళయేమిలేదుశేపుత్యాజ్యంశెల్లవారీర్థూమననిరువై యెనిమిదిం
ముప్పాతికామువీసంముక్కాణి- రెండుపిరలసండునకన్యామూలనుప్రవే
శింపగావెళ్ళిపోతుంది- రాహుకాలంనీకులేదునాకులేదు మనపగవాండ్రను
పట్టిపీడించుచున్నది అన్నికార్యములకున్నులబలబ- శెల్లవారేటప్పటికిచాగు

గావున్నదిరుషివర్యా. మృ-వ॥ అయితేబాగే మీరుమంచిబ్రాహ్మణోత్తములుగాని హేమామాదికృత్యములు నెరవేర్చి తాము దక్షిణతాంబూలములు తీసుకొనివేంచేయుము.

వి-వ॥ మంచిదిమీరుఇష్టాకూర్చుండుదు మేముచేసూవుంచాము.

మృ-వ॥ మీరుయేమయ్యాచేసెదరు. వి-వ॥ యేమిన్నికాదుహేమామ

మయ్యామునివర్యా. మృ-వ॥ అయితేచేయుడుబ్రాహ్మణులారా.

వి-వ॥ ఓయిభిల్లూకశాస్త్రీలు. రెం-వి-వ॥ యేమోయితిమ్మాభోటు.

వి-వ॥ యిందులోవచ్చినదక్షిణచేసగమోయి. రెం-వి-వ॥ అమైతేమంచిది ఆలాగేచేయుదము. హేమామముసేయుమంత్రము.

అన్నవనరాడు- పప్పుపస్తలేదు-పులుసుబృగ్గిబృగ్గి-ఆజ్యంజేవులోధార సోమయాజుల కిదేమిదుఃఖమొచ్చెనో ఇభూస్వాహా- ఇక సేమిసేతురా ఇదన్నమమ డబ్బురాదు దరిద్రముబోదు- అరవైరొక్కం పడుచుకొంచంకాని నాకొడుకులునవ్వడమదీనికేమిసేతురాబూస్వాహా- ఇందుకుయేమిసేతురా ఇదన్నమమ కట్టాయిస్వాహా కంపాయిస్వాహానీకునాకుచెరిసగా ఇస్వాహా- ఆమైతేమాబాగాయ ఇదన్నమమ.

మృ-వ॥ ఓవిపులిలారామీపనులుఅయినదిగనుకమీరువేంచేయుదు.

వి-వ॥ మంచిదిరుషివర్యా. సం-వ॥ ఈప్రకారంబునవిపులిజనిన

తదనంతరంబున మునికన్యలందరును మృకేండమహామునికి అతనిభార్యయైన మరుద్వతికిని నలుగు బెట్టివేడుకలుకావించెడుమాగ్గంబెటువలెను.

నలుగుపాట॥ శ్రీసాంబశివునకునుశృంగారగుణవతికి-బంగారుబల్లెనున

రంగుగనలుగిడిరి॥ శ్రీ॥ అగరుగంధపుపూత నిగనిగకాంతులచేత - సోగసు

సమృత్తిచేతసుదతులునలుగిడిరి॥ శ్రీ॥ కస్తూరిజవ్వాజివిస్తారంబుగదెచ్చి శిస్తుగ

విరజాజియత్తుతోనలుగిడిరి॥ శ్రీ॥ వేడుకతోమీగపుడు చోడుగగూడుకొని-

చేడెకుగంధమునజెలులునలుగిడిరి॥ శ్రీ॥ పన్నీరుతోనిపుడుకన్నెలందరుగూడె-

పన్నుగమునిసతికిపడతులునలుగిడిరి॥ శ్రీ॥ చోళనగరమందుచాళిమీరగచాల-

నాళి కాత్తునిదయనునలిన నేత్రులుమీరు॥ శ్రీసాంబ॥

సుగంధవల్లి- ద్విపదార్థము॥ మధ్యమావతిరాగము.

నెలలెనిమిదినింకనెలతకునపుడు- పొలుపొందకొంచముభోజనమాయ-

గామరొప్పనామదిగోర్కులు హెచ్చె-రమణికిజిరుతిండిబ్రాంతిహెచ్చయ్యె॥

నడుముకలుక్కుమనెనె-ఇంతికినేమో-అడుగులుతడబడెనె॥ గడగడవడకుచు

కాంతకుమేనెల్ల- తడబడసాగెనుతోడలుపాదములు॥ నడుముకలుక్కు॥

సం- ద్విపద॥ నవమ్మాసములుమునినాధుసుందరికి - నదిరంబుగనిండ

మా ర్కం డేయ విలాసము.

నా వేళలోన - జలకంబులొనరించినలువలుగట్టి - పొలుపొంద గాకల్వపువ్వుల
రవిక. బొడగి వేగంబునదోడ్తోడకల్ప - మడర గా మెయినిండనలదిరత్నంపు
శుభ్రై నా ములుకడువేడ్క వొడిగి - యనువై నభక్తింబులతిర సాన్నములు
జంగు సా ప్రలోపడతులుదేగ - సంగతితోడకొంచెముగ భుజించి - విరిపా
న్మున్నై శీః వినయంబుమీర - నరుదై నతాంబూలమతివలందియ్య - చేడియవి
మ. నగే యుదునుండ - పోడిమితోనిప్పుడుమితిమీరి - నిర్భరంబుననుయా నెలత
నా వేళ - గుంబువేలిడికలచినట్లయ్యె - పడతికిగడువడిపక్కలునొడలు - నడు
- ముగల్ - నేననుచాతికావేళ॥ మరుద్వతి - ద్విపద॥ పొలకేరోయిక నెట్లు

నా ములుకల్పన - దలియబోలులుమీరుదయ జూడరమ్మ - పణసులా రామీరుపా
జాలి - ము - లలుమాత్రముగనిత్తుచాదరించినను - ఎనుగడ తేర్చరేనాయమ్మలార
నెమర్చ - బహుపుణ్యమ బృడిమీకు - రండువేవేగ మేరమణులుమీరు - లండబా
యెడుమపుత్యంగ నలార॥ సుగంధవల్లి - సీ॥ సఖులారయామంత్రసానినిపిలి
కి - చివరకివెనువీపుబట్టరమ్మ॥ మంగురులెడలించిమద మొప్పు సాంబ్రాణపొ
గ వేయకంమయిపాలతీపుమ॥ నందెలుదీయించినాణ్యమౌపగడంపుకోళ్ళ
మండము చేసికొమరుమిగుల॥ తాటికెల్లను వుల్లితద్యమౌయిగువనాదమువే
గనందరిమ్మ దూలమునత్రాడువేయించివొడ్డపోరు॥ తలుపులెల్ల సుబిగయించి
చివరకిమీరు॥ గుంపురాకుండ సేయించిగోరైదీర॥ దేవతల నెల్ల వేడ రేఖీవ్రముగన॥

సంధి - వ॥ అప్పుడుమరుద్వతీదేవిగళవేదనసహింపజాలక చెలికత్తెల
తో నేమనుచున్నది. దరువు॥ ముఖారి - ఆదితాళము.

ఎటులనైచింపుననో కుటిలకుంతలులారా॥ మటుమా యదైవమునన్ని
టుల - కదనముగజూచితె॥ ఎటు॥ అమ్మలారగర్భ వేదనమ్ముకోర్వగజాల నెమ్మది
గ నైడియావిగమ్ముననదిదయ గావరు॥ ఎటు॥ ఒడలురుల్లుమనుచున్నాడుగులు
లెడబడచాడును - నడుముకలుక్కమనుచు గడుపునడకుచున్నది॥ ఎటు॥
జ్ఞానంపాపు నెనైలయుచాళికాక్షుడునాపై - చాళిమించె నేమోయిపగిది
చగలచాయె॥ ఎటుల॥

చెలికత్తెల - దరువు॥ ఆనందభైరవిరాగము - ఆదితాళము.

నవమాసములునిండెనే - ఆయింతకి - నవమాసములునిండెనే॥ నవమాస
ములందొకాదిస్థాన - యవిరళముగ ప్రొద్దులాయనోయమ్మలార॥ నవ॥
చిప్పుళ్ళు - మిరియాలుగుర్చి - యొప్పుగద చిపెట్టరే - యిప్పుడువే
గ జ్ఞాన - తప్పకకంచముదారమునంపరు॥ నవ॥ తమలపాకులు
చక్కలు - తో - విమలమా - గెడ్డలు - రుమిగులగనుగోరొవ
వమును - తొ - తేగదరెయి - ర - న - క్షేమవేగబంపరేమీరంద

(2)

మార్కం డేయ విలాసము.

౪౯

రును-గలగలకుయ్యబోకురే-వెలదులారయివిరిబోలుమీ- పలుకులదేర్చిన
బహుపుణ్యములగు|| నవ|| చోళసింహపురిశుడైన- నరసింహనిపాద- నాళి
కములుచాలదలచి-బాళిమీరగనుప్రార్థనజేసెయ్య- నాళి కాత్తునటునయముగ
వేడరే|| నవమాసములునిండెనే||

మరు ద్విపద|| అటువలెగుసగుసలాడుచునున్న-కుటిలకుంతలులనుకొమ
రొప్పజూచి- సఖియరోయికనోర్వజాలనోయమ్మ- యిక నేమి సేతునన్నీడే
ర్పరమ్మ- కరములుపదములకడునాన్వసాన - పరగనీత్రాడు నేపట్టగ లేను-
నిలుచుండకాళ్లేమునిలువనీదమ్మ- కలికిరోజుపు మనాకన్నలకేమి- వెలవెలవై
దోచెవెలదిరోయిపుడు- పొలతిరోగర్భంబుపువ్వుచందమున- నిత్తరినొచ్చెడి
నిక సేమిసేతు- తల్లియుమీరెనాతండ్రియుమీరె - కల్ల గాదిదినన్నగరుణింపు
డమ్మ|| సంధి- ద్విపద|| అనియనిపలుమారునామరుద్వతియు- వెసగొన్న

వగలసంప్రీతిగనపుడు-కరమరుదై నట్టిగ్రహతారకములు- విరివైనశుభములు
వేడ్కతోనుండ- పంచాంగశుద్ధిగాబరగినవేళ - న్నంచితంబైనట్టియామృకణ్ణా
నకు - తరలాక్షియగుమరుద్వతిగర్భమందు - అరుదయినపుత్రుండు నప్పుడు
బుట్టె- ధారుణిచంద్రపూర్ణాజ్యోతిగలిగి- నారసింహనికృపనమరవర్ధిల్లె||
సంధి- వ|| ఇన్విధంబునమృకండమహర్షి యునచటిమహర్షులును బాలుని
జననంబునకుసంతసించిరి సురులునుకుసుమవర్షములుగురియి- చిరప్పుడుబాలు
నింజూచి మునిసతులేమనుచున్నారు.

మునిపత్నుల- దరువు|| శంకరాభరణము - ఆదితాళము.
శిరసువుదయమా యెవమ్మ చేడెలారా- మీర- లరుదైనవిభూతిపరుప
రమ్మలార|| శిర|| కలిసిట్లు మోమునజల్ల రెకాంతలారా-మీర-లళుకువలేకుండ
జల్ల రెయంఘలార|| శిర|| సంపంగినూనంటరంమసఖియలారా-శిరసు-కంఠి
తముగనొత్తరేకాంతలార || శిర|| అంగిళ్లుచక్కగనొక్కరేయంమలారా-
మీరు- పొంగుచుపొత్తుల్లుదియ్యరెపొలతులారా|| శిరసు|| తల్లకుకొంగుగట్టరె
మరుద్వతికివేగమే- యీ- వెలదికితాంబూలమియ్యరెవెలదులార || శిరసు||
ఉడుపులుబదులియ్యరేయోయువిదలారా- మీరు- కడువేగమంత్రసానికికాం
తలార || శిరసు|| చోళసింహపురినివెలయునాళి కాత్తుని - యీ - వేళవేడు
కొనరేమీరువెలదులార|| శిరసు||

వ|| అనిమరియు నేమనుచున్నారు.
దరువు|| కేదారగౌళరాగము - ఆదితాళము.
కుందనపుబొమ్మవంటికొడుకుగల్గెనె-యీ- సుందరాంగిమరుద్వతికిశుభ
ముగల్గెనే|| కుంద|| మందహాసలారవీనిసుందరమైట్టిమోము- చందమామ

జోలపాట- సుందరులు- మేలుగాబాడిరపుడు॥ లాలి॥ స్త్రీలువేగమవచ్చిరి-
ఆవేశ- లాలితంబొప్పుగానూ- బాలింతరాలికపుడు- ఆరతులు- మేలుగాదీసి
వేడ్క॥ లాలి॥ కన్యలందరువేగమే- తల్లిచే- నన్నబాలకునిగాంచి- పున్నమ
చంద్రుడమ్మా- యీబిడ్డ- భువిలోకవినుతుడమ్మా॥ లాలి॥ నవమన్త్రాగారుడే-
యీబిడ్డ- నలినాక్షుబోలువాడే- ప్రవిమలాకారుడగుచూ- వేగనా- బాలునే
త్తుకవేడుకా॥ లాలి॥ సంపంగిమూసెల- టి- న్నొడలకు- సంభ్రమంబులతోడనూ-
సొంపుగాజలకమార్చి- తడియొత్తి- సొగసుకాటుకబెట్టిరి॥ లాలి॥ కస్తూరితిలక
మపుడూ- ఫాలమున- శిస్తుగాధరియించిరి- విస్తారమైనట్టియాచెలులు- వింత
కోకలుగట్టిరి॥ లాలి॥ కంకణంబులుగాజులూ- గొలుసులును- పొంకమునముల
నూలునూ- వంకీలుపతకములునూ- హారములు- వలనొప్పుబెట్టిరపుడూ॥ లాలి॥
గజ్జెలందెలుమువ్వలూ- పాదములకరముప్పధియించిరి- మజ్జగంబులమో
చ్చుగా- దొట్లదా- మొనసిదెచ్చిరివేగమే॥ లాలి॥ కురులునన్నగడువ్విరి- శిరము
నకు- కొండగానవరించిరి- శిశిసరంబులుజుట్టిరి- బాలునకు- తరుణులందరు
వేగమే॥ లాలి॥ చిన్నారియన్నరారా- ననుగన్న- చిన్నిమార్కండరారా-
పన్నగాధిపతయనడూ- నరహరీబాలునినురక్షించురా॥ లాలిమార్కండ॥

జోలపాట॥ నవతోజురాగము - ఆటతాళము.

జోజోయన్నా-జోయన్నా- చిన్నారిపట్టి-జోయన్నా॥ రాజగతినేడేం
తోతనయా- రాజిల్లుచున్నారురమణులందరుజూచి॥ జోజో॥ తొట్లనుండకనీ
విట్లతిరిగదవు- యట్లపలునుసాగునట్లుకారాదుర॥ జోజో॥ అరుదైనఫలములు
విరివిగాతెచ్చెద- నీకిరవుగనిచ్చెదసరగునగొనినీవు॥ జోజో॥ చోళసింహపురి
నాళికాక్షుమమాకు- బాళిమీరగనిన్నబాతెగదయజెసె॥ జోజో॥

సంధి- క్క॥ అనియిట్లుస్త్రీలందరు | ఘనముగయాలావిపాడకడువేడ్క-
లరక॥ గొనకొన్నప్రేమతోడను | జనిరందనువేగపణశాలలకరయక॥

సీ॥ ఈరీతిమునిపత్నులొండకుజనిరంత కూరిమితోడుతకొమరుమిగుల |
జ్ఞానమాంబయుబుత్రు గడురయంబునబెనిచె బూటపూటకునెంత బూటమ
రించి | బాలుడుమూసవప్రాయంబునైయైదు నెలలవాడై నేడునేలలునయ్యె |
దొడరిమరుద్వితోజనుదెంచుచుపనులు సేయగనీకబహుళముగను | తప్పబ
డుగులుబెట్టుచుదల్లివద్ద | బారకనువేగనందంబుజరుగుచుండ | జూచినంతోష
మొందుచుసొంపుమిగుల | దల్లిపలికెనుప్రేమంబునశుకులొత్త॥

మరు-దరువు॥ శ్రీరాగము - ఆదితాళము.

అయ్యారా - మార్కండేయరారా - చయ్యనసుగన్నముద్దులయ్య
రారా॥ దీయ్యనివిల్కనివైరియైబుట్టిన-మా- య్యయ్యనీకునెయ్యిబువ్వనమర

మనమునసంతోషముధుగివాక్య
జనులిచ్చెదననుచువేగజన్మానజేర్చు॥

[illegible]

అంబోదవ వేక్కు । లాలితంమీగడోలగ
బాలమంది లాలలంబోలలనబాడేస్త్రీలగూడి । దివిజులెల్లనుదిరిగి
నిల్లను । అంబోదవమానియతకయప్రియముతోడ । బాలుడేడేండ్ల
బాలమందొకమంది నకు రాభ్యాసమొనరింపదక్షణంబు । ధనమభ్యాస
మొనర్చుటయెడలె

అందుచేత ఈ కర్మము నేటి నామమనపుత్రునకు విద్యాభ్యాసము నేయ
వలయును. అందుచేత ఈ కర్మము నేటి నామమనపుత్రునకు విద్యాభ్యాసము నేయ

[illegible][illegible]

అంతఃపురమునా-వని.

SECRET

ఉపాధ్యాయుల-వ॥ ఏమిరానిరక్షరకుక్షి. శి. వ॥ చెప్పెదనును
మయ్యాఉపాధ్యాయులవారు. ఉపా-వ॥ అయితేచెప్పరాయోరీ.

శి-గీ॥ మాగురునిపుత్రుజదివింసమానితముగ । నిన్నుబిల్వగమమబంచె
నీవునిపుడు । సరగజనుదెమ్ముసంభ్రమస్వాంతుడగుచు । సకలవిద్యాచక్షణ
సనయహృదయ॥ ఉపా-వ॥ ఆలాగేవచ్చెదనురానిర్భాగ్యదామోదరా.

దరువు॥ ధన్యాసీరాగము-ఆదితాళము.

గురువులుజనుదెంచిరి-మృకండుని-కల్లనుజదివింపను. కరముననేత్రము
బరువడిగొనుచును-పరిపరివిధములప్రతులజగువుచును॥గురు వురమునరుద్రా.
క్షహారములు మెరయ-కరములందుకడియములుధరంచి॥ గురు॥ ధరతత్కా
వలువలుధరించి-సరగునశిష్యులుబిరబిరనేతెర॥గురు॥ ధరచాళపురివాసు
సరహరిమదిలోన-స్థిరముగనల్పియుహరిహరియనుచును॥ గురు॥

మృ-వ॥ ఓరినిరక్షరకుక్షినిర్భాగ్యదామోదరా. శి-వ॥ ఏమయ్యా
స్వామి. మృ-వ॥ ఏమిరాసమాచారముశిష్యా. శి-వ॥ అయ్యమనవు
పాధ్యాయులువచ్చియున్నారయ్యా. మృ-వ॥ వారుయెచ్చటనున్నా
శిష్యా. శి-వ॥ ఇదుగోవీరేనయ్యాస్వామి. మృ-వ॥ వీరేనటరామనవుపా
ధ్యాయులవారు. శి-వ॥ అవునయ్యాస్వామి. మృ-వ॥ ఓఉపాధ్యాయు
లవారు. ఉపా-వ॥ ఏమయ్యామునివర్యా.

మృ-క॥ మారుతమిరినవాదగు। గూరిమిపుత్రకునివేగగొమరుదలిర్పె ।
ధారుణీశుతిశాస్త్రంబులు । గారుగృతజెప్పుమయ్యఘనతరశీలా॥

మృ-వ॥ ఓగురూత్తమావినుము. క॥ మరిచాపుత్రుడుబాలుడు. వెర
ప్పెట్టినభీతినొందువేడ్కదలిర్పె । నరయగనయమనభయమును । సరిగునజె
ప్పింపుమయ్యాశాస్త్రములెల్లె॥ ఉపా-వ॥ ఓరుషివర్యాచెప్పెదనువినుమా.

క॥ మారహగుగృహనువేగమె । ధారుణిదగ సకలశాస్త్రతర్కునిశేత॥

ధీవరసిదగుసుఖనిం । పారకబంపుమాత్రిలోకపావనచరితా॥

మృ-వ॥ ఓగురువర్యావామదనములులేకలేకవీడొకపుత్రుడేకలిగెగావు
నమీరువీనింగొట్టకట్టక మిపుత్రునిమారుగాదెంచిరక్షింసంధగుగురువర్యా.

ఉపా-వ॥ మంచిది ఆప్రకారమేజేయుచున్నాను మీబుత్రునిబంపుము

మునివర్యా. మృ-వ॥ ఓరిపుత్రకాచెప్పెదవినుము.

క॥ సదమలహృదయంబగువును । జదుమునెగమాదిసకలశాస్త్రము

లెల్లె॥ ముదమలరగురునియొద్దను । విదితముగాజగతికీకేవెలుగగబుత్రా॥

వ॥ ఓరిపుత్రానీవువీరియొద్దసకలశాస్త్రములుజదువుకొనిరమ్మపొమ్ము.

మార్కండుని-వ॥ ఓతండ్రీ.

మార్కండుని ముగ్ధ పల్కుల-దరువు॥ అసావేరి-ఆది.

మరిగి కేళింపజాలను-గురువుల యొద్ద-నొంతి నేనుండజాలను॥ పంతిచెప్ప
మరిగి-కొత్తుచు యిక కేమి నేను॥ ఒంతి॥ ఇంతింత బాలురతో-రంతు నేను
మరిగి-కొంతి కొత్తునోకత్తునోనన్ను-కోదండ మేయింతునో॥ఒంతి॥ చోళ
మరిగి-చురుకులను-నాళి కాత్తుని సాక్షి॥ ఒంతి॥

మరిగి-కేళింపజాలనుకొత్తునోయేమోఒంటి గానుండలేనుతండ్రి
మరిగి-ఒంతియో అయ్యోనాగునిన్ను యెంత మాత్రమున్ను కొట్టదు
మరిగి-ఒంతియో అయ్యోనాగునిన్ను కొట్టదు పుత్రా.

మరిగి-ఒంతియో అయ్యోనాగునిన్ను కొట్టదు పుత్రా.

మరిగి-ఒంతియో అయ్యోనాగునిన్ను కొట్టదు పుత్రా.

మరిగి-ఒంతియో అయ్యోనాగునిన్ను కొట్టదు పుత్రా.

మరిగి-ఒంతియో అయ్యోనాగునిన్ను కొట్టదు పుత్రా.

మరిగి-ఒంతియో అయ్యోనాగునిన్ను కొట్టదు పుత్రా.

మరిగి-ఒంతియో అయ్యోనాగునిన్ను కొట్టదు పుత్రా.

మరిగి-ఒంతియో అయ్యోనాగునిన్ను కొట్టదు పుత్రా.

మరిగి-ఒంతియో అయ్యోనాగునిన్ను కొట్టదు పుత్రా.

మరిగి-ఒంతియో అయ్యోనాగునిన్ను కొట్టదు పుత్రా.

మరిగి-ఒంతియో అయ్యోనాగునిన్ను కొట్టదు పుత్రా.

మరిగి-ఒంతియో అయ్యోనాగునిన్ను కొట్టదు పుత్రా.

మరిగి-ఒంతియో అయ్యోనాగునిన్ను కొట్టదు పుత్రా.

మరిగి-ఒంతియో అయ్యోనాగునిన్ను కొట్టదు పుత్రా.

మరిగి-ఒంతియో అయ్యోనాగునిన్ను కొట్టదు పుత్రా.

మరిగి-ఒంతియో అయ్యోనాగునిన్ను కొట్టదు పుత్రా.

మరిగి-ఒంతియో అయ్యోనాగునిన్ను కొట్టదు పుత్రా.

మరిగి-ఒంతియో అయ్యోనాగునిన్ను కొట్టదు పుత్రా.

మరిగి-ఒంతియో అయ్యోనాగునిన్ను కొట్టదు పుత్రా.

మరిగి-ఒంతియో అయ్యోనాగునిన్ను కొట్టదు పుత్రా.

శి-వ॥ ఇదుగోవచ్చినారయ్యాస్వామి. మృ-వ॥ వోగురువర్యానాపు
త్రునిజదివించితిరా. ఉపా-వ॥ సకలశాస్త్రార్థములనుదెలిసి బ్రహ్మజని
శేసితిమునివర్యా. మృ-వ॥ వోరిపుత్రా యొకన్లోకమునజదివి సార్థమగు
నర్థమునుదెలియజేయరానాపట్టి. మా-వ॥ వోసంక్తిచెప్పెదవినుము.

క॥ నైవపురాణముమొదలుగ | నీవసుధనువేదశాస్త్రమితీహాసముల॥
ధీవరజదివితీబెక్కులు | నీవరయముతంత్రీశాస్త్రనిపుణతనిపుడు॥

మృ-వ॥ ఆహాహాసంతోషము నీవు శాస్త్రపురాణేతిహాసములు మొద
లయినవిశేర్చితివా నాపుత్రరత్నమా. మా-వ॥ శేర్చితిసంత్రీ.

మృ-వ॥ వోమరుద్వతీ మనపుత్రునికి నన్నిపాఠములు జదివించినయూహా
ధ్యాయులువారికి గురుదక్షిణయిచ్చెదమురమ్ముచెలియా.

మరు-వ॥ ఆలాగేబహుమతీయొసంగుముస్వామి.

మృ-వ॥ వోయుపాధ్యాయులవారు మేమిచ్చినసంభావన గొంచెమని
యెంచకగైకొని సంతోషముగావేంచేయుడుస్వామి.

ఉపా-వ॥ మంచిది నేనుపోయివచ్చెదనురుషివర్యా.

సంధి-నీ॥ ఘనమైనమునులనుకడువడిరావించి సంతసంబునప్రొద్దుజరు
పుచుండి | యుత్సవంబటుగూర్చియొనరవారలగూడికొడుకునకప్పుడువడుగు
జేసి | చదువులుచేప్పించినసంభ్రమంబున న్నాల్గువేదపాఠములనువెలయువారు |
శాస్త్రమువ్ జదివించినసంభ్రమంబాదవంగవిద్యాదిగురువుకువిత్తమిచ్చి | పర
మసంతోషముననిట్లుప్రబలియుండ | గొన్నిదినములుబెరిగిన గొమరుమిగుల |
దినములునుగొన్నిగడువంగతేపమాని | యైననారదుడరుజెంచెమానికడను॥

క॥ యారీతినినారదముని | నారాయణమహిమలన్నినయముగనచట॥
వారలకింపుగజేయను | నారదుడుమృకండుగాననయముగనపుడు॥

వ॥ యాప్రకారంబున నారదమహామునివచ్చెడిమార్గంబెటువలెను.

దరువు॥ సౌరాష్ట్రరాగము - ఆదితాళము.

నారదమునివచ్చె॥ - కడువడి- నారదమునివచ్చె॥ నారదమునివచ్చె
నాకముననుండి-మీరినకృపతోడమృకండునినిజూడ॥ నారద | కర్ణమునరుద్రాక్ష
సరములనెన్నుచు - సురమునతులసిపేరులుతరముగజార నారద॥ విరివై న
పులితోలువేడ్క-మీరగదాల్చి- నరుదారమృకండునియాశ్రమమునకును॥ నా॥
గురుతరముగవీణెకరమునబట్టుక - ధర్మచోళపురివెలయు సగహరినిదలచుచు॥
నారదమునివచ్చె॥

శి-వ॥ వోమృకండుమహారుషివర్యా. మృ-వ॥ ఓమిరాశిష్యా.

శి-వ॥ దేవమునియైన నారదమహాపితృవచ్చియున్నానుస్వామి.

మి॥ చ॥ శంకర పావ్యతీరమణసారసమిత్రశశాంకలోచనా॥ జింకయువామహ
స్తమున వెల్లుగంగగళిరంబునంగునక॥ పొంకముమీరదాల్చితివిభూధరచా
పసురేంద్రసన్నతాయంకసుయేమిసేతుజగతీశ్వరకావవెభూతనాయకా॥

మరుద్వతి-సీసార్థములు.

పురహారుడైనట్టిసూతేశ్వరునిచేతవరమునగన్నట్టివంశతిలక॥ కరిచ
మముదుకూలగళిలకంధరువరకుమార్కవంశవధకుండ॥ నీదుపెంపును
సొంపునిమలత్వముజూచి- అయ్యనేనేమిసేతురా-కాలుదురాగ-నయ్య
నేనెట్లుజూతురా॥ చయ్యననాయుపుసంపూజకముగను- నియ్యమనకనేనే
మారితరా॥ అయ్యనేనేమిసేతురా॥

ఎన్నెన్నోనోములుసిడుములుబడిపోచినిన్నునేగంటిరాకన్నతండ్రీ-
గనెడికాలంబెనగానకనిన్నునే చిన్నారిగంటిరాశిపునిచేత॥ యిన్నిదినంబులు
గడిపినేనికమీద॥ అయ్యనేనెవరిబిలుతురా- మార్కండాదాన-అయ్యనేనె
వరిబిలుతురా॥ తియ్యలిమోవినితేనెలుజారగ- చయ్యనముద్దిడుజక్కనినో
టను॥ అయ్యనేనెవరిబిలుతురా॥ మరుద్వతి-వచనము॥ ఓరితనయ॥

మరుద్వతి-ద్విపదార్థములు.

ఆకాశిలోననునతిఘోరతపముచేకొనిమాకిచ్చెశివుడునునిన్ను-న
రయబాలునకుపదియారేండ్లవంగ- స్థిరమానినమ్మియుంటిరా- వోరోరితన
యాగురుతెరుగకయుంటిరా॥ హర్షదాసంగినపదియారువత్సరముల- నెరు
గకబోతినిగొరతనోమునోచితినో॥ స్థిరమనినంబుయుంటిరా॥

తియ్యనివిలుకానితేజినాయున్ను- నియ్యెడ్డయమునకునెట్లునేనితు- న
య్యరొనీవుమాకొదువటంచు- నెయ్యముననమ్మియుంటిరా- నింకెవ్వరినియ
య్యరంమనిబిలుతురా॥ చయ్యనగాలుడుశూలముకొననీపయ్యెదిరింపనెట్లు
భరియింతురసామి॥ నెయ్యముననమ్మియుంటిరా॥

మరుద్వతి-వచనము॥ ఓరికుమారా॥

చ॥ బాలశశాంకమవుళినినుభాగ్యమటంచునుమాకునిచ్చినక॥ బాలకని
న్నునమ్మిమరిశాస్త్రపురాణములన్నిజెప్పినక॥ మేలసియేమిదోచెనకమేదినిలో
పలదన్నునేమిపే॥ బాలుడనిన్నునమ్మివెతపాలుగనయితిరనాతనూభవా॥

మరు-దరువు॥ ముఖారిరాగము- ఆదితాళము.

కాశిగంగాతీరమందుమేముతపముజేసిననిన్నిచ్చినాడుహరుడు॥ కాశి॥
వాశిమీరగనినునమ్మిబహువైభవముగంటినయ్యనేను॥ కా॥ ఇచ్చినందుకేమి
యనుచు-మేముబహుముచ్చటలతోనుంటిమయ్య॥ కాశి॥ కన్నతండ్రీనోములు
నొచినిన్నుమోసిగన్నందుకిదియేమిఫలమో॥ కా॥ కాముద్ధిక్కరించినిరూ

వృసింక-నేను సేతు నెట్లుగండులేవు॥ కా॥ ఆశబడియడిగినందుకు హరుడువిడ్డ
ను మోసములు జేసియిచ్చినాడు॥ కా॥ నాటనుండినమ్మియుంటి-బొమ్మలాట
యగుట నేనెరుగనైతి॥ కా॥ చోళసింహపురిని వెలయునాళి కాత్యూవేళవ
చ్చిగావవయ్యవన్ను॥ కాళిగంగా॥ మ-వ॥ ఓయీశ్వరా నన్నిలాగుననలయిం
డెదవెస్వారి- వు॥ గోమన నెత్తిపెంచినుతుగొమ్మనికాలునిచేతికిప్పుడు॥
న్నేమనియొప్పిగింతునిక నెవ్వరుదిక్కగువాతనూజకు॥ బాములయేలబట్టెద
వుపార్వతినాయకలోక నాయకా॥ సీమహీశక్తుభంబాసగినిత్యముగా కృప
గాచుచుండవే॥ మరు-దరువు॥ ఆనందభైరవిరాగము-ఆదితాళము.

ఏమి నోమునోచియింతతపముచేసి యెందుకాయెవయ్యో- దైవమా-
అయ్యోదైవమా॥ యే॥ కాళిలోపలమేముఘనమైనతపములు జేసివ్యర్థము
లాయెనే- దైవమాతపముజేసివ్యర్థములాయెనే॥ యే॥ పురహరునకునేను
పూర్వమందునగ్ని-పూజలుచేసితి నో- దైవమా- అగ్నిపూజలుచేసితి నో॥ యే॥
సంధ్యపుడయమధ్యాహ్నకాలమందు-చదువులెఱిప్పిస్తినే- దైవమా- చదువు
లుజెప్పిస్తినే॥ యే॥ కామితఫలదుడునామీదదయలేక - తామసమెదసుంచెనే-
దైవమా- తామసమెదసుంచెనే॥ యేమి॥ మ-వఓయీశ్వరాపూర్వజన్మము
ననీకుగానిపూజలుయేమైచాచేసితి నాదైవమా-యేల నన్నిటులనలయించెదు
పార్వతీశా॥ ఓర్వతనయా-

దరువు-యదుకులకాంభోజిరాగము-ఆదితాళము.

కాళిలోన మేముతపముజేసి- నిన్నుగంటిమయ్యశంభువరముచేత॥ ఆ
శచేతమేము మోసపోయియింత-అగడుజెందనాయనయ్యమాకు॥ కాళి॥ వుండి
యొండరేకమాకుగల్గిఘవి-సుందరానిచాధబెట్టినావు॥ కాళి॥ హీనురాలికడు
పులోననీవు-తనయ-యేలబుట్టిరావు రామాదయ్య॥ కాళి॥ నిన్నుజూచియూ
న్నందున-మేముబహు-వన్నెకెక్కియొంటిమీరాసామీ॥ కాళి॥ అయ్యగడువు
లోన శివుడు - అనలమునువాకువెట్టెనయ్య॥ కాళి॥ కన్యకాల్కమునసుతులి
లెక-నిన్ను-గంటినయ్యయిట్లువెతలుబొంద॥ కాళి॥ బాలనీకునుగ్గు- పాలుబెట్టి-
పెంచి-కాలునికి నెట్లానెత్తునయ్య॥ కాళి॥ మొన్నెన్నితపములుజేసినాము- శివున
కెంతయునుదయలేకపోయె॥ కాళి॥ నిన్నునంమిమేమున్నందుచేత-మా-యెన్ని
కలుదీలలేదయ్యపుత్ర॥ కాళిలో॥ చోళసింహపురినారసింహకి-యోనాలికాత్య
నీవు కావరాద॥ కాళిలో॥

సంధి-క॥ అనియిట్లుతల్లివగవగ॥ వినియునుమార్కం దేమాని విహ్వలు
డగుచు॥ ఘనమయినశోకవాధికాని॥ మునుగుచుతనతల్లిజూచినురియుచు బలి
కె॥ మా-వ॥ ఓజనసి నీవేరయిటులవగచెదవు॥ తల్లి.

మా-దరువు||అనందభైరవిరాగము-రూపకతాళము-

ఎందుకువగచెదమ్మా-అంత- యేమికార్యమువచ్చెనమ్మా || సుందర
మగునీముద్దుమోము- సృక్క-యెందుకమ్మా వాడియుండనాయెజనన్||యెం||
యెవరుయేమై-దిట్టిరో-నీకునివ్విధివాటిల్ల నేలనంను||యెం|| మాతండ్రిగారె
మయిచాడిట్టిరాగో-నీకు-యింతవ్యసనమేలనంను||యెం|| నేనుశేయశిశ్రూష
లునీవు-నేరముగానెంచి నావా||యెం|| చోళసింహపురినివెలయు నాళికాక్షు
డివేళవచ్చిరక్షించునోయంమా||యెందుకు||

మా-వ|| వోజనసియిటువంటిచింతనొందనేలనమ్మాతల్లి||

మాగ్గండుని—ద్విపద||వినవెమాయంమనద్విమలచరిత్ర-ననుగన్న
తల్లి సుందరతనువల్లి-భునమైనశోకాగ్నిరనలంగనేల-మనమునబరితాపమగ్న
యైయుండ-నేవ్వరుదూషించిరెవ్వరేమనిరి-యెవ్వరిచేభయం-వీరితివగువ-
నదియిట్టులనినాకుయెరిగింపవమ్మ-పదిలోనదఃఖింప మమకమేమమ్మ-యది
గాకనింకనే నేమి నేసితి నో-మకరాక్షిదెల్పవేమా-యమ్మనీవు-విశ్రుతకీడుకల
వెలని నేమికు-శిశ్రూష నేయనిచేనటితడుచు-నామి-కోపమో నయగుణశీల-
యేమికార్యమునాకు నెరిగింపవంను - క్రోధంబుచేబూనిగుండనేమిటికి-సా
ధువుగావనినైచకసివుడు-నిందింపుచున్నావో నేచేయతప్పు-మందయాన
రొనీకుమదిచూ-నెనేమి-యేమియోదెలియకనిట్లుశోకింప-భూమిలోజనులెల్ల
బాగులుదురమ్మ-తుడమిటలేరుగకదుఃఖింపనేల-యదియనీనీమనంబెరుగింప
వంను||వ||పీడినీనీచింతజూచినోర్వజాలగానవేగనెలవింముతల్లి||

క||వినవమ్మశిల్లినీవునుభునముగనిటుశోకమందగారణమేమో|మనము
నగచిగినకొదవలు|వినపింపుముత్యలియచాకువిశదముగానక|| వ|| ఒకల్లి
నివీవిధంబున దుఃఖింపదలసినికారణమేమో తెలియచేయుము,

మరు—వ|| పీడనయాచెప్పెదనువినము-

ద్వి|| వినముమాగ్గం దేవునిను మునాతండ్రి-మునుజేసినట్టిచాపూర్వ
కర్మమున - తనయులులేకున్నచింతిమితండ్రి-భునమైనతపములుకాశిలోచే
య-బరసుపాదనుడైనపరిమళపుండు-బరువడిజనుడెంచి పదియారుయెండ్లు-
నీకనిదరమిచ్చినిన్నుచూచునగి-పాకశాసనముఖ్యభక్తులుగొల్వ-గైలాసము
నకునుగరళకంఠండు-శైలజతోగూడినంతోషమునను-జనయెపింపుట మహా
సంభ్రమంబునను-నిన్నునేబది నెలత్నెయింతోమోసి-మన్ననతోనిన్నుమరిగంటి
నయ్య-అన్ననీకిచ్చిచయన్నియేండ్లిపుడు-పరిపూర్ణమయ్యెనోబాలకాయం
క-హరి చ్చునని లనడలుచున్నాను-కరిచమకధారుని కరుణయెట్టిదయ్యె-
వరకు-రికయి నతకమోసంబు

మా-వ॥ ఓతల్లి యీలజాలినొందెదవు నావిన్నపముచాలకింపునుజనని.

మార్గం దేవుమరుద్వలిసంవాదరువు.

కాంభోజిరాగము - రూపకతాళము.

మా-పశుపతిపశుపతిపశుపతిపశుపతిపశుపతి-పశుపతియిండగభయమేమి॥

మరు॥ ఏమనిదెల్పుదునెటులనివేగింతును-ఏమిసేయుదునింకెట్లుకుమారా॥

మా॥ కామారిపదభక్తిగలిగినమనకింక-నేమిభయముగల్గునేతల్లి॥

మ॥ ఎన్నితపములుచేసి ఎన్నినోములునోచి-నిన్నునేగంటిరాచిన్నికొడక॥

మా॥ పన్నగభూషణుడుమన్ననతోడను-నన్నుబ్రోచునేయొగన్నతల్లి॥

మ॥ నేనువిడనాడికాననమునవిహరించ-మనసెట్లుగల్గెరాతనయాసీకూ॥

మా॥ వినుమమ్మజననీయీతనువులన్నియుమాయ-గనుకపరాత్మునిగనవలెనే॥

మ॥ బాలగవానమందుసంగరించుచున్న-గాలుసచేబాధగలుగునుతండ్రీ॥

మా॥ ఫాలలోచనుడుమాపాలగలిగియుంటె-కాలుడేమిసేయుగన్నతల్లి॥

మా-వ॥ ఓతల్లి నేజసియీశ్వరునిగూర్చితపంబుచేసి యాయుష్యధి
యగువరంబుసంపాదించుకొనివేగవచ్చెదనుతల్లి.

దరువు-తోడిరాగము- అదితాళము.

కరుణించిననుబంపలే-జననీహరుని-వరవయిభవముజూడ॥కరు॥ పరమ

తపంబునగరిచర్తాంబరధరునితపముచేసేవరమునొందివచ్చెద॥కరు॥కరుణించి

నన్నుబంపవే-స్థిరమతితోడనాశీర్వాదముచేసి - నిరుపమగుణశుభాకరమతివై

నన్ను॥క॥అరయనాయువుపదియారేండ్లనుచు-దరభీతమొండకుత్వరగనెవచ్చె

దను॥కరు॥ధరణీశ్రీహాళ వరవరునిప్రియుడగు- హరునిమెప్పించిదీక్షాఽయు

వునొందెద॥కరుణించి॥ క॥ హాలాహాలకంధరునకు॥ ఫాలాత్తుండగు

నుమేళుపాదంబులకు॥ శీలముగబూజలొనరిచి॥ వాలాయముబ్రతుకువరము

వడసెదదల్లి॥ గీ॥ అపుడువ్రాసినచతురాస్యడిప్పుడుచెరిచి॥వాయనో

పునెఘార్వకమంబువలన ప్రాణీసుఖదుఃఖముతోడజరిగియుండు॥ గానవగ

నొందనీకేలగన్నదల్లి॥

సం—వ॥ ఇష్టిధంబున-బల్కితల్లి నూరార్చి తల్లిజుండ్రులపాదంబు

లకుసద్వివరిత భయభక్తితోడ సాష్టాంగనమస్కారంబులుచేసి నామీదవచ్చు

నపమ్మత్వపునీశ్వరుకటాక్షంబునంజయించి దుఃఖంబునేమోన్పెదనని పలికిన

తనయునింజూచిమరుద్వతియిట్లునయో॥

మరు—వ॥ ఓరినావరపుత్రకాచెప్పెదవినుము॥

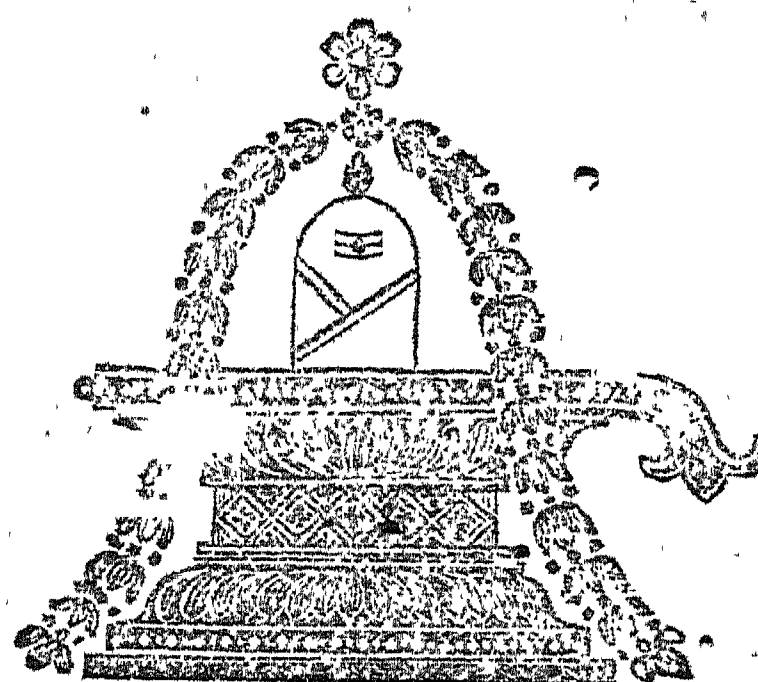
సీ॥ హరుఁడొసంగినబదియారువత్సరముల చాలుడైయెప్పుడుబరగవ

లయు॥నాదిత్యచంద్రులనబ్ధితారకములు సప్తాచలంబులుసప్తరుషులు॥ హరి

హారబ్రహ్మలునచురసః ఘంటలు మకరాకరంబులు సకలవికలు | భూమియు
నాకసంబును నాదిగాగల పాంచభౌతికములు పరిధవిల్లు | నంతదాకను సకలా
త్తుడై శివుని బూజసేయుచు సత్కీర్తి భువి వెలుంగ | నాయురారోగ్యపుత్ర
పౌత్రాభివృద్ధి గలిగి సుఖముననుండు శ్రీగాగపుత్ర ||

సం—వ || ఈశ్వరకారంబునందల్లి డండ్రాదులచేత దీవెనలనొందినై
మిశారణ్యంబువిడిచి పుణ్యతీర్థంబులాడుచు బుణ్యతీర్థంబులరయి చు పుణ్యక్షే
త్రంబుగడవనచ్చటనొకదినంబున సియింపుచుంజనిబిల్వవనంబున నొకక్షేత్రం
బుగాంచి తనకు సేవ్యునిండిచ్చిన పదియారువత్సరంబులకు నేడుదినంబులుగొరత
యొన్నదని నిశ్చయించి యచటనివసించి యన్నయమ్మ శేకంతమహాదేవలింగము
నుబూజసేయ విధంబెట్టులనిన || క || మనమలరబూజసేయగ | మనమనదలపో
సియపుడు మార్కండేయమహాముని తానంతటగొలనుం | గనిగుంకియు బూజసే
యగడగెన్నేడ్కొ || దరువు-ముఖారిరాగము-ఆదితాళము.

పూజలు సేయదొడగెనపుడు-మాకండమాసి || పూ || పూజలు సేయ
దొడగె భోగింద్రభూషణుని- తేజిగాత్రులగు దేవతలెల్లపొగడ || పూజలు ||
పొందగుభూషణునిండేజమెసగ- నందపుదీపములనుంచి కందువతోగను
ఘనసారంబున చందనమంగురు సకలవేదముల || పూజ || శృంగారముమీరలను
తనచేతనుంచి-బంగారుకుంభమొప్పగను - పొంగుచునదులకపోయి జలముదే
చ్చి సంగతిమీరగప్పానముజేయించి || బూ || మల్లెలు మొల్లెలు జాజీవిరులు - అర
విందములు నల్లగలువలుపొన్నవిరుల- నెల్లలోకముల నెన్నగబుష్పమొగొల్లలు
గాగొని గూర్చుండి యంత || పూజ || చోళసింహపురీశుడైననర సింహునిపాద
నాళికములుచాలదలచి-వేళవేళకును విరిసరులునుగొని- చాలిమీరగనుకరిచిరివి
ధములపూజల ||

మార్కం డేయదు పూజచేయుట.

మార్కం డే యమహాముని అమృతకంఠీశ్వరుని పూజ సేయుట.

దరువు - జంటాటి రాగము - ఆదితాళము.

ఇందుధరాస ర్వేశానీకు. నా నందముతో బూజలు సేతు || ఇందుధర || సుం
దరరూపపురందరనుతయరవింద పుష్పములపూజ సేతు సెను || ఇందు || గంగా
బాటధరాశివమూర్తిక బంగారు పుష్పలబూజ సేతు సెను || ఇందు || పాదిరీబి
ల్వముతుంమిపుష్పలు దెచ్చి - పార్వతీశనిన బూజలు సేతును || ఇందు || ఫాలలో
చనయీశ సర్వేశానీకును - రేలపుష్పలతో బూజలు సేతునిపుడు || ఇందు || మల్లెలు
మొల్లలు సంపంగులు దెచ్చి - మహాదేవానీకు బూజ సేతును || ఇందుధరా ||
పంచముఖివా పూజ సేయుటకు - పారిజాతపుష్పముల నేదెచ్చెద || ఇందు || చో
శసింహపురి నాళికాత్మాప్రియ కాళిమనోహర కలుషసంహరి || ఇందుధరా ||

దరువు - కాంభోజి రాగము - ఆదితాళము.

శ్రీగౌరీరమణా - మహాదేవా - నాగచమాంబరధారణా - భోగిరా
జ్ఞాపక బూజితచరణా || శ్రీగౌరీ || హరహరశంభో పరమశివాశంకర - వాసు
దేవకరుణాసముద్రా || శ్రీగౌరీ || పరమపావనభక్తమనోహర - దురితాచారబుధ
స్తోమవినుతపాత్ర || శ్రీగౌరీ || ధరచోళపురిశ్వర పాదోక - ధరమస్తకసంతాపహ
రణశీవ || శ్రీగౌరీరమణా ||

సం—వ || నెండియు బూజ సేయు విధం దెటువలెను.

కం || లోకముల కెల్లనొకడని । ప్రాకటముగ నూరుని నెంచి భక్తియు
మీరక । కాకోలకంఠవరునకు । దేకువని స్వాశులిచ్చెదీప్రముతోడక ||

ఆరతిపాట - పఠతువ రాళి రాగము - ఆదితాళము.

ఆతికదుగోమంగళాతికదుగో - ఆదిసదాశివమూర్తిక కిసీ || ఆతిక ||
కాతిక కేయుగన్నట్టిగంగాధర - మూర్తిక రజితపర్వతనిలయా || ఆతిక || నీలకంఠ
పార్వతీశహరహర - ఫాలనేత్రవ్యోమకేశానీకును || ఆతిక || బంగారు తాళిదీపా
ర్చులూ సంకెద గైకొను శంకరవినుత || ఆతిక || అలరబిచ్చి పేరు ముగమునకవిగిన -
కలవ రాయనిదల పెట్టినభవ । ఆర్తి ధరినుచోళపురినరహరిప్రియానీ - దర్శనరతి
నోకరుణాభరణా || ఆర్తిదీగో ||

నీసార్థము - కల్యాణి రాగము - చావు తాళము.

నాగచమాంబరనగచాపధరధీర యోగీంద్రధూషణయోగశీల । నా
గేంద్రకంకణనలినాప్తహరనేత్ర నాథాంతకునినె గా నాగవినుత । నాగర
మూలికనరవితో శిరమందు బాగుగా దాల్చిన భర్తృన । నాగహరితి దెచ్చెనప్పు
డు । మార్కం డమాసి । నాగహరితి దెచ్చెనపుడు || యోగధ్యానమునొనరగ
జేయుచు । బాగుగ నప్పుడు భక్తు నుతా || నాగహరితి దెచ్చెనపుడు ||

కందార్ధము-శంకరాభరణరాగము- ఆదితాళము.

పంచాక్షరిచుంత్రంబును | నంచితమలరంగనపుడు హరునకు వేడగ నెం
చియు బరనము సేయించు | బంచారతి రెచ్చెనపుడు బంచముఖునకున్ మార్కం
దుడు | పంచారతి రెచ్చెనూ || పంచారతి పల్లెరంబున మించు దీప్తుల చేత వెలుగగ-
పంచహరుడయి నట్టి శివునకు - కొంచమును చలనంబు లేకను || పంచారతి ||

సీసార్ధము-శహనారాగము- ఆదితాళము.

తారహార పటీర మాజ్జిక ఛాయ దేహంబుగలిగిన దేవునకును |
నూనబాణవిదారు శోభితభస్మాంగు భవబంధహరునకు బాళుపతికి శృంగార
కాంచనశ్రీభూధరేంద్రంబు చాపంబుగాదాల్చు శంభునకును | తారయారతి
రెచ్చెనప్పుడూ మార్కండు మహాముని - తారయారతి రెచ్చెనప్పుడు ఘోరదు
రితములు పారిపోవగను - సారెకుమును బుసన్నుత సేయగ || తారయారతి
రెచ్చెనప్పుడూ ||

కందార్ధము-శంకరాభరణరాగము- ఆదితాళము.

జంభారిసకలసురసుత | శుంభన్మణీనాగభూషణోభిత గాత్రా | శంభు
డహరహరయనుచును | కుంభారతి రెచ్చెనపుడు - కొషరుదలిర్పన్ - మార్కండు
దు - కుంభారతి రెచ్చెనపుడు - కుంభహారతి రెచ్చె హరునకు డంబుమీరగ నంబ
రములో - రంభనాట్యము సేయించుండగ శంబరాంతక వైరికప్పుడు || కుంభా ||

క || సర్పంబులు భూషణముగ | నేరొప్పధరించు వట్టినిటలాక్షునకున్ |
నర్చితమిదిగోయనుచును | కర్పూరపుదీపమపుడు గ్రక్కున రెచ్చెన్ ||

సం—వ || ఈ ప్రకారంబున మార్కండుడు అమృతకంతమహాలింగం
బునకు యోడ శోపచారవిధులంబూజ సేయించున్న పమయంబున.

ద్వి || అంతట మార్కండుడను మహామునియు - కంతుసంహారునకు కేడు
భక్తిబూజ - సేయంగ నప్పుడా చిన్మయాకారు - డైనట్టి శాంభవి యోల్కే శుడపు
డు - శైలజతోగూడి సంభ్రమలీల కైలాసముననుండి కమలాసనాది - సురలధికా
తోగొల్వసొంపుదీపింప - కరమొప్ప మార్కండు కడకును వచ్చెన్ ||

ఈశ్వరుని-ద్వి || ఒక మార్కం డేయయోమునిచంద్ర | నీ యీడు భూవి
లోన నేర్పుచు బూజ | సేయంగ లేవయ్య శివునకు భక్తి | నీ యెడ నీ బూజ నేను మెచ్చి
తిని | యనుచు నాదరమున నాడుచు హరుడు | కనుగొని మదిలోన కడు కృపబలికె |
నిద్దరు తనయులు నిరవోంద నాకు | పైద్దయా విఘ్నారి పెంపొందుచుండ | గా
లుని చేతికి కడు వడినిన్ను | బాలుడా మార్కండు పట్టియ్య సేను | కాలుడు వచ్చి
నన్ కటువులాడినను | బాలుడా నీవునుంపచరించివాని | తూలంగబలునును
తొలగక నిలిచి | వాలాయముగ నిన్ను వడి గాతు నేను | దిరుకడ యయారిలో దే

జంబుతోడ - తరుచుగా పూజలు తగసల్పుచుండు - మనియంతటను శివుఁ డంబ
రవీధి - జనియెగా త్యామనిసతిగూడి యుపుడు సం - వ॥ ఈశ్వరుండంత ధాన్
నంబునోందితదనంతరంబమార్కం దేయం దేమనుచున్నాడు -

దరువు - అతానౌ రాగము - ఆదితాళము.

హరహరగురునాథా - మహాదేవా - సురగణమతపాదా ॥ కరుణాజల
ధేగారీహృదయాబ్జ తరుణిన్చరణ స్మరణనేజేసెద ॥ హర ॥ ఫాలనయననీవ
దములునమ్మితి - కాలునిచేజిక్కిక కాపాడుమునను ॥ హర ॥ అరియనీవాసగిన
పదియారేడులు - తరుణమిదేనను సరగునగావవే ॥ హర ॥ బాలుడనైయెప్పటి
వలెనేండగ - నీలకంఠయుమాలోలనా కొసగు ॥ హర ॥ ఘనులగుమునులతోనను
శాశ్వతముగ - నెనసిత్రిలోకముల నీశతిరుగజేయు ॥ హరహర ॥ ధరచోళవృరీ
శ్వరుడెరుగగను - పరమదయాకర నిరతమబ్రోవవే ॥ హరహర ॥

ఉ ॥ హరహరభక్తవత్సలుడ యబ్జభవామర సేవితాఁఘ్రియో । పర
మకృపాసముద్రహర పార్వతినాయక ప్రాణనాయకా । పురహరభూతేనా
ధనుబూరిదయాంబుధితోడగావవే । హరపదభక్తిమీరినను నాపదనొదక
సేయుమీశ్వరా ॥ దరువు - విలహరి - ఆదితాళము.

శంకరాశరణహరహర - సాంబశివాశరణ ॥ శంకరహరహర ॥ సాంబ
సదాశివ - పంకజభవనుతపార్వతీ శశివ ॥ శంకరా ॥ నీలకంఠహరః ఖిలనిరంజ
న - ఫాలలోచనాపన్నగభూషణ ॥ శంకే ॥ దండధరునినాయండజేరనియ్యకుం
డగజేయుమువేదండచమకధర ॥ శంకరా ॥ అంగజమదనానాయంబికాహృద
యేశ - గంగామనోధీశకాలపాశనాశ ॥ శంకరా ॥ నాళికాస్తశశినయనవిలో
చన - చోళసింహపురిసోదరప్రాణేశ ॥ శంకరా ॥

ఉ ॥ శంకరపార్వతీరమణ సారసమిత్రశశాంకలోచనా । పంకజబీజ
హరధరభక్తిమనోహరపాపనాశనా ॥ పంకకుపచ్చిగావుముభవాబ్ధినిద్రోయ
కుఫాలనేత్రని । శృంకుడైమహాకలుషసంహరపార్వతిప్రాణనాయకా ॥

వ ॥ ఇవ్విధంబునమార్కండుం డీశ్వరప్రార్థనంబు సేయుచున్నసము
యంబునశమనుపురంబున యమధమకరాజు గొలువుకువచ్చిపెద్దంబెట్లసిన ॥

యముని తెరద్వి ॥ శ్రీరవ్యమైనయాక్షితిలోనమిగుల భూరివిఖ్యాతిని
బొందినయట్టి - నక్షిణయశుడు సూర్యతనూభవుండు - నొకనాడువేకువనా
గినిద్రలేచి - ప్రకటితవైభవాస్పృహతోడ - స్నానసంధ్యాదులుజపహూ
మములును - మానుగతీర్చిసమ్మతగభుజించి - హరికేయూరిములమర ధరించి -
చారుమస్తకమునను జండాంకుపగిది - మెరయగామ కుటంబు మేలిమిపెట్టి -
యరుఘజకీతుకలనొనరగాగట్టి - హితుబుష్మంతులపురోహితులును గొ

ల్వ-నతిసంభ్రమంబునహరిభజింపుచును - తిరమొప్పశ్యావలాదేవీధవుండు-
సరినితోడుతసభాస్థలికినేతెంచె॥ యముని—వ ॥ ఆహయోరిదూతలారార
క్తముఖచమకముఖరక్తకేశలంబనాశీక-మత్స్యకన్దనకాకోలకంతాది - దూ
తలారా - నావాహనంబైనమహిషంబునుశృంగారించుకొనిరండు దూతలారా
రా॥దూతల-వ॥ ఆలాగేతెచ్చితిమయ్యా స్వామీ॥యముని—వ ॥ అటులనా
మంచిదిదూతలారా - దరువు-సావెరిరాగము - ఆదితాళము.

రాజరాజగుణమధమకమహారాజసంభకువచ్చెన్॥ రాజ ॥ తేజవల
దజిశ్రగుత్తుడునునెతెంచుచుండ భటులవిలోకింపుచు॥ రాజ ॥ వింజామరములు
దీపగకంజ మిశ్రసుతుడనిజనులుబొగడ - మంజులమగుతాంబూలమునేయు
చు-గుంపరసమమగుమహిషమునెక్కి॥ రాజ ॥ కరమునందుమకుటమునుధరించి-
కరమునందుదండాయుధమిడుకొని - యిరుభుజముల భుజకీతుకలుమెరయ
గ-బిరుదుకడియమిరువంకలబొగడగ॥ రాజ ॥ ధరనుచోళపురవరిమున వెల
సినఃహరిచరణధ్యానంసేయుచు - పరమానందముతోడలోకములబాపపుష్ప
ములబరిశీలింపుచు॥ రాజ॥

రాజు-దరువు సానాష్ట్రరాగము.

కొలువుశృంగారమైయున్నాడు-మాత్రాండనందనుడు॥ కొలు॥ కొలు
వుకూటమునగూర్చుండియుతానలవడధమకముఅరయటకొరికై॥ కొ॥ అంద
ములదరప్రచండకోపమున-దండ ధరుడువుద్ధండతేజమున॥ కొ॥ సంకరదండ
మువదలకగొనియును-కింకరులును విరువంకలగొలువగ॥ గు॥ చామరములున
టుసఖియులువేయగ-గామునిరూపముగైకొనియిట్లుడు॥ కొ॥ ఆలవట్టములనతి
వలుబట్టగ-ఫాలభాగమునబట్టముగట్టుక॥ కొలు॥ చోళసీంహపురినేలుచున్తుం
డెడి-నాళికాక్షుడగునరహరి దలచుచు॥ కొలువు॥

ఘంటికుడు కైవారము సెల్లుట.

వజ్రవైష్ణాగ్యనీలగోమేధిక పుష్కరాగమరకతమాణీక్యస్థగితసింహా
సనాసీనా - పరాక్ - సకలజన్మానీసుకృతదుష్కృతవ్యవహారిపరిశీలనా
పరాక్॥ భానువంశాబ్ధిసోమా-పరాక్.

యముని—వ॥ ఓరిఘంటికానా యొక్కసభయందుకిన్నెగగంధర్వా
స్సరస్త్రిలుసంగీతములు బాడుచునాట్యముసేయుచున్నారటరా.

ఘ—వ॥ ఆహచేయుచున్నారయ్యాస్వామీ.

య—వ॥ ముసలముద్గభిండివాలపట్టెసతోమరపాశాకుశాద్యా
యభాదులనుధరించిచాభటులగొలుచుచున్నారటరా.

ఘ—వ॥ అట్లాగేగొలుచుచున్నారయ్యాస్వామీ ॥

యముని — ౪ || ఓకాఘాంటికామనయొక్కకరణమయినచిత్రగుప్తుడు
వచ్చియున్నాడటరా || ఘ—వ || వోస్వామీ యిప్పుడుతమతోకూడా వచ్చి
యెటుబోయెనో తెలియలేదుస్వామీ || య—వ || వోదూతలారా- మీరుబో-
యియతివేగంబుచిత్రగుప్తుని బిలుచుకొగండుదూతలారా.

దూతల — వచనము || మంచిదయ్యాస్వామీ.

దూతలుచిత్రగుప్తునిబిలుచుట..

ఓయిరాజకరణికాసతస్వతీకంతాభరణా - యమధర్మరాజువారుకొ-
లువుననుండిమిమ్ముందోడితెనుమని నెలవిచ్చిరిగానమీరువేగచనుదెడు.

చిత్రగుప్తుని — ౪ || ఎవడురాయోరిఘాంటికానే బోగంముద్దులక్షి-
గారియింట్లోపండుకొనిరాననిచెప్పిరాడనీవుపోయిచెప్పమురా.

దూత — వ || మంచిదయ్యాస్వామీ || దూ — ౪ || ఓహూయమధవ-
రాజా, మనకరణికంబోగంముద్దులక్షిగారి యింట్లోపండుకొని రాననిచెప్పి
నాడయ్యాస్వామీ || య — వ || ఎవరురాదూతలారాయీభ్రష్టముండకొడును
యేమోమీరుగుచున్నాడువీనిం దవడలుబగలగొట్టితీసుకొనిరండురా.

దూ — ౪ || స్వామీయిదుగోవేగబిలుచుకొనివచ్చెదనయ్యా.

యముని — వచనము || త్వరగాబొమ్మురా || దూ — వ || ఓహూచిత్ర-
గుప్తాత్వరగారావోయీ నీయిల్లుకాలిపోను నన్ను న్యధాముగాగొట్టిచంపు-
చున్నారుత్వరగారావయ్యా || చిత్ర — వ || అట్లాగాఅయి తేవచ్చెదనురాయో-
రిమాతా || సంధి — ౪ || ఇట్లున్ననమయరబున చిత్రగుప్తుండుసభాస్థలికివచ్చెడు
మాగలంబెటువలెను - చిత్రగుప్తుని-దరువుతోడి రాగము-ఆదితాళము.

కరణీకనందనుడువచ్చెను-భూమి-గలయెట్టిలెక్కలగొనుచును || కర ||
కరణీకనందనుడుధరిజనములకును-మరణజననములుమరియున్నిగూనిజెప్ప || కర
ణీ || సొగసుగలతలపాగాజుట్టిపైన - సొబగుబంగరుతురాయి బెట్టిధగధగమ-
నిరత్నహారములువగలుమెరిసిగుల్కు - వక్షస్థలముతోడ || కర || పరగఘోటక-
మై నెక్కి-మంచి-పచ్చలపోగులబెట్టుక - సరిగెపువ్వుటగీల సరిగెచుంగులు
జార-బరువుగనడుమునబట్టు శాలువగట్టి || కరణీ || అందముతోవీధిరాగనుప్రో-
ల-మందయానలుగుంపులుగూడుకవీడు - మొందరాండ్రతాటికెనురు బెట్టునో-
యని-సుందరాంగులుదన్నజూచి చెప్పుచునుండ || కర || హితసింహపురధిశ-
దా-హరిఃసువ్రతశీలునిదలచుచు - వేలకొలదిజనులువెంటవంటిరాగ - గాల-
నిసభకునుఘనులుబొగడగను || కరణీ ||

సంధి — వ || ఈప్రకారంబునంజిగగుప్తుండు సభాస్థలికివచ్చియను-
ధవరాజునకు దండములుబెట్టి నిలుచుకొని యున్న చిత్రగుప్తునిజూచియం

తమందు గూర్చుండనియోగించినం గూర్చునిపిదపచిత్రగుపుండిట్లనియె.

చిత్ర—వ || ఒదూతలారానిన్నతెక్క ప్రకారముమీవశముజేసినపు
ణ్యాత్ములనున్నచాపకముకలనున్న దీసుకొనిరండుదూతులారా.

దూ—వ || ఇదిగోతెచ్చితిమయ్యాస్వామి || చిత్ర—వ || ఆపుణ్యాత్ము
లందరికీపిలుచుకొనిండురా || దూ—వ || ఆపుణ్యాత్ములువీరేనయ్యాస్వామి ||

చిత్ర—వ || పుణ్యాత్ములువీరేనటరాదూతలారా || దూ—వ || ఆవును
వీరేనయ్యాస్వామి.

చిత్ర—వ || పుణ్యాత్ములారాయితరండు అనిపిలిచిదూతలజూచి
వీరిలోనెవరెవరుయేయేపుణ్యములుజేసినవారటో. జెప్పండిరా.

దూ—వ || ఓస్వామియితడుకాశిరామేశ్వరమాగకములోఅన్నసత్ర
ములుగట్టించినవాడయ్యాస్వామి || య—వ || ఓయిచిత్రగుప్తా ఇట్టిపుణ్యాత్ములు
భూమియందున్నారా || చిత్ర—వ || ఉన్నారయ్యాస్వామి || య—వ || ఇంకసెట్టి
వారున్నారోదెలియజేయండుదూతలారా.

దూ—వ || ఓస్వామియతండుతటాకములు త్రొవ్వించినవాడు ఇతం
డువస్త్రాలయముగట్టించిపూజసేయించినవాడు. ఇతండుశివాలయముగట్టించి
పూజలోనచిక్కినవాడు. వీరందరు నిటువంటిపుణ్యాత్ములయ్యాస్వామి.

య—వ || ఓరాజకరణికావీరుపుణ్యవంతులుగానవీరలుశ్రమపడకుం
డువట్టిసుఖకరమైనస్థలమునుజూపు మోయిచిత్రగుప్తా || చిత్ర—వ || మంచిదిఆ
లాగేచేయించెదనుస్వామి || సం—వ || మరియుపాపకముకలందీసుకొనివ
చ్చిచిత్రగుప్తానెదుట నిలువంబెట్టి వారలవివరములు దెలియజేసెదవిదం
దెమునలెను || చిత్ర—వ || ఓరిదూతలారా వీరిలోనెవరెవరుయేపాపములుజేసిన
వారోవిశదముగాదెలియపరచుదురా || దూ—వ || ఓస్వామీడుకన్నతల్లినిది
క్షిణబాడుయేమియాజ్ఞయిచ్చెదరువచింపుడుస్వామి || య—వ || ఓరిదూతలారా

క || మక్కవతోగన్నతల్లిని చిమ్రులుబడ బెట్టితిట్టుచెనటినీనిక | జె
క్కించుడుదయలేకనుగుక్కలకునుడిండిసేయగొనిపోండవలక ||

దూ—వ || వీడుగురునింద చేసినవాడయ్యాస్వామి || య—వ || ఓరిదూ
తలారా || క || గురువునునిందించినయా | వరునకునొకయాజ్ఞగలదున్యాయ
ముమిరక | గరకరనాలుకగత్తుల | నురువడిగోయించుడితనినురుతరశక్తిక ||

దూ—వ || ఓమాతాకండనంబనామ్మ హృద్దండతేజవీడు తటా
కములగొట్టిసీతనుచెనికెగట్టికట్టికముకడువీడేనయ్యాస్వామి.

య—వ || ఓపద || క్షీణినిజరాచరజీవనంబగును. సతిచిత్రమైయుండునట్టిస
దస్సుడలబట్టిచెరిచిచిడదాలువీసె. బలుపాశములగాళ్లుకట్టిబింధించి. మొరప

రాళ్లనువేసిమోముక్రిందుగను- జరజరసిద్ధుకజనిమంటలోన-బడదో)సీతను
వెల్లపాకంబుజేసి- విడువకగొనివీర భేతాశములకు ప్రయముతోడుతవిందు
బెట్టుడువీస- పయదనునుంచిన పాపంబుగలుగు|| దూ—వ|| ఓహూసూ
ర్యకులబ్ధిసోమామహారాజ రాజేశ్వరా వీడుశ్రీహరియొక్క- కథలువీనుల
జొరనియకకమాకయత్తంబున మెలంగినట్టి కముకండిదుగోనయ్యా వహా
రాజా||యముని—వచనము|| ఓరిదూతలారా.

క|| మానుగశ్రీహరికథతను| వీనులజొరనీక బెట్టు వెంగతివీసె|| నూ
నెకబొంగగగాచియు| లీలనుబోయించుడతివివేకముతోడె||

• దూ—వ || ఓహూస్వామీ శ్రీధరుండయిన విష్ణునకు మ్రొక్కరాదా
నిమహావాదంబులుజేసినవాడయ్యావిడు || యముని— వ || ఓరిదూతలారా.

క|| శ్రీధరుమ్రొక్కరాదని | వాదంబులు లికినట్టివానిమీరిల్ | పా
దములదన్నిగిరిగిర | మోదంబున ద్రిప్పిరాతమోదడువీసె||

దూ—వ|| ఓహూస్వామీవిడు బాపలమేరమిరాసుల నపహరించి
నకేశవనాయనికుప్పడు పెద్దన్నగారి కుళ్ళుడువీనికేమి యజ్ఞ యిచ్చుచున్నా
రోసెలవివ్వండుఆప్రకారము చేసెదముస్వామి ||

య—వచనము-ఓరిదూతలారా|| క || బాపలమేరని గైకొను | నా
పదసిందితునిబట్టిబండలమీదకొరూపడగిచ్చమకమాడగ | వీపుబగలగొట్టుడధి
కవేదనవొందె|| దూ—వ|| ఓయమ ధమకరాజావిడు అధిక అన్నముబెట్టక
నెండనునిలువంబెట్టి తానుసేడను గూర్చుండిభుజించినవాడయ్యాస్వామీ.

య—వచనము|| ఓయమదూతలారా|| క|| ఉడికెడుబండలమీదను| బడ
త్రోసియుమేను గాలబంధించియటకడగడవడకగవీసెసి | దడబడద్రొలికంపు
డితనిదగ్గముగాగె || దూ—వ || ఓహూయమధమకరాజావిడుమదాంధుడై
కులస్త్రీనివిడిచిపొసతులంబొందుచున ధమకడైతిరిగినవాడయ్యాస్వామీ||

య—వచనము|| ఓరిదూతలారా-

సీ || కులసతివిడనాడి కోర్కెలు మీరంగబరులబొందినయెట్టి పాపిక
పుడు | సొగసుమీరక్రొత్తసున్నంబు గూడుగాబెట్టించుడితనిశ్రీ బ్రహ్మముతో
డ | గరమునమూత్రంబుగలిపిత్రాగించుడికరిరాత్తుడగు వాపకమకనకును |
బల్లెరుగాయలబాన్పమైబరపించి శయనింపజేయుడునయముతోడ | ముందు
చేసినసుఖములసిందుదలచి | పడుకొమ్మని మీరలుబాధబెట్టికాయబుని కేళి
ముందటికరణినుండు | మనుచుజెప్పడుయీయల్పమనుజనకును ||

దూ—వ || ఓయమధర్మరాజావిడుశిశుహత్యజేసినవాడయ్యాస్వామీ-

య—వచనము|| ఓరిదూతలారా|| క|| శిశువధజేసినవీనిని | శిశుచిత్త

పుత్రాశ్శగట్టిభద్రంబుగన | య్యసిధారచేతచేతుల | గళీదీరగగోయ్యడితనిభిం
డంబులుగన్ || దూ-వ || వినుమయ్యా దక్షిణదిక్పాలకాపీడుసభనుగూర్చుండి
ధమకముదప్పి అధమకంబాడినట్టిదుమాకర్ణుడయ్యాస్వామీ.

య-వ చనము || ఓరిమాతలారా.

క || తగివునగుర్చుండుముదా | నగణితధమకంబుదప్పినట్టియన్యతు
నిక || మొగసాలగోరడుమీదను | దిగవేయూడవీనిబట్టిదివిజులునెచ్చుక ||

సరి-వ || అప్పుడుమహిషాద్ధ-డ శోపదందహ్యామానమానసుండై
నసమవతికదండనంబులాన్పించి పిమ్మటచిగ్గుపురిజూచియిట్లనియె.

ద్విపద || వినుచిత్రగుప్తయూవిశ్వంబునందు-మనుజులదిననంబునిరణం
బులెల్ల | బరగనిన్నటిలెక్కబరిశేలమయ్యె - నరమరిలేకన్యాయముగగణించి-
యీప్రాద్దుజననంబునీప్రాద్దుమరణ మీప్రాద్దుగణనసీవింపుదలిగ్వు - నాకుడె
ల్పుమువేగనయముతోననిచిత్ర-ద్విపద || జోకమీరగలెక్కశోధించిచాడ
దిరుకడయూరిలో దేజంబుమీర - స్కరహరుపూజలుసలుపుచునున్న - బాలు
నియూయపుబరిపూణకమయ్యె - ఫాలాత్సుడిచ్చినపదియారుయేడు - లనచి
త్రగుప్తుండునతనినయమున- వినుపించెనప్పుడువిశదంబుగాను.

వ || వినుమోయిరాజరాజేశ్వరా మాతాకండవంశోద్భవాభూలా
కమునదిరుక్కడయూరను నొక్కపుణ్యక్షేత్రంబు గలదందున్నయమృతకం
తమహలింగంబునుబూజసేయుచున్న మార్కండమహామునియనుబాలునకు
సిశ్వగుండిచ్చిన వయస్సుపదియారు సంవత్సరములు నేటివరకు సంపూర్ణకం
బయ్యెనోమహారాజా-

సం-వ || ఇట్లుపలికినవిచండధరుండుగింకరబలంబులజూచియిట్లనియె.

య-వ || ఆహాఓరిమాతలారా ఓరిరక్తముఖా - రక్తచర్మారక్తకేశా
లంబనాశికా-లంబవక్త్రామత్యుక్తిండా- మర్త్యాశనా- మత్యుక్మదకనా-
కంతహృదయాశాకోలకంతా- కాలదండా - మీరందరిటురందుయిపుడుమీరు
నాయాజ్ఞంజేకొనీభూలోకంబునందిరుక్కడయూరనుపుణ్యక్షేత్రంబుననవృ
తకంతమహాలింగంబునుంబూజసేయుచున్న మార్కండమహామునికి యీశ్వ
రుండిచ్చినపదియారువత్సరంబులు నేటివరకుసంపూర్ణకమైనదిగాన నామహా
పుణ్యదుస్థాగరీఘండుమహాతపసి మహాబూజాధురంధరుండు గావునవా
నింబువ్వకవిమానంబు పయింగూర్చుండబెట్టుకొని ఛత్రచామరాలవట్టధ్వజం
బులుపట్టుకొనికంఖకాహళతూర్య నాదంబులుచెల్లంగగరుడగంధర్వ కిన్న
రాప్పరస్త్రీలు నాట్యంబులుసేయి పోడశోపచారంబులంబూజలు సేయు
చువేగంగొనిరందుమాతలారా.

సం-వ || అప్పుడు యీశ్వరునింబూజింపుచున్న మార్కం-డేయని డేం
తకుయమదూతలువచ్చేడుమాగం చెటువలెను.

దరువు- నాట రాగము- ఆదితాళము.

దూతలువచ్చిరిగనుడి - యమదూతలువచ్చిరిగనుడి || దూతలువచ్చిరికూ
తలువేయించుచూతకులనుమల సూతులద్రోసెడు || దూ || కాశిదట్టిగట్టి-భయ
మగు పాశముచేబట్టి యాశచే దిరుగుదోసక్కారులను మోసముజేయుబిశాసు
లపలెను || దూ || మగనిధిక్కరించిలాతి-మగవారలబొందు-మగువలబట్టుకమం
డెనునూనెలా- నిగరవేగజేసెడుపొగురునవెన || తల్లిదండ్రులట్లు-తనయం-
దండముచెగొట్టు- ఖలులనెల్లదలలుబగలగొట్టి-వలలువేసి పాణములబట్టెడి ||
దూ || చోళసింహపురినివెలసిన - నాళికాక్షునిమీద- బూజిం చెడిభక్తులపాద
ములకుమ్రొక్కుచుబొక్కుచును || దూత ||

సం-వ || ఈప్రకారంబునదూతలువచ్చి మార్కం-డుని డేంతనిలచిన
మార్కం-డేయండప్పుడుపిదపదూతలారా యిట్టిక్కాలంబున నీశివస్థలమునం
దుయేమికార్యమైవచ్చితిరినియడిగి నప్పుడుదూతలంజలి బద్ధులైవచ్చిదక్షిణా-
రాజుగారుపంపించినారయ్యాస్వామియైన మార్కం-డేయండెట్లనియె.

మా-వ || ఎందునిమత్తమిచటికి బంపెనోనాకుడెలియజెప్పుడు దూత
లార || దూ-వ || వోమార్కం-డమహాముని మీకీశ్వరుండిచ్చినవయస్సు పది
యారున్న నేటివరకుసంపూర్ణక మైనదిగానమీరుమహాపుణ్యాత్ములనియు ని
ష్ఠాగరిష్ఠులనియుమహాతపస్సులనియు మహాజ్ఞానవంతులనియుమిచ్చు బుష్ప
కవిమానంబుమైనిడుకొనిచక్రచామరాల వట్టధ్వజంబులంబట్టుకొని భేరిమృదం
గకాహళతూర్వనాదంబులు చెలంగ గరుడగంధర్వసిద్ధవిద్యాధరాస్పరిత్రై
లునాట్యంబులు సేయబోడశోపచార విధులబూజలు సేయుచుదోడుకరిమ్మ
నిమా-రాజుగారియాజ్ఞయైనదిగనుక మీరలతివేగంబుననీవుప్పకవిమానంబునె
క్కడకుదుమునందా ||

సం-వ || అనిమార్కం-డేయండీశ్వరస్తుతి సేయవిధంబెట్టిదనిన-

దరువు కాంభోజి రాగము- ఆదితాళము.

నినునంమితినిశా- సర్వేశా- ననుబ్రోవుముసుప్రకాశా || నిను || వనజభ
వనినుతఫణిపతిభూషణ-మునిజనవినుతసన్తోహసరూపా || నిను || పాశతోమర
సప్రాసములంబుద్ధరాసులుగొనియమరాడ్చుటులు- మోసముజేయనిటమొనసి
వచ్చిరివ్యోమకేశఫాలనేత్రగిరి జాకళత్రా || నిను || దండధరునిభటులండజెరి
యొఖండెందుధరభక్తకలుషహరా- పండితజనపాలాపార్వతిలోలావుండరి
కసద్భక్తపూజితచరితా || నిను || ధరనుచోళసింహపురినరహాప్రీతిగ సగున

నేలుముసాంబశివా- అరమరలుంచకు ధరధరనిలయాఅంగజహరగంగాధర
శ్రీహారానినుస॥ ౩॥ ఈప్రకారంబునమార్కం డేయిండిశ్వప్రసాథనం
బుసేయుచున్నసమయంబునదూతలేచునుచున్నారు.

దరువు-పంతువరాళి రాగము-ఆదితాళము.

రా రా మార్కం డేయిడా-పోదమువేగ . రా రా శమనపురికి॥ రా రా॥
రా రా యనిమేమెంతబిలిచినను, దూరదుసీచెవిదోషములేమిర॥ రా రా॥ ఎందు
వచ్చితిమి-మందబుద్ధిపాల్తారకనిర్వృడు॥ రా రా॥ పురహరపూజలపుణ్యములే
మిర-వరమునినందనవచ్చుటమేమిర॥ రా॥ స్నానసంధ్యలునుజపహోమామము
లునుమానకజెసెదు మరిఫలమేమిత॥ రా॥ హరుడొసగినపదియారేండ్లుచని-
వరకునుసరియైవచ్చెనిదేమిర॥ రా॥ కొంకొకనీభునితోరైలుమానుము-శం
కలుయేలరశమనపురికిక॥ రా॥ చోళపురవరునిసోదరిస్తాఘని-చాళిచాలుని
కభ్రమలేకికవెస॥ రా రా మా॥

మా-క॥ ఏమిపడికిటులవచ్చితిరిమాడ్కికొమిమ్మునిటకునెవ్వరు బం
చె॥ రామసముజేయకీప్పుడు, ధీయసమెసగంగనాకుదెల్పుదుమిరల్॥

క॥ ఈలాగునవచ్చియింపుచు, ఫాలాక్షునిమదినినుంచిభద్రముగాగె॥
చాలాధైర్యముతోడను, గాలుఃభటవగళముసమగడువడిబలికె॥

వచనము॥ వోరిదూతలార్థావినుడు,

ఉ॥ శీంగపురిల్లహిదనతి చిత్రముగాగరివచ్చి తాకినక॥ భంగిమదించి
వచ్చితిరిపావకజ్వాలలమిద నెండకు॥ శృంగనిగాలవచ్చుశలభంబులకైనడి
గాననిప్పుడక॥ భంగమునొంది పోవకనుచారుమమీపురితోవ బట్టియుకె॥

దూ-వ॥ పీహూనినరాప్ర నందనానీవుసింహమని యుమంఘును
మదించినయేనుగయనియునంటివి అయితేచ్చెప్పవినరా మార్కం డేయా-

ఉ॥ ఏనుగుగుంపుమిదవడినేగినగెల్పు నెదోమయొక్కటిక॥ గాసమదే
భబ్బందములుగూర్చుముసేయునేసింహరాసితో॥ భానునిరాకజూచిఃడిబా-
రకయుండునెమంచుబిందువుల్॥ ధేనువుగెల్పునెయ్యెడనుధీరపరాక్రమవ్యా-
ఘ్రసంఘముల్॥ మా-వచనము॥ పీరిదుత్తలారా.

ఉ॥ ఏటికిదుత్తలారతగదిప్పుడుదుత్తరకనిట్టినాదము॥ అట్టికిమాటికిం
బెనసిమచ్చరిమొంది మదించిమిరలుక॥ సూటికివచ్చి యిచ్చటనునొయ్యన గూ
తలువేసిదంధమా॥ మాటలుచెప్పుచుకొమిగ్గులమందతనంబున నుండచాడియే॥

క॥ హరిపైగరికరమవిగయు॥ డెరమునకేతెచినట్లుదుమాకగక
మునకనరగునదానీగుసరసక॥ మరిదడయకనింకపొందుమరిమిరిప్పుడుక॥

దుత్త-వచనము॥ పీయిమార్కండాలియితేఁజ్జేదముమాజ్జేబ్బసే

ర్యములజూడవోయి॥

దూతలుమార్కం డేయి సంవాదదరువు.

దూ. పాశము చేనిన్నగట్టి - మేముతీసుకపోయ్యెదముచూడరా॥

మా. ఈశుని చేంత నేనుండగ - మీ పాశమున నేమిజేసురా॥

దూ. దండము చేనిన్నగొట్టి - కత్తికండలు జేసేముజూడరా॥

మా. కొండనుగదలింపజాలునా - దోమ. ఎండల్లోదుహినమెదుర్చునా॥

దూ. కాలదూతలమాని మొంచకుమాతోగయ్యము సేయుచునుండకు॥

మా. కాలదూతలయి తెనేమి - మీకుకాయముచెల్లివచ్చిందిరా॥

దూ. చెలగిబావురపిల్లి చేతను - చిక్కిచిలుక చందమైతివివునా॥

మా. పంచాక్షరంబుల పఠించిన - శివ - పంజరమునపిల్లి దూరునా॥

దూ. ఏలరనీకింతవాదులు - మాతో నెందుకు చేసెదవుపోరులు॥

మా. చోళసింహేశునిప్రియుడు - నన్ను బాళితోడ గావగలడు॥

దూ. లింగము లేమాషకంబురా - ఆసంగలివీడునున్నాడురా॥

మా. అంగజారాతిమరుంగునా - చేరునట్టిసంగతిమీకుదెలుసునా॥

దూ. శివునిపక్షమునునంమకు, మాతో చెలరెగినీవింతనిక్కకూ॥

సం. వ॥ ఇట్లున్న సమయంబున మార్కం డేయిం డీశ్వరప్రభాతానంబు
జేసెడిమార్గంబెటువలెను॥ మార్కం డేయిని తేవారము.

హరహరాశంభులింగాయనుచు నే వేడినిన్ను నిరతమునంమినాను నీల
కంఠాదయాళి - హర భటుల్లిటువచ్చియాగడించెడరుచూడు - పరగవీరలను
దోలిపాలింపుమయ్యానన్ను॥

దరువు - పున్నాగవరాళిరాగము - రూపకతాళము.

కరుణినాపైనుంచిరక్షింపవే - కాశీనగరవాసా॥ నిరుపమగుణగణాన్ని
తభి క్తమందార - పరమదయానిధేపన్నగభూషణ॥ కరు॥ శివునదూతలుసరస
గాలియున్నారు - సరగనావిర్భవించివీరిదుర్నితులదోలి - య రేంద్రసన్నత
యాదరింపుమయ్య॥ కరు॥ హరహరశివశివగిరిజాకళత్ర నీయ జెరితినయ్య -
ధరధరనిలయియాతరుణము సనునంము - దానవహరణ సంతాపహరణ॥
కరు॥ నీకన్నస్యమునా కెవరున్నారు - రాకేందుబించాననా - కాళోలకంఠవోళో
కనివారణ - కారణనీపాదకంజమునంమితి॥ కరుణ॥

దూ. అహహయోరిమార్కండావినుము.

మత్తకోకిల॥ ఇంగిల పియనందనుంబొలియించినట్టిహరుండుయా!
దీనకైదివానిబూజయే దవుబాలించినీ మందబుద్ధినిమానివేగమె

మాపిరుందనువచ్చిచిన్బొందుదువుమాచేతనిప్పుడుబూజనంబులచాలకా॥

మా॥ తేవారము॥ పురహారాపార్వతీశ భూతేశవ్యోమకేశా । పరమ
చానచరిత్రాభక్తకృదయాబ్జమిత్రా । నిరతమునేభజింతు నిఖిలలోకైక
మృత్యాతరుక్మడపునివాసాదినకరకోటిసదృశా॥

మా॥ మత్తకోకిల॥ చాలచంద్రధారణాకృపాసముద్రశ్రీధరా । నీల
కంఠశూలహస్తనిర్జరేంద్రపూజితా । జాలినొందినాడ నీప్రసాదలబ్ధభన్యడన్ ।
హామిరబ్రోవనయ్యాయాతకరత్నకాశీవా॥

దు॥ మత్తకోకిల॥ ఒరిచాలకమూఢచిత్త మహాగ్రహజలసేయు
మన్ । మారుబల్కకమంముజాడకమారహారునిసన్నిధిన్ । శేరియుండెనున్న
బాశముచేతగట్టికృపాణునిం । శేరబోయెదమింక పేడగ శెల్లదోరిధరామరా॥

మా॥ తేవారము॥ పల్కుబల్కెడినివినుము పాంచభౌతికమునందు । గు
లుకుగుప్రణవమెప్పుడు గూతలుబట్టుచుండు । నలరగజానువులును నానందమొంద
గాను । గలయవీక్షించినపుడేకన్నులగరువుదీరు ॥

గీ॥ బయలులోబయలునిర్భయముగాజూచిన । బయలు వెలిగిరూపుప్ర
బలమాయ । గాజుకొప్పెరలోనగడగుదీపముభంగి । చిత్ప్రదీప సాంబశివపు
చారి॥

దూ, ఆహాయోరిచాలకా.

మత్తకోకిల॥ చాలకుడవునేపునిటులబట్టుబట్టుచునుండగా । గాలదు
శలమైన మేమునొకప్పుడున్విడనోపమిం । కేలజాలముజేగుగన్ మడిసిచ్చన్
వేద్రచ్చిమా । ప్రోలు శేరిగమంమునీదగుపుష్పశీలముభాసీలన్ ॥

సం॥ వ॥ అనిదు॥ తలు పలికినవిని మార్కండేయుండు హరునిగు
స్తరగాసేయువిధంబెటువలెను॥

సీ॥ దనరగాకుండలీస్థానమందునగురినిల్పగనొసగును నిశ్చయముగ ।
గంఠస్థలంమునగవగూడిముంముతాకులుండెడికోనలోనుపముతోడ । ముక్తి
దాయకుడవై మొనసిమరాశంబుతోడగూడుకొనినీవాడుచుండు । కుండలిజేర్చితి
నండలంబై యెప్పుడుదండిగా వెలుగుచుచానదెలిసీ । గాననీయండ శేరితిగలుప
హరగా । సామదాసురహరణనీజలజసదృశ । చరణములదరిచేరితిసాంబ తి
గరుణగావుముశ్రీధిరుక్మడపురీశ॥

శమనభటమార్కండేయుల సంవాదదరువు

నాటరాగము- రూపకతాళము

దు॥ వినరామార్కండేయవీనులబలుకుల మమగనీపాశము శే
వచువుదూ॥ వినరా॥ మా॥ వినుదును॥ తలారవినుపి మునుచు - ఘనపా
మునదన్ని కడద్రోసెదనేను॥ విను॥ దు॥ పన్నగమునుద్రోకి పరగున

యిన-క్రన్నననెపుడయినగరువకవిడుచునా॥ వినరా॥ మార్కం॥ పన్నగ
ములనింపడరమాశంభుడుపన్నగధరియించెపాణీతలమున॥వినరా॥ దు-॥
శూలముచేసిన్నుళోకింపబొడిచియా - కాలునిగడచేమస్తకమునుగొట్టెదను॥
వినరా॥మా॥శూలముధరియించుశుభనాయకుండగు- పాలాక్షుడుండగభయ
మేమినాకిక॥విన॥దు-॥పిన్నతనముమానిప్రియమానరాకున్న- నిన్నబాధబెట్టు
నేతుకముఁ డీగా॥వినరా॥

సింహముఖుడనెడి దు-త కండాధకము,

శంకరాభరణరాగము-రూపకతాళము.

ఏమోయియన్నలారాయీమనుజుంబట్టలేక సేమోసుద్దుల్ | వేమాగు
మాటలాడెదురీమహినింజనులు బొగడనిపుడెపట్టెదనూ॥ నిమిషములోన-
గపటముతోనూ॥తపముగలిచివివ్రతనయనిబ్రోల - నుపముతోగాపురముం
డగచేసెద॥నిపుడెచ్చెదనూ॥

దరువు-తోడిరాగము-ఆటతాళము.

విడువనువీబట్టుకొనక-విడువనవీని॥ కడుబలవంతునివడువుననున్నాడు
తోడబట్టక నెమధూతను నేగాను॥విడు॥ అంగజరాతిమరుంగునగేగిన నవరులు
వీనికి నడ్డమువచ్చిన - సంగరమొనరిం సరగునవానివి- హంగరాజుబట్టున
ట్టులబట్టెద॥విడు॥హరిహరణ్యగర్భులంబు గ్రుంకిన-నవనితాజొచ్చిన-బరువు
ననేబోయిబట్టిగట్టివాని-భంగమునొనరింలసింగముభంగిని॥వి॥ మునులుసిద్ధు
లుచారణులుగరుడగంధర్వాదులేకమైవచ్చినను- యెససి చోళనగరేశుననా
క్షిగ-తనువుతోడనీతరుణమునందున॥విడువను॥

ప॥ ఒయన్నలారావీసరసకుంజెరి పట్టుటకుంబోయిన నగ్నిజ్వాల
లుదహించుచున్నది ఆహాయితియేమియాశ్చర్యమువీనింబట్టుటకు నేమియుప
ముబన్నివచ్చునయన్నలారా॥పక్రనాభుడనధూత॥ ప॥ ఒయితంముడావీని
బట్టుటకునీచేతకాదు నేనుక్షణమాత్రంబునబట్టికట్టితినుకొనివచ్చెదను చూ
డుదు అన్నలారా॥ దరువు-పంతువరాళిరాగము-ఏకతాళము-

భానుసుతుంటనునేగాను-యీభగుడుచూడగబట్టికున్నవాడుశ
ముబోను॥భాను॥ఏనుగపిల్లను, హమెత్తివచ్చినరీతి-సూనశరునివైరి ముందర
జూచుచుండగొనిరాకను॥భా॥ంకరదండముచేతనుగొంకులూరనుగొట్టి లేక
వదరుచున్నబింకములనుమాపుకున॥భా॥యేపునీరచోళేశు ప్రేయనిబ్రాహ్మ
జూచుచుకొనుచు డాప చున్నాడుపా బద్ధునిచే కున్న భా॥

ప॥2 పల్ల - బాపనిమా త్యమోక యాశ్చర్య
త్యమోక యన వినిచెంతచేర గన్గొన్నావల చేదనుచు

స్వేదగాత్రం విరింబితి కట్టుటకు నశక్యమై యున్నది యన్న వారాగీ॥ వెక్కరిం
పహాయి వెరిచిం దమా॥ వెరచుచుండుని పుడువిడుచునల॥ దరుచుమాటలాడి
తాటాటు జెయుచు॥ సరకుగొనక మనల జొక జేసె॥

దరువు- పంతువ రాళి రాగము- ఆదితాళము.

సిక్క మొగిసి మనమందరు గూడుక నొడిసి కట్టున మురారే- టక్కుడమ
రకపు విద్యలు చేయుచు- సిక్క మిక్కిలిని కెక్కడివానిని॥ ఒక్క॥ శూరుల మగుమన
లను సేమాన్యుచు- ఘోరత పము సల్పుచును- మారుమాటలాడకుండు వినిని మమ
తలదిపి మదమున దగ గొట్టి॥ ఒక్క॥ టలా తుని సన్నిధిని చేరుకొని- కుటిలాతుండగు
చుమాటలు చేయుచు న్నాడు వీనిసం- మెటల గొట్టి భుజముల డరగటి॥ ఒక్క॥ పరగ
చోళపుర వడుడగు యాశ్రీ- హరియెరుగక మున్నె- గరిమధారుణి సుర తనయున
తల్వరితముగా మురిపె నెడలించి॥ ఒక్క॥

సం, వ॥ ఈ సకారంబున మార్కండేయ నిధూతలు గానీ చేయుచు
న్న సమయంబున ఈ శ్వర స్తుతి మాగలం బెటువలెననిన॥

మార్కండేయని పంచబామరములు.

సుతుంగభంగజహ్నుచాసుధాంశుఖండమాళియే పతంగపంకజాను
హృత్కృపాటయోనిచక్షుషే॥ భుజంగరాజకుండలాయ పుణ్యశాలిబాంధ
వే॥ సదానమశ్శివానుతే సదాశివాయ శంభవే॥

చతుముఖాన నారవింద వేదగీత భూతయే॥ చతుగుణాభిరప్తకప్ర
కాశచిత్ర హరియే॥ చతుర్భుజానుజాశరీర భోగమాన మూలేయే॥
సదానమశ్శివానుతే సదాశివాయ శంభవే॥ శరన్నిశాకరప్రకాశసిందహాస
మంజుళాధరప్రవాళవాసయానవక్త్ర మండలశ్రియే॥ కరస్ఫురత్కపాల
ముక్తవిష్ణురక్తపాయనే॥ సదానమశ్శివానుతే సదాశివాయ శంభవే॥

సం, ద్విపద॥ అనియిట్లు మార్కండేయ చావేళలోన- పనిబూనిదు- తల
పథలు మిగుల బడకడివేసారి బహుళంబుగా గదడబాటుతోడను దానుధూత-

సుతుగా- జింతించి మరియు, రక్షకుడైనట్టి రాజన్యసింహు- నాదంబుల
నుకతభక్తి- ను- మదిలోన దాసును మృత్యుంజయ- దేవతాదుల నెంచితి
క్రంబితో- చ- మోచేరుతో హరహారాచునుచు- రామతారక బ్రహ్మరాజంబు
నెంచి- మ- త్తునిక- ద- హోతలచి- ౦- తురంబను పరమ మంత్రంబు-
సంపద్యై- ఆ- నె- యూ- లి- దో- గో- ననదియు- ఘాతలచేత
బ్రహ్మకాలాన్ని- త- ప- ప- ధూ- లి- దీ- యే- మి- య- శ్చ- ర్య- మీ
దురాశ్చతము- పొండయ- ప- ప- ప- లో- ఘ- లనుండ బుద్ధిగాద
మది- దీ- తించి గుంపు- ధ- ల- ప- ప- బంతంబు- నుడిచి పారిరందరున॥

సం—వ॥ ఈ కారంబునయవభటులు పలాలునులై గుంపులు గూడికొనిచింతించుమాగకంబెటువలెను॥

దరువు . సావేరిరాగము - చాపుతాళము,

ఏటికిమనమిటచచ్చిమిమనమెరుగకపాశమువేశితము॥ పాటిగానికనుల్లానర్చిమనతోటివారిలనవ్వజేసితిమి॥ యే॥ ఇంకగాలునభయమును మనమెంచిచూడనువిచారము॥ యే॥ శపసిపుత్రునివింతగంటిరే- సుంతైనవనలత్వముంచడే॥ యే॥ మనలగేలిజేసెగొంకనామానువిభూతిపైచల్లెనే॥ యే॥ అనలజ్వాలలునొడలుగాల్చెనే-యెంతహనిజేయుటకునుబూనెనె॥ యే॥ నరసింహస్రోదరనాదుని-భక్తిమరుగునజేరుకొనియెనే॥ యే॥

వక్రనాసికుడనుదూత॥ గీ॥ ఇతనిచేరబోయినకీర్త్యమెఱుగి॥ కరణిమంబెగసెగానమనము॥ సగరనిట్టివింతజమునతోజెప్పిన॥ నతడువినిబట్టునన్నలారా

సం,క॥ అనియిత్తెరగునదూతలు॥ మనమునదలపోసివేగమహిషధ్వజునింగనుగొనివినయముభయము॥ వెనగొనగానిట్టులనిరిపెద్దకొలుపునక॥

మా, వ॥ ఒహూనూగ్యకులాబ్ధిసోమాఅధరింపుముస్వామి.

య, వ॥ ఏమిరాసమాచారముదూతలారా.

దు— వచనము॥ వినుమురాజోత్తమా.

క॥ ఆయువనధికంబునమేమీయెడప్రాణములుడప్పియిటుఅటునయ్యెంగాయంబెల్లనుగాలెను॥ యీయెడమనుజ్ఞాదుమయ్యయినకులచంద్రా॥

దరువు. పున్నాగవరాళిరాగము-రూపకతాళము.

చాలుచాలునయ్యామీకొలుపులు॥ చాలుచాలునయ్యా॥ చాలుచాలునయ్యాచాలుమీకొలుపులు-చాలుసిమార్కండుబట్టగజాలము॥ చాలు॥ రంమసిబిలచినసొంపసిల్లకవాడు॥ దింమరియగుచునుమంముదిట్టినాడు॥ చాలు॥ ఇంమహిలోపలనివ్వరునిపూజ॥ నంమిచేయుప్రభావంమేమనవచ్చు॥ చాలు॥ చాలచంద్రధరునిపైనివానిభక్తిశీలమేమనవచ్చుగా॥ శీలా॥ — మి — తిచేనెత్తివిశ్వేశ్వరాయని-రభసముతోమంమురహిమి॥ చు॥ చా॥ హాశసింహపురినాళికాక్షుడుమాపెచాళియుంచగమేము॥ కివ॥ — గ్య॥ చాలు॥

సం,క॥ ఈ గదూలాడినచాలునిమర్కంధువహిమభళిరేయియనుచుక॥ చ

కె॥ య, చు॥ గొప్ప మాటలుమింటివా॥

వము-ర పకతాళము-

ఒరొర యాయతీశయమేమి॥ ఒహూ

హాసక్రియలను సలుపుచున్నాడట॥ అ

హా॥ సరుడెంతటివాడధముడువాడు॥ భళి రెహతలదోసె ప్రజయేమనవచ్చు॥
ఆహా॥ చాళసింహపురవాసుడౌశ్రీశుని॥ కృపమవపైనింక యెట్లున్నదో॥ ఆహా॥

ద్వీపద॥ వినుచిత్రగుప్తయీవిశ్వంబునందు । మనదూతలను దోలుమ
త్యుకండుగలడె ఇదియేమియాశ్చర్యమిదియేమికాల । మిదియేమి యుత్పాత
మిదియేమిప్రజ్ఞ । కిన్నరగంధర్వఖైచరయక్ష । పన్నగగుహ్యాక ప్రముఖులుమరి
యు । నష్టదిక్పాలాదియమరసంఘములు । దుష్టాత్మలైనట్టి తుచ్ఛదైత్యులును ।
నా పేరువిన్ననువరసిద్ధసాధ్య । లేపారపరుగులు నెత్తుచుండుదురు । అష్టధైర్య
స్థైర్యమట్టిగాంభీర్య । మట్టిబలాబలంబట్టిశౌర్యంబు । నెట్టనగలిగిననదియెల్లచో
లిసి । పట్టభద్రుండును పన్నలుమాను । నా పేరుభువిలోననగుబాటులాయె । నా
పేరునరులకునట చప్పవయ్యె । ననిపలుమారు తానాన్యజింతించి । మనమునగో
పించి మరియిట్లులనియె.

ప॥ ఆహాహాఽయిచిత్రగుప్తా నేననగా దేవాదిదేవతలును రాక్షసు
లును గరుడగంధర్వసేద్ధ విద్యాధరులును మొదలుగాగలవారందు గడగడ
వడకుచు భయభ్రాంతియై యుండగా నీభూలోకమందు తిరుక్కడయూరను
నొకగ్రామమున్నది అందు నవ్యతకంతమహాలింగమునకు పూజసేయుచున్న
మార్కండమహామనియనువాడు మహావ్రణ్యుండునిష్ఠాగరిష్ఠుండు మహాతప
స్సంపన్నుండు పూజాధురంధరుండును నై యున్నవాడటవానికి యీశ్వరుండె
చ్చినవయస్సుపదియా రేదులు నేటివరకు సంపూర్ణమైనదిగనుక నాభటులనంపి
వానింబట్టెకొనిరంమనినలత్యముంచక నాకింకరుల గొట్టితిట్టి భస్మిపటలము
చేసి నాడుగనుక నేనొకనిమిషమాత్రంబునంబోయి వానిపాశముచేగట్టి తీసు
కొనివచ్చెదనుచిత్రగుప్తా-

చిత్ర, ప॥ వోరాజోత్తమాతాము అన్లశ్యముగా బోయిరావలయు
గాన వేగముగా వెడలుముస్వామీ॥ య, ప॥ వోకింకరులారా నాయొక్కమహి
మవాహనమును నాయత్తముచేసికొని వేగనరుగుదెంచుదురా.

సం. ప॥ ఈప్రకారంబునభటులనియోగించి కాలుడత్యంతకోపాటో
పంబునప్రయాణంబు సేయుచున్నసమయంబున మార్కండేయుండు తన
యోగమాగంబునకాలుండువచ్చుటెరింగి యేమనుచున్నాడు.

దరువు-సురట రాగము-ఆదితాళము.

హరహరపురహరయమృతకంఠేశ్వర-శరణాగతరక్షకమాంపాహి॥
గర్భకంతనీమరుగుజేరితిని-కరుణాసాగరగంగాధరశ్రీహర॥ అంతకుదును దన
యంతరంగమునందు - పంతముగోరినా చెంతరానున్నాడు॥ హరహర॥
హారపాశముతచేత్రూరముగనుగట్టి-భోరునగొంనొవ నీవూజలెవరుసేతు॥

హర॥ హరిదయాకర భుజగభూషణనీ కూరిమిపుత్రులతోగూర్చి బ్రోవవే
వేగ॥ హర॥ అవనినిచోళపురిహరికిబ్రీతిగనీ - ప్రవిమలయశముతో ప్రబలమై
వెలయగిహరహరపురహర॥

స్త్రీ॥ కోటిమన్తధరూపహాటకాచలచాప చటులదాహాటోప శరణు
శరణు॥ శ్రుతిచతుష్టయ భూటశుభ్రగంగాజూటజలజాసన శిరోట శరణుశ
రణు॥ వ్యాఘ్రసురధ్వంసవణితమీమాంసచరిత్రఖండవతంస శరణుశరణు॥
భుజగేంద్రకేయూరభువనత్రయధారసద్భక్తమందార శరణుశరణు॥ సా
మజాసురమదభంగశరణుశరణు॥ శైలకన్యామన స్సంగశరణుశరణు॥ సతత
కరుణారసాపాంగశరణుశరణు॥ శరణువిశ్వేశశివలింగ శరణుశరణు॥

చూడిక॥ శ్రీమహాదేవశంభో త్రిపురాంతకా దీనరక్షాశ్శ్రీబకా
శుంభ౯మణిమదనసదృశా రుచితమణి మకుటనికట వికటాంధకారి మదగజ
భంజనాభక్తజనమనోహరావ్యాసవాల్మీకజస్తిష్ఠవామదేవజాబాలికణ్వాఅత్రి
భరద్వాజపరాశరరుక్మానిగదకుంభసంభవసనకసనందనాకూరాంబరీషశు
కశ౯నకాదిమునీంద్రస్తోత్రపాదారవిందాభక్తజయ చిన్నయానందా పరబ్ర
హ్మపరంజ్యోతిపరమానందపాపదుర్వారవ్యాఘ్రకరిచమాంబరధరా డర్శి
కరభూషణాద్విరదవదనజనకా సుజనమనోరంజనా నిరంజన నిత్యానందవి
రాడనితవిశ్వరత్నో విశ్వేశ్వరా విభూతిరుద్రాత్మ మాలికాభరణా వాసుక్యా
లంకృతకంతాభరణా ఆరుణరుచిరజటాజూటగంగాధరా మహాదేవ లింగా
సహస్రకోటితపనమన్తధరూపా తేజోవిడంబమానముదనభంగా అమృత
కంఠేశ్వరామహాదేవలింగా నమస్తేనమస్తేనమః-

దరువు-మాంజిరాగము-ఆదితాళము

శంకరాశరణుహరహర సాంబశివా శరణు శంకరహరహర సాంబ
సదాశివ-పంకజచరణా పార్వతిరమణా॥ శంకర॥ నిలకంఠభవనిఖిలనిరంజన
ఫాలలోచనయాశభక్తహృన్నివేశ॥ శంకర॥ దండధరుని నాయుండజెరినియక
సుండజేయుము వేదండచమాంబర॥ శంకర॥ అంగజగమనాఅంబికాహృద
యేశగంగాధరభూతేశకాపాలనాశ॥ శంకర॥ పరగచోళపురిహరిప్రియుడో
శు కరవ్యోమకేశాకరుణజలధే॥ శంకరా

తేవారము॥ హరహరయమృతకం - అదిమధ్యాంతరహితా॥ పుర
హరభూతనాథభువనరంజనవిలాసా॥ నిరుపమకారనిన్ను నేనెరనంమినాను
సరకుచేయకనువచ్చి స్వామిరక్షి మీశా॥ భుజంగప్రయాతము॥ శివా
శంకరారుద్రశ్రీమ౯మహేశా నికళత్రాభజేఫాలనేత్రా॥ శివాథాంక
శగాంబికావందరూపా॥ గవాధ్వాధిరూథాగజ్జాతీభవారీ॥

తేవారము॥ పరమాత్మా పరమశివా పార్వతీప్రాణనాథా॥ వరఁడిదిరు
కడపురీశావైభవాద్దారవీరా॥ పరమేశభవవినాశా భాస్కర కోటితేజా॥
హరహరయమృతలింగాభవకాత్యాయనీశా॥ భుజంగప్రయాతము॥ ఉమా
వల్లభాయీశపుత్రారినాశా॥ రమానాథవంశారహస్యావబోధా॥ సమానంబు
నీకరుచంద్రాధకమౌళి॥ నమామీశశంభోనమస్తేనమస్తేనమస్తే॥

తేవారము॥ గరుడగర్భర్షవినుతాగజమ్ముఖస్కందజనకా॥ పరశివా
ఫాలనేత్రాపరమకల్యాణగాత్రా॥ సరసిజసుానుస్తోత్రాసచ్చిదానందరూపా॥
సరగునహ్రోవరా రాసకలలోక్తైకధారా॥ భుజంగప్రయాతము॥ పరబ్రహ్మవం
ద్యాపరబ్రహ్మరూపా॥ సురేశాయుషేశాసుఖేశాపరేశా॥ మొరాలింపపేపచ్చి
మోదంబుతోడ॥ సరాకలనస్వేగబాలింపుభగా॥

తేవారము॥ భావజమదవిదారాభక్తవత్సలగిరీశా॥ జేవతాధ్యక్షవిను
తాదివ్యతేజప్రకాశా॥ నిపుగాకెవరున్నారు నిఖిలలోక్తైకరత్నా॥ బ్రోవుము
నన్నువేగబుధజనవనవిహారా॥

దరువు - పున్నాగవరాలిరాగము - అదితాళము,

హరహరగంగాధరనినునంమితి॥ సరగునరావయసామి॥ హరహర॥
కరుణాపాగరకలుషహరణనీ॥ దరిచేరితికంకరభవభంజన॥ హర॥ పావనచరిత
నీప్రాపేనంమితి॥ గావభారమునీకుగ్గరళనుకంధర॥ హర॥ శమనుడుమిగులరో
షమునవచ్చుచున్నాడు॥ అమరవందితనన్నాదరింపుమువేగ॥ హర॥ ఘోరదనుజు
సంహారకారణనిను॥ కోరివేడితినహోభూరిదయాపాంగ॥ హర॥ భువినివెలి
యుచోశప్రియనీ॥ ప్రవిమలమేశముశుభంబనీనంమితి॥ హర॥

ద్వీపద॥ శ్రీపార్వతీనాథసింధుగంభీర॥ పాపభంజననన్నుపాశ్చింప
రయ్య॥ పరమపావనతేజభక్తమందార॥ కరుణాసముద్రరాకాజంద్రవదన॥
పన్నగధూషణభవబంధహరణ॥ నిన్నునంమితినయ్యనీవదిక్కరయ॥ పుట్టింప
గిట్టింపభువినిరక్షింప॥ దిట్టరివీవెయద్రీసుతాపాల॥ నామనోనాయకనాప్రాణ
నాథ॥ సామగానవినోదసాత్వికబోధ॥ సరగునరావయ్యసన్నతాకార॥ పర
మాత్మవేనన్నుపాలింపుమయ్య॥ క॥ కాలుండతిధైర్యమునద॥ యాశవిహీనుండు
నిగుచుహటమునవచ్చె॥ శూలాయుధపాణిన॥ నేలగుననైనగాపుమీశమ
హేశా॥ స॥ ౩॥ ఇట్లుమార్కం దేయుండిశ్వరిప్రాథకనంబుసేయుచున్న
సమచుంబునదండధరుం మార్కం దేయునికిడకువచ్చెడి విధంబెటువలెను॥

యముని గుమ-తోడి రాగము - అదితాళము.

మహిషమునెక్కివచ్చెంతకుడుమహిమునెక్కివచ్చె॥ మహి
మునెక్కివచ్చెవిహితములగుతలహితమునందుమహిమతోగృధ

ప్రితోడ॥ మహి॥ కరమునఖడ్గముబిరబిరప్రిప్పుచునురమునపతకములు మెరయు
చునుండగ॥ మ॥ ఫాలలోచనుచెంత బరగబూజలు సేయుచు-బాలునిబట్టెడు
కోపావేశముతోడ॥ మహి॥ కాలుడు భీలపుశూలముగైకొని - కాలముడెలియ
కమేలములాడును ॥ మహి॥ నల్లనిమేను జూచినరులుబెదరగను ఘొల్లనిదూత
లుబెట్టగ ॥ మహి॥ వమునెక్కివచ్చె ॥ ధరనుచోళపురినరవారిదలచుచు - కర
మునబాశముగైకొనివేగమె॥ మహి॥

సం-వ ॥ ఇట్లువచ్చెడికాలునింజూచి మార్కండుండేమనుచున్నాడు-

దరువు భైరవిరాగము రూపకతాళము.

వచ్చెనయ్యా-యముడిదిగో - వచ్చెనయ్యా॥కుచ్చితుడై బహు గచ్చు
లుప్రేలుచు॥వచ్చె॥దండధరుడు వుద్దండకోపమున- మండిపడుచున్నాడు మద
నమదహరణ ॥ వచ్చె సూర్యనందనుడుదైర్యముతోడను - శౌర్యవంతుడగు
చుక్రౌర్యముమదినంచి వచ్చె॥కింకరులునుసిరురకలగొలువగ గొంకులేకని
శృంకుడైయుప్పుడు॥ వచ్చె॥ వడిగలమహిషమునడుగులిడగని - వ్రడమియతడ
బడిగడగడవణకగ॥ వచ్చె ॥ గౌళసింహపురినాళికాక్షుప్రియ - బాళిమీరసివే
ళనన్దావుము॥ వచ్చె॥

సం-వ ॥ ఇట్లువచ్చుచున్నకాలునింజూచి బెబ్బలింగన్నలేడివందం
బునగడగడవణంకుచు మార్కం డేయండేమనుచున్నాడు.

దరువు॥ పున్నాగవరాళితాగము- ఆదితాళము-

ఎట్టులనేనింకమిసేయుదుహరహర - యెట్టులనేనింకమిసేయుదు॥
ఎ॥ నెట్టననిదియాపట్టునకాలుడు-పట్టుకపోవనుబాశముదెచ్చెను॥ ఎ॥ ఉండి
య్యండినాగుండెలదిరెడిని-దండధరునిచే దండముజూచిన॥ ఎ॥ తల్లితండ్రు
దైవమునీవని- యుల్లములోపలనుంచియుంటినే ॥ ఎట్టు ॥ బిరబిరదున్నుడు-
వడిదరుముక - హరహరవచ్చెనీయండములదరగ ॥ ఎట్టు ॥ కాలునిచేతికిగదా
- వడినన్నును-బాలచంద్రధరబట్టియిచ్చెదవో ॥ ఎట్టుల ॥ చోళసింహపురివ్యాళ
నయనుడగు-నాళికాక్షుప్రియునను రక్షింపవే॥ ఎట్టుల॥

సం-క॥ ఈలాగునమార్కండుడు ॥ ఫాలాక్షునివేడుచుండబహుభీక
రుడైకాలుడువేగమెవచ్చెను ॥ బాలుడుమార్కండుబట్టబహుకోపమునకొ ॥

యముని-వచనము ॥ ఓరిమార్కండావినుము-

క॥ కాలుడనేవారితిరా॥బాలుడగర్వంబుమానిభయముగలిగిమా॥ప్రో
లుకరుదెమ్మువడసి॥ శూల బున బొడిచినిన్నునుడిబడజేతుకొ ॥

॥ ౧౨మాగ - అండాండపిండప్రొండలోకాలోకములయం
దునుపిప్పికాది బా రి - మును ధమాధమావినుశక సేయుట నేను

గాకంబాకరుగలరా నీవునాకీడాజోడా దీటాయేలరా కానుజేయనిపనుప
ప్రిస్తాత్రముజేసెదవురామార్కండా.

దరువు || కాంభోజిరాగము-ఆదితాళము.

ఓరినాసరిధీరులెవ్వరురా-యీరేడులోకముల - లెరునాసరివారనిదె
లియుమురా || ధారుబహుశూరులైన నాపేరెత్తివడిపారిపోవుదురు || ఓ ||
కాలకూటసిలగళశూలధరచంద్రధర-ఫాలనేత్రయనిహాకేమిభయము - యేల
తోజాలమింకెలనాదుపాలబడితిఁ బాలుడనుచువేడువనేను గాలుడనుచునెరుగ
వేరొని యెవ్వరందుసెంచుచూడసందులేక బృందములనందికొల్వయముడనిపే
రొందిని రాకం దగ్గరూరుడైన మందరోద్ధారుడైన నుదయయించిననా
యన్దులిచిపోగలడెబంగట్టుపట్టి విభునిసివుచెట్టుపట్టిపూజసల్ప - పట్టగల్గు
జేసిన్నుపట్టియాశరా-యట్టులనన్నట్టివారిరట్టుజేసిపట్టగలను - పట్టికట్టికొని
పందిటతనముగలదువాకు || ఓ || మేటిగానున్నట్టినిన్ను పాటి - నేయనట్టినిన్ను-
మాడలోనజెట్టినీబడంతురా - నీటుగాశ్రీచాళనగరహాటకచెలుడెరుగ - నీట
పంచిబూటకపుచూటలనేనడగింతు || ఓరినాస ||

వ || ఓరిమార్కండా యింకనుజెప్పెదను-

చ || వినుముమృకండనంబనుడవిశ్వమునందువసించుభూపతుల్ | మును
లునుగాతుకిన్నరసయూహములున్నరజంతుజాలముల్ | సనువినినంతలోమన
మునకభయమొందుచునుందురిష్టనే | వునుహరుజేరిమద్భటులనోడగ జేసితి
వింతగవ్యమా || మా - వ || అహయోరికాలావినుము.

ఉ || గర్వములేమమాకుబలుగర్వశిరోమణివైతివిష్ణుడుక | గర్వము
నేనటంచుబలు శౌర్యములాడుచువిన్నుదూచెదో | గర్వముకన్నదట్టికనుగా
నకనీవునునీదుమాతలు | న్నర్వడిబట్టవచ్చి తిరినుక్కునడంచుడు నీశ్వరుండు
నిక ||
య-వ || వారివిప్రనందనా.

ఉ || మంచిదిరోరిచాలకుడమాటలభ్యములేమిచూడగ | న్గొంచెముసిండ్రి
గమంచుమునుగోరినుదించినయేనుగంఠయుక | సంచితబుద్ధిదాకియదివచ్చుట
గానకపోరినట్లునీ పంచితమైన యాయువునున్నములైనదికాని వక్కటా ||
మా - వచనము || ఓరియంతకా పెదవినుము.

తి || కరికలుకర్ణపుష్పములుగంగయంచుదుడుజింకశూలముక | గరికరు
చర్మమునగళకంఠకపాలవ నుంద్రినేత్రముల్ | విరివిగగల్గునీశ్రువుర వేదకు
డింతయువిన్నమాత్రలా పుగపుర బొక్కితిన్నిననుబొదువెకాలుడనీవునీరు
గుక ||
య- || ఓరిబాపడా.

క || పుట్టింపబ్రంహయందగ | గుడికి శక్తములవిష్ణుగాచుచునుండక |

మ. టైరిగిశిక్ష సే. నును. దిట్టత నేనుండశివుడు దేవుడెవడురా॥

మా—౪॥ ఒరియమధమా వినుము ॥క॥ మదమునగను గానకమా॥ మ
దనాదినిసింద సేయుమహిషధ్వజనీ॥ కదనమునరోతకూతలు ॥ పదపడిగూయం
గసీకుదాడియెశమనా॥ మా—౪॥ వోరిదమనాచెప్పెదవినుము.

కంచార్థము॥ శంక రాభరణరాగము-ఆదితాళము.

యేదేశనంతమందున ॥ యీదేశతులదిసివు నేనునుసర్వం॥ బేదేవున
లనబుట్టితి ॥ మాదేవునిదెల్పుమోమహిషాపూర్ణా-మాదిగజన్మమెత్తినగో
డా॥ ఆదిదేశదుశంభుడభవుడిశ్వరుడు- ఆదికనాదియైయంకటవెలయును॥ మ
హిషాపూర్ణా॥ య—౪॥ ఓరిమార్కండాచెప్పెదవినరా.

కంచార్థము॥ శంక రాభరణము-ఆదితాళము.

చండతరఘోరదండము ॥ కొండలుపిండిగనుచేయు కువలయముననీ ॥
దండమునదుష్టజనముల ॥ దండించెడువాడనేను-దండధరుండక॥ భండనమున॥
చండప్రచండుక॥ దండిగధరలోన పండితసుతడిన-ఖండప్రతాపోద్దండశమ
ను॥ దండధరుండక॥ మా—౪॥ ఓరికాలావినుమురా.

కంచార్థము॥ శంక రాభరణరాగము-ఆదితాళము.

వెండిమలపైననుండియు ॥ కొండకునల్లుండునగుచుఘోరదవాగ్నిక॥
నుండెడుశంభుండుండగ ॥ దండధరాస్మితచండ-దండమదెంతా-ఘాసముబో
లు-చుందునదెంతా ॥ భండనమునజూడచెందుసమంబగు-ఖండెందుధరుడునా
యండజేరియుండనీ॥ దండమదెంతా॥ యముని-౪॥ ఓరిమార్కండావినుము.

గీతార్థము ॥ శంకరాగము-రూపక-తాళము.

బ్రహ్మబుట్టింపరక్షింపపరగహరియు॥ లయమునొందింపనుబుడైన
నేను॥ జగములను నేలుచుండగశంభుడెవటి ॥ దేవుడనినమ్మినాడవు తెలి-విహీ
నుడవై ॥ విట్టులనాతో-పలుకదగునమమకతి ॥ పలువిధములచ చలుడైమె
లగక-యతనాతోనరుదెమ్మరవెసను॥ తెలివిహీనుడవైతి॥

మా—౪॥ ఓరిశమనాచెప్పెదవినుము.

గీతార్థము ॥ మోహనరాగము-జంపెతాళము.

సూర్యనందననీవతిదైర్య - నేననునహాబువహిం నేర్పుతో
డ॥ పదరుచున్నావుననుపాశబద్ధుడే ॥ కాలనిన్నుగూర్చి రిచర్తా బరధరు
దూ॥ నిన్నుదన్నిగర్వమడంచునేడు ॥ పంకాత్తుడగునుమాపనిన్నిధినినేనుం
డ-నరమరలేకనన్నంటవచెద మత్తరిచ-బరధరుడూ॥

స—౪॥ యీపకా

మారండెమునింజూచి-బృం కేళిం

కారమువినినకఠీర-ంబునుం

శశకుప్పించి - బుష్పం

కాల - మార్కండు సంవాదము.

దరువు - మోహన రాగము రూపక తాళము.

య-బాలుడనీకింతగర్వమా-యోరిబాడనీకింతగర్వమా॥ నీలకంఠుడు
బాడజాలినొందగను లీలగట్టిమాప్రోలునజేర్యెద॥ బాలుడనీకింతగర్వ॥

మా-మంచిదిరాయోరికాలుడావేలు-వంచనునీచేతకాదురా॥ పంచశ
రరుహసంచనేనుండగ-నెంచిచూడవేలు వచ్చువాడున్నాడె॥ మంచిదిరా॥

య-వంచనునాచేతగాదా-వేలు-వరిచవాడని తెలియలేదా॥ కొంచె
ముసింహముటంచుమత్తేభము-యెంచివచ్చిమదించివచ్చినరీతి॥ బాలుడ॥

మా-కుచ్చితుడామంచుకొండనుదోమ - గుంపులుకదలింపజాలనే॥ అ
చ్చెరువుగనుమాహారునీచేతజిక్కి-చచ్చిపోవనీవువచ్చితివిరాకాల॥మం॥

య-కొండనుగడలింపజాలునా-దోమ-కొండతోగుహిన మెదురు॥
నా॥ చండప్రచండప్రవృద్ధుడనై నేనందముతెరుగగదండదరుండను॥ బాలుడృ

మా-దండధరుడైతేనేమిరా - అయిదుఖండములేలితేనేమిరా॥ ఖం
డేందుధరుండునాయండనుండి - చండప్రచండగదాదండమదియెంత॥ మం॥

య-పాశహస్తుడనియెరుగవా-నిన్నుతీసుకపోవుటగానవా॥ పాశము
చేనిన్నుపట్టికట్టికొట్టి-తీసుకపోకుంటే మీసముగాదురా॥ బాలుడనీకింత॥

మా-గట్టిగనీచేతిపాశమూ-యెడమ-కాలిమీదనున్న కేశమూ - మట్టె
రుగకనన్నుబట్టవచ్చెదవు గుట్టుతోనమందురకొరమాలినవాడ॥ మంచి॥

య-పైబడినుబట్టితీతురా-నీ-ప్రజ్ఞలెల్ల నేనుచూతురా॥ కామజారిని
న్నుగాపాడవచ్చిన-సాయకములనేగి సమయించిపెట్టెద॥ బాలుడనీకింత॥

మా-మందబుద్ధివిపైకిరాకురా - చెంతమదనారియున్నాడుచూడకా.
అందియందరానిపండ్లకుచేజాపనందునాయిటువంటియాశలేలరకాల॥ మం

య-అట్టిప్రజ్ఞలుబల్క-నేలరా-నీవు-మట్టుకెలిసిమాటలాడరా॥ అట్టె
నీ-బాడబట్టుకపోయెద-వట్టిమాయలేలవడుగుగోచిబాపడబాలుడ॥

మా-చోళసింహపురాధిశుడైనయా - నాళికా-తునిప్రియుడుండ
గని దుబాళివీరగనీవుపట్టవచ్చెదవు-కాలుడనీచేతకాదురకొనిపోవ॥ మం॥

స-క॥అనియిట్లుబల్క-గాలుడు॥మనమునగోషాగ్నులొలుకమానింద్రు
నుతు॥ స్థునపాశబద్ధుడేయగ॥ తనమనమున నెంచెనపుడుతహతహ పడు

చుక॥ వచనము॥అసమయంబున॥ జిఅడలుచున్నమార్కండుడు॥తడబా
టుననిలువలేకతహతహ పడుచుక॥ సుడిగొనిదిగులునధిరుగుచుకడుచడికరకం

లుబట్టిగడగడవడకెక॥ దరువు॥ వసంతరాగము-రూపక తాళము.
గడగడవడుకుచుండెనపుడు-మార్కండుమోని గడగడవడుకుచుండె

నపుడు॥ గడగడవడుకుచునుడిబడిదిగులున-నడుమునిలువకనుకడుకడినప్పుడు॥
 గ॥హరహరహరహరాచునుచును - సరగునతానపురహరుమదిలోనెంచు
 చును - బిరబిరకరిహరుమగునదిరుచు - పురపుర బొక్కచుపురహరయను
 చును॥గ॥బెదరికాలునిచూచుకొనుచు - మదనారివెనక-నొదిగి-క్కులుచూచు
 కొనుచు-పడపడిపదములుబెదరక దలగనువదలనిభయమునపెడవులు దడుపు
 చు॥గ॥చోళసింహపురిశునిస్థఖుని హాళిమీరగి-చాలగవదినుంచుకొని - బాళి
 మీరగనుపరిపరివిధముల-నాళికొత్తు ప్రియననుగావవేయని॥ గడ॥

సం-ద్వి ॥ అంతటద్రేతాగ్నులక్షులబర్వ కంతువిరోధినికొగలించుకొ
 ని-కడుభీతితోడదుఃఖమునొందియపుడు - గడగడవడుకుచుగనలుచున్నట్టి-తో
 మసముననుగృతాంతుడావేళ-భీమబలంబునబెకలించుటయును- భుగభుగమం
 టలుభూనభోంతరనుధగధగవని మింటదనరిబెల్లెగయ-పటపట ధ్వనులతో
 బ్రంహాడమదర-చిటచిటమిణుగురుల్ బెదరిమిన్నంట-తటతటవనుచుదిగ్గంతు
 లుబెదర-పటపటలింగంబుపగిలియందుండి - కుటిలికాలాభి-కోపాగ్నులాలు
 క - చటులోగ్రుడయిలేచిశాంభవివిధుడు - బాలునితనవెనక-బరిగనుంచుకొ
 ని-బాలచంద్రధరుండుబహుకోషమునను - నెదురించుమార్కసియెంతలేద
 నుచు - మదమునబల్కుదుమాగగుడైనట్టి - కాలునిసవయింపగడగనావే
 ల-కాలుడుఫాలాక్షుగనియిట్టులనియె ॥

మత్తకోకిల॥ ఓరిశంభుడనీపునిట్టులయుగ్రరూపముదాల్చియీబాలు
 నిన్వెనుపెంటబెట్టుకబారివచ్చితివిప్పుడు॥ ఘోరబాళముచేతమిమ్ములగ్రూ
 రతన్నడిగట్టియిం॥ పారబక్షిణదిక్కు జేరుదపన్నగేంద్రసుభూషణా ॥

ఈశ్వరుని-మత్తకోకిల॥ ఘోరపాతకపూర్వపూరిత - క్రూరమాన
 సకాలనీ॥ క్రూరతన్వడిజూపవచ్చితిశూలధారుడటంచుమో॥ రోరినన్నెరుగం
 గలేకనురోతకూతలుగూసితా ॥ రొరగిమడియంగదన్నెద రక్తధారలు
 గారగా॥ సం-వ॥ ఈప్రకారంబుననీశ్వరుండుబలికియింతకునిందనచరణ
 ఘాతంబునమరణంబునొందించెనప్పుడు॥

క॥కాలుడునేలంబడగను॥ చాలగమోదించెనపుడుసర్వజన బుల్॥ మే
 లుగసర్వజగంబుల॥ఫాలాక్షునిమెగడిరపుడు బాధలులేవ్వి॥

సం-వ॥ ఈప్రకారంబునయీశ్వరుండుకాలునివృత్తునొడేసిబాలుం
 డగు మార్కం డేయినిందొట్కొని కైలాసంబునకుంజని సాంబశివుండును
 యధాప్రకారంబుననుండెనంత శమనునిభార్యయగు శ్యామలాదేవివచ్చెడి
 మాగలంబెటువలెను॥

ద్వి॥ క్షీతిలోనగి-కచేచేద్దొందునట్టి యిత-తాత యాశ్యామ

లా దేవివక్షిగదిక్కునదన ప్రాణసఖుని - యక్షిణమతినిడిధ్యానింపుచుండె-
నప్పుడుదూతలుయముడుజచ్చుటను - శెప్పెరియెడ్చుచుజెచ్చెరనపుడునదివి-
నియెడ్చుచునవనిపైవాలి-యెదమోదుకొనుచుబ్రాణేకునికడకు- చెలికత్తెలు
నుచానుజేరిరానచట-కలిగి యెడ్చుచువిభుకడకేగుదెంచె॥

దరువుకాంభోజీరాగము- ఆదితాళము.

శ్యామలాదేవివచ్చెనపుడు- తనవిభుడైనశమనాపురికడకు - వడిగా
భామలుకొందరు బరివేష్టింపుచురాగా॥శ్యా॥ అయ్యోయన్యాయముగహగు
నాప్రాణేకునిచయ్యననుగ్రహింపమున దయ్యమువలెకాలదన్ని జంపెననుచు॥
శ్యా॥యెవ్వరునాకుదిక్కునుచు నిన్నాళ్ళకునివ్విధిపాటిల్లెనాయనుచు- అవ్వ
రొనాకింతెయ్యెఫలమనుచు॥శ్యా॥పరిమాత్తుడగుచోళనగర- వాసుడైన- హ
రిసిదలచుచుశోకమున- పరిపరి విధములబరితాపమొందుచు॥ శ్యామలా ॥

సం- వ ॥ ఇవ్విధంబునశ్యామలాదేవితనవిభుండగుయినతనూభవునిగ
నిశోకించువిధంబెట్లులనిన ॥ దరువు నీలాంబరిరాగము - అటతాళము.

దైవమీరీతిగనుజెసేనే - నాప్రాణనాధా - దైవమీరీతిగనుజెసేనే॥
యేవిధంబునతాళుకొందు-యెట్లునేమనస్తోర్చియుందు॥దైవ॥ ప్రాకటంబుగ
లోకములలోన-పుగ్గూపాపముల - బరిశీలింపుచునుందువెశ్రీకరా - కరుణాప
యోగధిశకునిదియతికుటిలకాలమోఘాప్రాతాళమో ॥ దైవమా॥ మటుమా
యదైవమిటులమనలనుచాపి - కుటిలముమదికుంచెనేకటకటానినుపాసియె
టులంగాలమునేనుగడుపుచుందునను-మహారాజవర్యా॥ దైవమా॥ అరయ
గాశ్రేచోళపురవరుడు శ్రీరామావిభుడు - కరుణలేకనన్నిప్పుడు పరితపింపగజే
సెనయయోపరగనేకొరనోమునోచితినోపాపినైతినో॥దైవమ॥

వ॥ అయ్యయ్యోప్రాణనాధాకుటిలపుదైవముమటుమయ్యుగానిమ్మా
డెక్కినిన్నునన్నునెడబాపిబొలియించెగామనోద్రీశా॥

స-వ॥ ఇట్లున్ననమయంబున : దైవమనముహూతమునాత్రంబున
యముడుమృతుండైయున్నందున లోకంబులనున్న జనంబులుపి పీలికాదిజీన
జంతువులునుమృతంబులేకజనవం బధికంబైపిక్కటిల్లి భూమిసిండియుండెన
ప్పుడుభూదేవిభార్యబు భరియింపచాలకచింతించియప్పుడు-

సం-ద్వి॥ అంతనాభూదేవియాత్మలోనపుడు - జింతించియావేళశ్రీక
రుడై కాంతునిగన్నట్టికమలాత్ముకడకు-నంతకుబ్రతికింపనటబోయివేగపుం
డరికా-దౌపురుషోత్తమునకు- దండముగావించిదనధనిట్లనియె - జయజయ
కమలాక్షజయరమదత్త-జయజయజరిరత్నకయదైత్యశిక్ష - జయవేదసంచా
యకృపాపూర్ణ జయభువనైకరత్నక సరోజాక్షయని యిట్లు స్తుతి

యించియాత్మమాదేవి-గనుగొని పలికెనుకడుప్రియంబెసగవనమాకియగురి
మావత్తునితోడ-భూభారమదికంబు భోగీంద్రశయాన-యాభారిమును మో
పనెనో పనయ్య- పుట్టుటయధికంబు భూమినిజనులు గిట్టుటలేవయ్యగీర్వాణ
వినుత-రట్టడికాలునిరయమునజంపి- యిట్టులజేసెనుమహేశ్వరుడని-గీర్వా
రమునుమాన్వనెవ్వరుదిక్కు- యోభావజాకరయుక్కుడవీవు- గావు-హరు
నకుగడుప్రియంబెసగ నేవిధంబుననైన హితమగునట్లుఫాలలోచనునకుపర
గంగజెప్పి-కాలునిబ్రతికింపుకేముఖదళాక్ష॥

దరువు॥యదుకులకాంభోజిరాగము-రూపకతాళము.

దండముదండముదేవా - హరిపుండరీకలోచనుడలండమునేమోపజా
లహరియండజవాహననీకు॥ దండము॥ మోసిమోసిచాలునయ్యా-మోపుదీసి
వేయవయ్యా- దాశరథేయాకాలుని బ్రతికించిగాసిమాన్పినన్నుకడతేచ్చవ
య్యా॥దం॥ వాసవాచ్యుతశ్రీధరాసర్వేశ- వ్యాళశయనభక్తవరదయాళుడ
వైననుబ్రావవయ్యా॥దండము॥

దరువు-కాంభోజిరాగము-చాపుతాళము.

శ్రీనిధిదయాసీరథీయోగానలోలజగములసీసరిగానరాచాళపురీన
రహరి॥శ్రీనిధి॥కనకవసనాపనధిశయనాదనుజవిదళధరామరసుత॥శ్రీ॥

భూదేవిమహావిష్ణునిస్తుతియించుట-

నిధి॥రాజవదనాసరోజనయనా-మురాంతకాశాంతగ్వరూపా॥శ్రీని
ధి॥ భారమానగజాలననుగా- పాడుటకురావేలనయ్యా॥శ్రీనిధి॥ సకలజగదా
ధారనేయాచరునిసీదరిజేరవచ్చితి॥శ్రీనిధి॥దండధరుబ్రతికించినను వేదండంబు
కదయనుమనుపుము॥శ్రీనిధి॥సం-వ॥ ఇట్లుభూదేవియించిరేమినివందనంబుసే
యమండస్థితవ॥దనారవిందుండై గోవిందుండెట్లనియె.

క॥ఇనుభూమిదేవతామణి॥ మనమునజీతంపవలదుమదనారికడక॥

వనియాతనితోజెప్పియు॥ భూభారిమమాంతునిపుడుగలగకునుబలా॥

సం-వ॥ అనియిట్లుభూదేవిసూరడించి కమలాత్మండుకమలాససా

దిదేవతా బృందంబులరావించితుదూ, అనితవచనంబులన్నియుంజెప్పినవం
దరుచ॥హరునకుప్రియవాక్యంబులు జెప్పికాలునిబ్రతికించి ప్రార్థనంబుజేసివ
త్తమురండనిప్రయాణంబయిపోయిరప్పుడు॥ క॥చిన్తెలొసగిరిశుని॥ వనజా
త్తుడుబ్రహ్మమొదలునానవులమరుత్॥గనిమొక్కభక్తిమీరగ॥ వినుతించిరియ
మరపరులువేడుకమీర॥ బ్రహ్మ-విష్ణుయ్యాశ్వరుని ప్రోతముసేయుట-దరువు.

నాపామక్రియరాగము-ఆదితాళము.

హరహరమహాదేవశంభో, ఓ అంబరకేశదిగంబరరూపా॥హరి॥పు

రహారభూతేశలింగా-హార-భూతిధరాహారిప్రభాసుసంగా॥ హార॥ శైలక
న్యామనస్సంగా-హార-శంబరరిపు మదభంగళభాంగా॥ హార॥ కడుదీనులమై
వచ్చినామూ-హార-కాపాడిరక్షించి కడతేచ్చుమమ్ము॥ కారుణ్య తరగురుక
టాక్షా-హారకరుణింపవేమమ్ము కాయజశిక్షా॥ హార॥ హాలాహలంబుభక్షిం
చినురలనందరబ్రతికించితయ్యరక్షించి-హార - చోళసింహపురాధిశా- హరి-
సోదరిప్రాణేశసుజనహృద్వాస్తా॥ హారహార॥

వ॥ అనియిట్లువిచుతించిసాంబశివునితో నేమనుచున్నారు॥

శ॥ ఫాలాక్షచాలశశిధర! బాలామణిభూమిదేవిభారముమాన్మ! నే
లాగునైననుయా! కాలుని బ్రతికింపుమయ్యకైలాసపతి॥

యాశ్వరుని-వ॥ ఓయిగరుడధ్వజావినుముసర్వంబునుదెలిసినవాడవై
యుండియునన్నడిగిననేనేమి చెప్పబోవుచున్నానుకాదు నన్నగట్టియాడ్చి
ననిన్నుయాడ్చినట్టులగాదానన్న దూషించుట నిన్నుదూషించుటగాదా న
న్నదిట్టుటనిన్నుదిట్టుటగాతా కావునకాదుమహా ప్రోహివానింబ్రతికించు
టన్యాయంబుగాదు॥ శ్రీహరి.

విష్ణు-వ॥ ఓపార్వతీ నావాక్యంబునాలకింపుము.

శ॥ ముందుగపదియారేండ్లని | యందరువినుచుండనొసగిహారనీవిపు
డుక | యెందుకుకాలునిజంపితి ॥ విందుకళాధరుడజెప్పవిశదముగాక॥

యాశ్వరుని॥ దరువు-తోడిరాగము-రూపకతాళము.

మంచిమాటంటివిశ్రీహరి-హరిమంచి మాటంటివిశ్రీహరి॥ మంచిమా
టంటివిమదనజననీవు - కొంచమైనబుద్ధినెంచిమాడలేక॥ మం॥ కాలునిపైమీ
కుకరుణయేలబుట్టె-చాలుచాలుమాట చక్కగబల్కితివి॥ మం॥ కాలునిమాట
నిప్పుడు-నాతోనేలయాలజెప్పెదవు ॥ మంచి॥ ఎన్నటికినిపదియారేండ్లనివుం
డ్డు-మన్నమాటలునినలేదా॥ మంచి॥ కామజనక నాతోకాలునిమాటలు - యేమి
పనికివీవిటులజెప్పెదవు॥ మంచి॥ చోళసింహపురివ్వాళికాయతాక్ష - యేలవ్య
థకముగాచాలునీమాటలు॥ మంచిమాటంటివి॥

సం-క ॥ అనియిట్లుపార్వతీశ్వరు | మనమునగాపించిపలుకమాధ
పుడపుడుక | భినయంబులొప్పహరునకు | ఘనముగ నాతనికినని యెగ
రుణరలిర్పక॥

సం-ద్వీపదీ॥ అనియిట్లుకోపించినట్టి యాశివుని - కనుగొని దయతో
డగరములుబట్టి - సరసిజాక్షుండును సరసిజోద్భవుడు - నివొంగగామ
యిట్లనిరవుడు॥

బ్రహ్మ-విష్ణువులు- ఈశ్వరునిస్తుతియించుట.

ద్వీపద॥ ఓనగ జాధీశ యోసుప్రకాశ-మానితగుణజాలమన్నఁ చిహ్నామి-
దేవభూభారంబుదీర్పంగవలయు- కషలసన్నతపాశ్వతహృన్మివాస-మోద
తోడమామొరయాలకించి- కాలునిబ్రతికించుకమలాధిభయ- చాలగభూదేవి
సరవితోబ్రోచి- పాలనజేయుటభారంబుమీది - గాలకంధరనీవుకరుణాంబు
నిధివి॥

సంధి-ద్వీపద॥ అనియిట్లు దేవతలందరు జెప్ప-మనమునహర్షి-చిహ్నహాద్య
వుడవుడు-ఘనమైనకృపతోడ గారుణ్యదృష్టి-గనుగొనిపల్లెవాకమలాక్షుజాచి

ఈశ్వరుని- వ॥ ఓయిలక్ష్మీపతిచెప్పెదవినుము.

ద్వీపద॥ ఓదైత్యభేదనయొకమాటవినుము-కాదనిచెప్పిన గాదిమీవును-
నాదిశ్యనందనుడైనకాలునికి - మోదంబుతోబ్రాణములనచ్చివత్త- మనిచాల
మోదించియించికతోడ-ఘనమైనవృషభంబుగడువడి నెక్కి- అనఘుమనోజ్ఞువు
నజుడాదిసురులు- కనిరందరప్పుడుసంభ్రమంబొదవ॥

సంధి- వ॥ ఈప్రకారంబున నీశ్వరుండును గమలాక్షుడునుగమలాస
నాది సురనికరంబులుగొల్వ తిరుక్కడయూరికినేలెంచి యందు మృత్యుంజయై
యున్న యమధమకరాజుంజూచి శ్రీపరమేశ్వరుండు దన మాహాత్మ్యంబున
కాలునికిబ్రాణంబులిచ్చిలెమ్మనిన- నిద్రజేల్కొంచినచందంబునలేలేచికరికము
లంబులుముకుళించి శ్రీపరమేశ్వరునకు బ్రదక్షిణసాష్టాంగ దండములుచెట్టి
యేమనిప్రార్థింపుచున్నాడు.

దరువు॥ బిలహారి రాగము - ఆదితాళము.

హరహరహరహర ఆదిశంభుశివ - అంబర కేశవిగంబరహంపాహర॥

పురహర నేజేయుపుణ్యవశంబున- సరగునబ్రతికితెసాంబునదాశివ హ॥ పన్నగ
భూషణయెన్నటికినియా - పన్నవరదుడవుప్రసన్నునదాశివ హ॥ తెలిసె
తెలియక నేజేసినపనులకు- తలుక జేయవద్దయ్యనదాశివ॥ హ॥ చోళసింహ
పురినాళి కాటునిప్రియ- బాళితోడగాచెభారమునీదేవు హ॥

సంధి-వ॥ ఇవిధంబుననీశ్వరునిస్తుతియించినతదనంభరంబునకంతకుండు
విష్ణుదేవునిస్తుతియించుమార్గంబెటువలెను.

హరినారాయణకరుణాభరణా- నిరుపమశ్రీగుణరమణా హరి పరమ
పావనాఫణిపతిశయ హ - సరసిజమయనాశశిసమవదనా॥ హరి పామిజ
నయనసద్ధర్మగుణజాల - కోమలతరళిలాకోవిజయలాలా॥ హరి కనిరియ

గుణహారకాంచనాంబరధార-కమలామనోహరకలుషసంహార॥హరి॥ చోళ
పురిశాసుజనహృద్వాసా- పాలితగిరిశాసభవబంధననాశ॥ హరి॥

సంధి-వ॥ ఇవ్విధంబునదండధరుండుహరిహారాదులస్తుతియించిమరియు
బ్రహ్మదేవునిస్తుతియించువిధంబెటువలెను.

దరువు॥ జాళి రాగము - రూపక తాళము.

నీమహిమగొనియాడగ- నేనెంతవాడనయ్యె॥ నీ॥ శ్రీమిరగగమలజుడై
నేవితమునిజనహితుడగు ॥ నీ॥ పేదమయ్య పురాణపురుష విమలతరళరీరానీ-
పాదములకుబ్రణమిల్లెదపరవేష్టికరుణింపుము॥నీ॥ భారతీదేవికిపీవుకూరిమివై
తివి-నారదుగన్నయ్యయోభూరికృపాకనిశీలా॥ నీ॥ ధరనుచోళపురవసుడగు
నరహరిప్రియనందనుడై - పరగివసినుస్తుతియింపగబాత్రుడై తినిన్నాళ్ళకు॥ నీ॥

సంధి-వ॥ అనియిట్లుస్తుతియించియున్నకాలునింజూచి శ్రీపరమేశ్వరుం
డేమనుచున్నాడు.

వ॥ ఓరియంతకా జెప్పెద వినుమువినుము.

ద్వీపద॥ వినరొరికాలుడవిశ్వంబులోన-ఘనమైనశివపూజగా వింపుచున్న
జనులవద్దికినీవుజనుదెంచవలదు-వనమాలియగురమావరునిపూజించు- నొనర
వారలుచెంతనుండనేరాదు - ఘనముగశేమనుండఘనతతోవినుము- ఇదిజెప్పి
నాడనుయిందరువినగ - మదముననీయాజ్ఞ మరచితిజేని - యిపుడుగావించిన
యీయాజ్ఞకైన- నపుడుహెచ్చుగజచ్చునజూచుకొనుము॥

వ॥ ఓరియంతకా నన్నుపూజించువారినిగాని నాకథలువినువారినిగాని
విష్ణుపూజలుసేయువారినిగాని విష్ణుకథలువినువారినిగాని యేమైనాదుమాకా
గకముచేయబోనునేమో అటువంటివారిజోలి కెంతమాత్రమున్ను పోవద్దు
యిప్పుడు నేజెప్పినరీతిగా నడుచుకొనక నాయాజ్ఞ మీరినట్టులయితే యింకా
హెచ్చైనశిక్షగలుగునుగాన నీనెలవునకుంబోయి ధమకముగా పరిపాదన
చేయుమరాదండధరా.

య-వ॥ అటులనేమీయాజ్ఞ ప్రకారముఘనరౌద్రనుస్వామి.

సంధి-ద్వీపద॥ అనిచెప్పి కాలనిహరుడువీడ్కొలిపి-పనిబూనిదేవతల్పిలు
కొదమునను-దనరుగొల్పుచురాగదానుమరియు- ఘనమైనప్రేమతోగడు
వడినపుడు-కైలాసమునకేగిగరళకంధరుడు- శైలజతోగూడిసరవితోనుండె॥

వ॥ ఈప్రకారంబున త్రిమూర్తులందండధరునకు నీలివచనంబులుబలికి
తమతమ నిజస్థానంబులకుంజనిన తదనంతరంబునయొముండు తనసలయంబున
కుంజనియెడుక్రమంబెటువలెను.

సం-వ॥ అనియిట్లు బల్కనందరు । మనమున సంతోష మొంది మహిషధ్వ
జానిక । గనుగొని కింకరులతులిత । వినయంబున మ్రొక్కి రపుడు వేడ్కలు మీరక ॥

సం-వ॥ ఈ ప్రకారంబున మ్రొక్కి నిలిచిన కింకరులకు బహుమానంబు
లిచ్చి యమధమక రాజు తన యంతఃపురంబునకుంబోయి తన భార్యయగు
శ్యామలాదేవితో సకలభోగ భాగ్యైరతుండై యథాప్రకారంబున సంతోష
స్వాంతండ్ల యుండెనంత.

క॥ అనివై శంపాయనముని । జనవీజయ రాజునకును సంతస మొప్పుక ।
వినయంబుతోడ జెప్పెను । అనఘుని మార్కండుచరితమవని న్నెలుగక ॥

మంగళము.

సావేరి రాగము - ఆదితాళము.

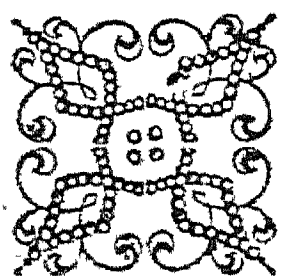
నీరాచలేశునకు - శత్రుశుభమంగళం॥ నారాయణునకు - సతజనోద్ధారు
నకు॥ నీరా॥ కరుణాసముద్రునకు - కరీరాజవరదునకు॥ నీరా॥ ఫణిపతిశయను
నకుభక్తహృద్వాసునకు॥ నీరా॥ కంజాతనేత్రునకు - కలువహరణునకు॥ నీరా॥
చోళపురవాసునకు - సుందరగాత్రునకు॥ నీరాచలేశునకు॥

గ్రంథాంత ద్విపద.

అనిసాంబశివుపేరనన్యతపేర - ఘనమైన సంయమిగణములపేర - అష్ట
దిక్పాలాదియమరులపేర - యిష్టదేవతల బాలేశ్వరిపేర - కాళిదాసాది సత్క
విజయహేతుడ - కాలుడ వ్యాడసిక్కడ మనోజ్ఞముగ - అరయ గాహారిపేరనంకి
తంబుగను - వివరించినాడయీ విశ్వంబునందు - ఎవ్వరు జదివిన నెవ్వరు వినిన -
నెవ్వరు వ్రాసిన సహపరసుఖము - లనుభవింపుచునుండు రదియును హాక - వని
తామణులగుడి వాంఛితంబొప్పు - పుత్రులు పౌత్రులు భోగభాగ్యములు -
మిత్రబాంధవజనమిళితలై మరియు - నాయుధారోగ్యములై శ్వస్యములును -
పాయక వినుచున్న పాపవాశనము - కాలపాశహరంబు కై వల్యపదము -
మేలునుగల్గునింపేదినియందు॥

మార్కం డేయ విలాసము.

సంపూర్ణము.

చునువచ్చెక పన్నుగ నాచుతివరుల-పాదములక ముక్తిహక్కు-చ || ఎన్నగ || డొ
చై నపేడుకలతోడ నెంతోవి-తగ నావేళ - నచ్చెరుకంక చునుసులకన్యకి
మొక్కి || ఎన్నగ || పరమసామ్రాజ్యమైన వరములువడసివడినీమగనొక్క
చోటనున్నహరిహరబ్రహ్మయలజాచి || ఎ || వన్నెమీరమాన్కండునువనజాన
సునకుమొక్క- తిన్నగాశంభుడుగనుచుండదిర్ఘాయువనివీనింజె ||

రుద్రుని-చ || ఓహూవినపయ్యావనజాననా ||

ద్విపద || నేపదియా శేండ్లు నెమ్మితోన్మియ్య - నికట్టి న్నాయావియ్యగా
దగునె- యనుగుణంబేచ్ఛడనచరదీనికిని - ఘనవాక్యపద్ధతిగలుగించులనిన-ప
రమేష్టితానంతబలికించిజూచి- యిరనొదవీనికి నెల్లకాచింబు - పదియారువ
షకముల్ ప్రబలంబుగాను- ముదిమియ్యలేకుండ మోచంబుతోడ - బహుకాల
ములనుండుబగుపతియనిన- నహిరాజకంబుడైనట్టివృసింహు-డనువలెనుం
డనిమ్మనిపల్కి-వారు- పటుతరంబుగ తమపట్లకుజరిచి

మొప్పపప్పుల-దరువు || శంక రాభరణ రాగము-ఆదిరాశము-

ఎక్కువైనయామునంజెనే - మార్కండ్మూనిక్కు- తెల్లపొగడ
నినొందెనే || ఎక్కు || ధనజీమీద - వృషషకములు-నుపర్యాణులు-సోవిగగురి
యింపసాగిరి || ఎక్కు || గరుడకిన్నెరసిద్ధురాదిగ- గింపురుపులును- పరమము
నులుసంభ్రమించిరి || ఎక్కు || పూర్ణమైనయామువొన్నగా-మార్కండ్మూ
నిపర్ణశాలజేరివంతగా || ఎక్కు || తల్లిప్తాదములకువేగవే- సాగిలమొక్కి
యెల్లవారికధలుజెల్పెను || ఎక్కు || దీప్తలిచ్చియకునగ్రకునజేర్చిమా
ర్కండ్మూని-బావములొనసంభ్రమించగ || ఎక్కు || ఎక్కువైనచోళసింహ
పూరివాసుడొ-శ్రీనరహరిప్రాపొ-నాథికాత్ములికరుణమీరగ || ఎక్కువైన ||

సంధి-గి || ఇవ్విధంబునబనియేనుయేండ్లుజెల్లి | దల్లితండులురుగులన
వ్రాపమొర్చి-వగువదొడగిరిమీదటివత్సరమున | నిన్నుజూతుమొలొజమోస
న్నుతాంగ || వ || అనినవిలపి-చుచుమరుద్వతియట్లనియె ||

మరుద్వతి-దరువు || అసావేరి రాగము-ఆదితాళము-

ఏమిసేయునునకటా-శివుడు మోసమెంతజేసెయ్య || ఏమి || యేని
జేసెనుయాకామసంహారుడు-బాములనుబెట్టనింమాడ్కిజేసెనొ || ఏయి || డొర
కెగొడ్డునెయున్నదానికిపది - యారేండ్లడ్డనిచ్చి మూరొందగ జేసెనయ
యో || ఏయి || కాశిలోనమేముఘనమైన తపములు-గానిహంసచువాడుజేసిన
ఫలమయ్యె || ఏయి || శశసింహపురిచోళికాత్మునితోడ- బాళెమీరగజెప్పినహే
ళనలేలనగును || ఏయి || యునునకటా ||

మ-వ || వోనాగకంకరానన్నిటులనగలబాగలజేగుదగువాస్తా